

Uradni list

Evropske unije

L 284

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 52
30. oktober 2009

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

UREDBE

- ★ Uredba (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (ES) št. 988/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in določitvi vsebine njenih prilog ⁽¹⁾ 43

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP in Švico

Cena: 18 EUR

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje. Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA (ES) št. 987/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. septembra 2009

o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti

(Besedilo velja za EGP in Švico)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti členov 42 in 308 Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti ⁽¹⁾ in zlasti člena 89 Uredbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(2) Učinkovitejše in tesnejše sodelovanje nosilcev socialne varnosti je bistveno za zagotavljanje, da so pravice oseb iz Uredbe (ES) št. 883/2004 izpolnjene kar najhitreje in pod najboljšimi pogoji.

(3) Elektronska sredstva sporočanja so priročna za hitro in zanesljivo izmenjavo podatkov med nosilci v državah članicah. Zaradi elektronske obdelave podatkov bi morali biti postopki za zadevne osebe hitrejši. Te osebe bi morale biti poleg tega deležne vseh jamstev, ki jih predvidevajo določbe Skupnosti o varstvu fizičnih oseb pri obdelavi in prostem pretoku osebnih podatkov.

(4) Razpolaganje s podatki, tudi elektronskimi, o nacionalnih organih, ki bodo predvidoma udeleženi pri izvajanju Uredbe (ES) št. 883/2004, v obliki, ki omogoča njihovo posodobitev v realnem času, bi moralo olajšati izmenjavo med nosilci držav članic. Uredba bi morala z uvedbo tega pristopa, osredotočenega na ustreznost stvarnih podatkov in njihovo neposredno razpoložljivost za državljane, pomembno prispevati k poenostavitvi.

(1) Uredba (ES) št. 883/2004 posodablja pravila za koordinacijo sistemov socialne varnosti držav članic z določitvijo ukrepov in postopkov za njihovo izvajanje ter njihovo poenostavitvijo v korist vseh zadevnih akterjev. Treba bi bilo določiti podrobna pravila za njeno izvajanje.

(5) Da bi dosegli čim bolj nemoteno delovanje in učinkovito vodenje zapletenih postopkov, s katerimi se izvajajo pravila za koordinacijo sistemov socialne varnosti, je potreben sistem za takojšnjo posodobitev Priloge 4. Države članice in Komisija morajo tesno sodelovati pri pripravi in uporabi določb v ta namen, ki bi jih bilo treba hitro izvesti zaradi posledic, ki jih imajo zamude za državljane in upravne organe. Komisijo bi bilo treba zato pooblastiti, da vzpostavi in upravlja zbirko podatkov in zagotovi, da bo začela delovati vsaj na dan začetka veljavnosti te uredbe. Komisija bi morala predvsem storiti vse potrebno, da se v to podatkovno bazo vključijo podatki iz Priloge 4.

⁽¹⁾ UL L 166, 30.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL C 324, 30.12.2006, str. 59.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 9. julija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 17. decembra 2008 (UL C 38 E, 17.2.2009, str. 26) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 22. aprila 2009. Sklep Sveta z dne 27. julija 2009.

- (6) Krepitev nekaterih postopkov bi morala uporabnikom Uredbe (ES) št. 883/2004 zagotoviti več pravne varnosti in večjo preglednost. Določitev skupnih rokov za izpolnjevanje nekaterih obveznosti ali nekaterih upravnih nalog bi morala, na primer, prispevati k jasnosti in strukturiranosti odnosov med zavarovanimi osebami in nosilci.
- (7) Osebe, ki jih zajema ta uredba, bi morale od pristojnega nosilca dobiti pravočasen odgovor na svojo zahtevo. Odgovor bi moral biti zagotovljen najkasneje v roku, določenem z zakonodajo zadevne države članice na področju socialne varnosti, kadar tak rok obstaja. Zaželeno je, da države članice, katerih zakonodaja na področju socialne varnosti ne določa tega roka, razmislijo o njegovem sprejetju in o njem kot o obveznem roku obvestitve zadevne osebe.
- (8) Države članice, njihovi pristojni organi in nosilci socialne varnosti bi morali imeti možnost, da se dogovorijo o poenostavljenih postopkih in upravnih dogovorih, za katere menijo, da so učinkovitejši in bolje prilagojeni razmeram v njihovih sistemih socialne varnosti. Vendar taki dogovori ne bi smeli vplivati na pravice oseb, ki jih zajema Uredba (ES) št. 883/2004.
- (9) Kompleksnost področja socialne varnosti od vseh nosilcev v državah članicah zahteva, da namenijo posebno pozornost zavarovanim osebam, da ne bi postavili v neugoden položaj tistih oseb, ki svojega zahtevka ali nekaterih podatkov niso predložile nosilcu, pooblaščenemu za obravnavo tega zahtevka po pravilih in postopkih, ki jih določata Uredba (ES) št. 883/2004 in ta uredba.
- (10) Pri določitvi pristojnega nosilca, torej tistega, katerega zakonodaja se uporablja ali ki je dolžan izplačati določene dajatve, morajo nosilci v več kot eni državi članici preučiti položaj zavarovane osebe in njenih družinskih članov. Za zagotavljanje varstva zadevne osebe med to nujno izmenjavo podatkov med nosilci je treba zagotoviti njeno začasno zavarovanje v okviru enega sistema socialne varnosti.
- (11) Države članice bi morale sodelovati pri določanju kraja stalnega prebivališča oseb, za katere se uporabljata ta uredba in Uredba (ES) št. 883/2004, in v primeru spora upoštevati vsa ustrezna merila za njegovo razrešitev. Ta merila lahko vključujejo merila iz ustreznega člena te uredbe.
- (12) Namen številnih ukrepov in postopkov, predvidenih s to uredbo, je povečati preglednost meril, ki jih morajo nosilci v državah članicah uporabljati v skladu z Uredbo (ES) št. 883/2004. Ti ukrepi in postopki izhajajo iz sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti, odločitev Upravne komisije in več kot tridesetletnih izkušenj pri koordinaciji sistemov socialne varnosti v okviru temeljnih svoboščin, določenih s Pogodbo.
- (13) Ta uredba določa ukrepe in postopke za spodbujanje mobilnosti zaposlenih in brezposelnih oseb. Obmejni delavci, ki so postali popolnoma brezposelni, se lahko prijavijo na zavodu za zaposlovanje v državi stalnega prebivališča in v državi članici, kjer so bili nazadnje zaposleni. Vendar bi morali biti do denarnega nadomestila upravičeni le v državi članici stalnega prebivališča.
- (14) Za določitev zakonodaje, ki naj se uporablja pri upoštevanju dob, ki jih je zavarovana oseba namenila vzgoji otrok v različnih državah članicah, so potrebna nekatera posebna merila in postopki.
- (15) Nekateri postopki bi morali odražati tudi zahtevo po uravnoteženi porazdelitvi stroškov med državami članicami. Zlasti pri boleznih bi morali ti postopki na eni strani upoštevati položaj držav članic, ki poravnajo stroške dostopa zavarovanih oseb do njihovega zdravstvenega sistema, in na drugi strani držav članic, katerih nosilci krijejo stroške storitev, ki so jih njihovi zavarovanci deležni v drugi državi članici kot v tisti, v kateri prebivajo.
- (16) V okviru Uredbe (ES) št. 883/2004 je treba razjasniti pogoje kritja stroškov za zdravstvene storitve v okviru načrtovanega zdravljenja, torej zdravljenja zaradi katere gre zavarovana oseba v državo članico, ki ni država članica, v kateri je ta oseba zavarovana ali v kateri prebiva. Določiti je treba obveznosti zavarovane osebe v zvezi z zahtevkom za predhodno odobritev in tudi obveznosti nosilca do bolnika v zvezi s pogoji odobritve. Treba bi bilo tudi pojasniti posledice za kritje stroškov za nego, prejeto v drugi državi članici na podlagi odobritve.
- (17) Ta uredba, zlasti določbe o začasnem prebivanju izven pristojne države članice in načrtovanem zdravljenju, ne bi smela preprečevati uporabe ugodnejših nacionalnih določb, zlasti v zvezi s povračilom stroškov, nastalih v drugi državi članici.
- (18) Bolj obvezujoči postopki za skrajšanje rokov za poravnavo teh terjatev med nosilci v državah članicah so bistveni za ohranjanje zaupanja v izmenjave in za izpolnitev potrebe po dobrem upravljanju sistemov socialne varnosti držav članic. Primerno bi bilo torej izboljšati postopke za obdelavo terjatev v okviru dajatev za bolezen in brezposelnost.
- (19) Postopke vzajemne pomoči med nosilci za izterjavo nadomestil socialne varnosti bi bilo treba izboljšati, da se zagotovita učinkovitejša izterjava in nemoteno delovanje usklajevalnih predpisov. Dejanska izterjava je poleg tega način preprečevanja zlorab in goljufij ter boja proti njim, pa tudi zagotavljanja vzdržnosti programov socialne varnosti. Zaradi tega je treba sprejeti nove postopke na podlagi več veljavnih določb Direktive Sveta 2008/55/ES z dne

26. maja 2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe ⁽¹⁾. Te nove postopke za izterjavo bi bilo treba na podlagi izkušenj, pridobljenih v petih letih izvajanja, ponovno preučiti in jih po potrebi prilagoditi, zlasti zato, da se zagotovi njihovo dosledno delovanje.

- (20) Za namene določb o vzajemni pomoči v zvezi s povračili izplačanih, vendar neupravičenih dajatev, s povračili začasnih izplačil in prispevkov, s kompenzacijami in pomočjo na področju izterjav je sodna pristojnost zaprošene države članice omejena na tožbe v zvezi z izvedbenimi ukrepi. Vse druge tožbe spadajo v sodno pristojnost države članice prosilke.
- (21) Izvedbeni ukrepi, ki jih sprejme zaprošena država članica, ne pomenijo, da ta država članica priznava vsebino ali podlago terjatve.
- (22) Obveščanje zadevnih oseb o njihovih pravicah in obveznostih je najpomembnejši element zaupanja v odnosih s pristojnimi organi in nosilci socialne varnosti držav članic. Te

informacije bi morale zajemati smernice o upravnih postopkih. Zadevne osebe lahko vključujejo glede na razmere tudi zavarovane osebe, njihove družinske člane in/ali njihove preživele naslednike ali druge osebe.

- (23) Ker cilja te uredbe, in sicer sprejetja usklajevalnih ukrepov za zagotavljanje dejanskega izvajanja prostega pretoka oseb, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (24) Ta uredba bi morala nadomestiti Uredbo Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene delavce in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti ⁽²⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Opredelitve

Člen 1

Opredelitve

1. Za namene te uredbe:

(a) „osnovna uredba“ pomeni Uredbo (ES) št. 883/2004;

(b) „izvedbena uredba“ pomeni to uredbo, in

(c) se uporabljajo opredelitve pojmov iz osnovne uredbe.

2. Poleg opredelitev iz odstavka 1 se uporabljajo naslednji pojmi:

(a) „dostopna točka“ pomeni subjekt, ki izvaja naloge:

(i) elektronske kontaktne točke;

(ii) avtomatičnega usmerjanja na podlagi naslova, in

(iii) inteligentnega usmerjanja na podlagi programske opreme, ki omogoča samodejno preverjanje in usmerjanje (npr. aplikacija umetne inteligence) in/ali človekovo posredovanje;

(b) „organ za zvezo“ pomeni vsak organ, ki ga določi pristojni organ države članice za eno ali več področij socialne varnosti iz člena 3 osnovne uredbe in odgovarja na zahteve po podatkih in pomoči zaradi izvajanja osnovne in izvedbene uredbe ter mora opravljati naloge, ki so mu dodeljene v okviru naslova IV izvedbene uredbe;

(c) „dokument“ pomeni skupek podatkov, ne glede na uporabljeni medij zapisa, ki so oblikovani tako, da se lahko izmenjujejo po elektronski poti, pošiljati pa jih je treba zaradi izvajanja osnovne uredbe in izvedbene uredbe;

(d) „strukturiran elektronski dokument“ pomeni vsak dokument, oblikovan v formatu, zasnovanem za elektronsko izmenjavo podatkov med državami članicami;

(e) „elektronski prenos“ pomeni prenos podatkov z elektronsko opremo za obdelavo podatkov (tudi digitalno kompresijo), in sicer žični prenos, prenos prek radijskega sistema ali prenos z uporabo optične tehnologije ali drugih elektromagnetnih sredstev;

⁽¹⁾ UL L 150, 10.6.2008, str. 28.

⁽²⁾ UL L 74, 27.3.1972, str. 1.

(f) „Revizijski odbor“ pomeni odbor iz člena 74 osnovne uredbe.

njene družine, za določitev ali ohranitev njenih pravic in obveznosti ter za določitev zakonodaje, ki se uporablja, in njenih obveznosti po tej zakonodaji.

POGLAVJE II

Določbe o sodelovanju in izmenjavi podatkov

Člen 2

Obseg in pravila izmenjave podatkov med nosilci

1. Za namene izvedbene uredbe temeljijo izmenjave med organi in nosilci držav članic ter osebami, zajetimi v osnovni uredbi, na načelih javne uprave, učinkovitosti, dejavne pomoči, hitre dostave in dostopnosti, tudi e-dostopnosti, zlasti za invalidne in starejše osebe.

2. Nosilci brez odlašanja zagotovijo ali si izmenjajo vse podatke, potrebne za ugotovitev in določitev pravic in obveznosti oseb, za katere se uporablja osnovna uredba. Sporočanje takih podatkov med državami članicami je bodisi neposredno prek nosilcev samih bodisi posredno prek organov za zvezo.

3. Če je oseba po pomoti predložila podatke, dokumente ali zahtevke nosilcu na ozemlju države članice, ki ni država članica, v kateri ima sedež nosilec, imenovan v skladu z izvedbeno uredbo, prvi nosilec te podatke, dokumente ali zahtevke brez odlašanja pošlje nosilcu, imenovanemu v skladu z izvedbeno uredbo, in pri tem navede datum, ko so bili prvič predloženi. Ta datum je za drugega nosilca zavezujoč. Vendar nosilci države članice niso odgovorni, niti ni mogoče šteti, da so sprejeli odločitev, če niso mogli ukrepati zato, ker so nosilci drugih držav članic z zamudo posredovali podatke, dokumente ali zahtevke.

4. Kadar sporočanje podatkov poteka posredno prek organa za zvezo namembne države članice, začnejo roki za odgovor na zahtevke teči od dneva, ko je ta organ za zvezo prejel zahtevek, kot da bi ga prejel nosilec v tej državi članici.

Člen 3

Obseg in pravila izmenjave podatkov med zadevnimi osebami in nosilci

1. Države članice zagotovijo, da so potrebne informacije na voljo zadevnim osebami, da bi bile te obveščene o spremembah, ki jih prinašata osnovna in izvedbena uredba, da bi lahko tako uveljavljale svoje pravice. Prav tako poskrbijo za zagotavljanje storitev, prijaznih do uporabnikov.

2. Oseba, za katero se uporablja osnovna uredba, je zadevnemu nosilcu dolžna posredovati informacije, dokumente ali dokazila, ki so potrebna za ugotovitev njenega položaja ali položaja

3. Kadar države članice zaradi izvajanja osnovne uredbe zbirajo, posredujejo ali obdelujejo osebne podatke v skladu s svojo zakonodajo, zadevnim osebami zagotovijo, da lahko v celoti uveljavljajo svoje pravice v zvezi z varovanjem osebnih podatkov v skladu z določbami Skupnosti o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in prostem pretoku teh podatkov.

4. Zadevni nosilci nemudoma in v vseh primerih v rokih, določenih v zakonodaji zadevne države članice, zadevni osebi posredujejo informacije in izdajo dokumente, kolikor je to potrebno za uporabo osnovne in izvedbene uredbe.

Zadevni nosilec sporoči svojo odločitev prosilcu, ki stalno ali začasno prebiva na ozemlju druge države članice, neposredno ali prek organa za zvezo države članice, v kateri stalno ali začasno prebiva. Pri zavrnitvi dajatev navede tudi razloge za njihovo zavrnitev, pravna sredstva in roke za pritožbo. Kopija te odločitve se pošlje drugim udeleženi nosilcem.

Člen 4

Oblika in način izmenjave podatkov

1. Upravna komisija določi strukturo, vsebino, obliko ter podrobna pravila za izmenjavo dokumentov in strukturiranih elektronskih dokumentov.

2. Podatki se med nosilci ali organi za zvezo prenašajo po elektronski poti, neposredno ali posredno prek dostopnih točk, v skupnem varnem okviru, ki lahko zagotovi zaupnost in varstvo izmenjave podatkov.

3. Pri komuniciranju z zadevnimi osebami zadevni nosilci uporabljajo načine, ki so najprimernejši za vsak posamezen primer, in v največji možni meri dajejo prednost elektronskim sredstvom sporočanja. Upravna komisija določi podrobna praktična pravila za pošiljanje informacij, dokumentov ali odločitev zadevni osebi po elektronski poti.

Člen 5

Pravna vrednost dokumentov in dokazil, izdanih v drugi državi članici

1. Dokumenti, ki jih izda nosilec države članice in ki potrjujejo položaj neke osebe za namene uporabe osnovne uredbe in izvedbene uredbe, ter dokazila, na podlagi katerih so izdani dokumenti, so za nosilce drugih držav članic sprejemljivi, dokler jih država članica, v kateri so bili ti dokumenti ali dokazila izdelani, ne umakne ali razglasi za neveljavne.

2. V primeru dvoma o utemeljenosti dokumenta ali točnosti dejstev, ki so podlaga za navedbe v dokumentu, nosilec države članice, ki prejme dokument, zaprosi nosilca, ki je izdal dokument, za potrebna pojasnila in po potrebi za umik navedenega dokumenta. Nosilec, ki je izdal dokument, ponovno pretehta razloge za izdajo dokumenta in ga po potrebi prekliče.

3. V primeru dvoma o podatkih, ki so jih posredovale zadevne osebe, veljavnosti dokumenta ali potrebnih dokazil ali točnosti dejstev, ki so podlaga za navedbe v njih, nosilec v kraju stalnega ali začasnega prebivališča, v kolikor je mogoče, v skladu z odstavkom 2 na zahtevo pristojnega nosilca opravi potrebno preverjanje podatkov ali dokumenta.

4. Če zadevna nosilca ne dosežeta dogovora, se lahko zadeva prek pristojnih organov predloži Upravni komisiji po preteku enega meseca po datumu, ko jo bila vložena zahteva nosilca, ki je prejel dokument. Upravna komisija skuša uskladiti stališča v šestih mesecih po datumu, ko ji je bila zadeva predložena.

Člen 6

Začasna uporaba zakonodaje in začasna dodelitev dajatev

1. Če v izvedbeni uredbi ni določeno drugače, v primeru različnih stališč nosilcev ali organov dveh ali več držav članic o določitvi zakonodaje, ki se uporablja, za zadevno osebo začasno velja zakonodaja ene od teh držav članic, in sicer v prednostnem vrstnem redu, kot sledi:

- (a) zakonodaja države članice, v kateri oseba dejansko opravlja dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe, če se ta dejavnost opravlja samo v eni državi članici;
- (b) zakonodaja države članice stalnega prebivališča, če zadevna oseba tam opravlja del svoje (svojih) dejavnosti ali če oseba ni zaposlena ali samozaposlena;
- (c) zakonodaja države članice, v kateri je bila zahteva za uporabo zakonodaje najprej predložena, ko oseba dejavnost oziroma dejavnosti opravlja v dveh ali več državah članicah.

2. Če se stališča nosilcev ali organov dveh ali več držav članic o določitvi nosilca, pristojnega za zagotavljanje dajatev ali storitev, razlikujejo, je zadevna oseba, ki bi lahko uveljavljala pravico do teh dajatev ali storitev, če ne bi bilo tega spora, začasno upravičena do dajatev ali storitev, določenih v zakonodaji, ki jo uporablja nosilec v kraju njenega stalnega prebivališča, oziroma do dajatev ali storitev, določenih v zakonodaji, ki jo uporablja nosilec, kateremu je bila zahteva najprej predložena, če ne prebiva na ozemlju ene od zadevnih držav članic.

3. Če zadevni nosilci ali organi ne dosežejo dogovora, se lahko zadeva prek pristojnih organov predloži Upravni komisiji, vendar šele en mesec po datumu, ko so bila izražena različna stališča iz odstavka 1 ali 2. Upravna komisija skuša uskladiti stališča v šestih mesecih po datumu, ko ji je bila zadeva predložena.

4. Če je ugotovljeno, da zakonodaja, ki se uporablja, ni zakonodaja države članice, v kateri je bila oseba začasno zavarovana, ali da nosilec, ki je začasno plačeval dajatve, ni pristojni nosilec, se nosilec, določen za pristojnega, kot tak upošteva za nazaj, in sicer najpozneje od datuma začasnega zavarovanja osebe ali od prve začasne dodelitve zadevnih dajatev, kot da te razlike v stališčih ne bi bilo.

5. Pristojni nosilec in nosilec, ki je začasno izplačal denarne prispevke ali začasno prejel dajatve, po potrebi uredita finančni položaj zadevne osebe v zvezi z začasno izplačanimi denarnimi prispevki in dajatvami v skladu s poglavjem III naslova IV izvedbene uredbe.

Dajatve v naravi, ki jih je nosilec odobril začasno v skladu z odstavkom 2, povrne pristojni nosilec v skladu z naslovom IV izvedbene uredbe.

Člen 7

Začasni izračun dajatev in prispevkov

1. Če v izvedbeni uredbi ni določeno drugače, v primeru, ko je oseba upravičena do dajatve ali dolžna plačevati prispevek v skladu z osnovno uredbo, pristojni nosilec pa nima vseh informacij v zvezi s stanjem v drugi državi članici, ki jih potrebuje za dokončni izračun zneska te dajatve ali prispevka, ta nosilec na zahtevo zadevne osebe to dajatev dodeli ali ta prispevek izračuna začasno, če je tak izračun mogoč na podlagi informacij, ki jih ima nosilec na voljo.

2. Zadevna dajatev ali prispevek se ponovno izračuna, ko zadevni nosilec prejme vsa potrebna dokazila ali dokumente.

POGLAVJE III

Druge splošne določbe za uporabo osnovne uredbe

Člen 8

Upravni dogovori med dvema ali več državami članicami

1. Določbe izvedbene uredbe nadomestijo določbe dogovorov o uporabi konvencij iz člena 8(1) osnovne uredbe, razen določb dogovorov glede konvencij iz Priloge II k osnovni uredbi, če so določbe teh dogovorov navedene v Prilogi 1 k izvedbeni uredbi.

2. Države članice lahko po potrebi sklenejo dogovore o uporabi konvencij iz člena 8(2) osnovne uredbe, če ti dogovori ne posegajo v pravice in obveznosti zadevnih oseb in so navedeni v Prilogi 1 k izvedbeni uredbi.

Člen 9

Drugi postopki med organi in nosilci

1. Dve ali več držav članic ali njihovi pristojni organi se lahko dogovorijo o postopkih, ki niso predvideni v izvedbeni uredbi, če ti postopki ne posegajo v pravice ali obveznosti zadevnih oseb.

2. Dogovori, sklenjeni v ta namen, se sporočijo Upravni komisiji in navedejo v Prilogi 1 k izvedbeni uredbi.

3. Določbe izvedbenih dogovorov, ki sta jih z istim namenom sklenili dve ali več držav članic, ali so podobne tistim iz odstavka 2 ter veljajo dan pred začetkom veljavnosti izvedbene uredbe in so navedene v Prilogi 5 k Uredbi (EGS) št. 574/72, se še naprej uporabljajo za odnose med dvema ali več državami članicami, če so navedene tudi v Prilogi 1 k izvedbeni uredbi.

Člen 10

Preprečevanje prekrivanja dajatev

Kadar so dajatve, izplačljive po zakonodaji dveh ali več držav članic, vzajemno zmanjšane, mirujejo ali odvzete, se neizplačani zneski ob dosledni uporabi določb o zmanjšanju, začasni ustavitvi ali odpravi, ki jih določa zakonodaja zadevnih držav članic, delijo s številom zmanjšanih, mirujočih ali odvzetih dajatev, ne glede na druge določbe osnovne uredbe.

Člen 11

Elementi za določitev stalnega prebivališča

1. Če se stališča nosilcev dveh ali več držav članic o določitvi stalnega prebivališča osebe, za katero se uporablja osnovna uredba, razlikujejo, ti nosilci sporazumno določijo središče interesov zadevne osebe na podlagi celostne ocene vseh razpoložljivih informacij v zvezi z ustreznimi dejstvi, med katerimi so lahko:

(a) trajanje in neprekinjenost prisotnosti na ozemlju zadevnih držav članic;

(b) okoliščine osebe, vključno z:

(i) značajem in posebnimi značilnostmi vsake dejavnosti, ki jo opravlja, zlasti krajem, kjer se ta dejavnost običajno opravlja, stabilnostjo dejavnosti ter trajanjem vsake pogodbe o delu;

(ii) njenim družinskim položajem in družinskimi vezmi;

(iii) opravljanjem kakršne koli nepridobitne dejavnosti;

(iv) pri študentih, virom njihovega dohodka;

(v) njenim stanovanjskim položajem, zlasti s tem, kako trajen je;

(vi) državo članico, za katero se za davčne namene šteje, da je oseba njen rezident.

2. Kadar se zaradi različnih meril na podlagi ustreznih dejstev iz odstavka 1 nosilci ne morejo sporazumeti, se kot odločilen za določitev dejanskega stalnega prebivališča osebe šteje njen namen, kot je razviden iz teh dejstev in okoliščin, zlasti razlogov za njeno selitev.

Člen 12

Seštevanje dob

1. Za uporabo člena 6 osnovne uredbe se pristojni nosilec obrne na nosilce države članice, katerih zakonodaja je veljala tudi za zadevno osebo, da bi ugotovil, katere so vse dobe, dopolnjene v skladu z zakonodajami teh držav članic.

2. Zavarovalne dobe, dobe zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, dopolnjene v skladu z zakonodajo države članice, se prištejejo k tistim, dopolnjenim v skladu z zakonodajo katere koli druge države članice, če je to potrebno zaradi uporabe člena 6 osnovne uredbe, pod pogojem, da se navedene dobe ne prekrivajo.

3. Če se zavarovalna doba ali doba prebivanja, dopolnjena v okviru obveznega zavarovanja po zakonodaji ene države članice, prekriva z zavarovalno dobo, dopolnjeno v okviru prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja po zakonodaji druge države članice, se upošteva samo doba, dopolnjena v okviru obveznega zavarovanja.

4. Kadar se zavarovalna doba ali doba prebivanja, ki ni enakovredna doba, ki je dopolnjena po zakonodaji države članice, prekriva z enakovredno dobo po zakonodaji druge države članice, se upošteva samo doba, ki ni enakovredna doba.

5. Vsako dobo, ki je po zakonodaji dveh ali več držav članic enakovredna, upošteva samo nosilec države članice, po katere zakonodaji je bila zadevna oseba nazadnje obvezno zavarovana pred navedeno dobo. Če zadevna oseba pred navedeno dobo ni bila obvezno zavarovana po zakonodaji katere od držav članic, navedeno dobo upošteva nosilec države članice, katere zakonodaja je prvič obvezno veljala za zadevno osebo po navedeni dobi.

6. Če obdobja, v katerem so bile dopolnjene nekatere zavarovalne dobe ali dobe prebivanja po zakonodaji države članice, ni mogoče natančno določiti, se domneva, da se te dobe ne prekrivajo z zavarovalnimi dobami ali dobami prebivanja, dopolnjenimi po zakonodaji druge države članice, ter se te dobe upoštevajo, če je to ugodno za zadevno osebo in če jih je mogoče utemeljeno upoštevati.

Člen 13

Pravila za pretvorbo dob

1. Če so dobe, dopolnjene po zakonodaji države članice, izražene v enotah, ki se razlikujejo od enot, uporabljenih s strani druge države članice, se pretvorba, potrebna za seštevanje dob v skladu s členom 6 osnovne uredbe, opravi po naslednjih pravilih:

- (a) doba, ki se uporabi kot osnova za pretvorbo, je tista, ki jo je sporočil nosilec države članice, po zakonodaji katere je bila doba dopolnjena;
- (b) v primeru sistemov, v katerih so dobe izražene v dnevih, se pretvorba iz dni v druge enote in obratno ter pretvorba med različnimi sistemi, ki imajo za osnovo dneve, opravi v skladu z naslednjo preglednico:

Sistem, ki ima za osnovo	1 dan ustreza	1 teden ustreza	1 mesec ustreza	1 četrletje ustreza	Največje število dni v koledarskem letu
5 dni	9 uram	5 dnem	22 dnem	66 dnem	264 dni
6 dni	8 uram	6 dnem	26 dnem	78 dnem	312 dni
7 dni	6 uram	7 dnem	30 dnem	90 dnem	360 dni

- (c) v primeru sistemov, v katerih so dobe izražene v enotah, ki niso dnevi,
 - (i) so trije meseci ali trinajst tednov enakovredni enemu četrletju in obratno;
 - (ii) je eno leto enakovredno štirim četrletjem, 12 mesecem ali 52 tednom in obratno;
 - (iii) se tedni pretvorijo v mesece in obratno tedni in meseci pretvorijo v dneve po pravilih za pretvorbo za sisteme, ki imajo za osnovo šest dni, iz tabele v točki (b);
- (d) v primeru sistemov, v katerih so dobe izražene v delih, se te številke pretvorijo v naslednjo manjšo celo enoto, pri čemer se uporabijo pravila iz točk (b) in (c). Deli let se pretvorijo v mesece, razen če zadevni sistem ne temelji na četrletjih;
- (e) če je rezultat pretvorbe po tem odstavku del enote, se kot rezultat pretvorbe po tem odstavku šteje naslednja večja cela enota.

2. Skupna vsota dob, dopolnjenih v enem koledarskem letu, zaradi uporabe odstavka 1 ne sme presegati števila dni, navedenega v zadnjem stolpcu preglednice v odstavku 1(b), 52 tednov, 12 mesecev ali štiri četrletja.

Če dobe, ki se jih pretvarja, ustrezajo največji letni vrednosti dob po zakonodaji države članice, v kateri so bile dopolnjene, uporaba odstavka 1 v enem koledarskem letu ne sme pripeljati do dob, ki so krajše od največje možne letne vrednosti dob, ki jih določa zadevna zakonodaja.

3. Pretvorbe se izvedejo bodisi z eno samo operacijo, ki zajema vse dobe, sporočene kot seštevek, bodisi za vsako posamezno leto, če so bile dobe sporočene za vsako leto posebej.

4. Kadar nosilec sporoči dobe, izražene v dnevih, istočasno navede, ali ima sistem, ki ga izvaja, za osnovo pet, šest ali sedem dni.

NASLOV II

DOLOČITEV ZAKONODAJE, KI SE UPORABLJA

Člen 14

Podrobnosti v zvezi s členoma 12 in 13 osnovne uredbe

1. Za uporabo člena 12(1) osnovne uredbe „oseba, ki opravlja dejavnost zaposlene osebe v državi članici v imenu delodajalca, ki tam običajno opravlja dejavnosti, in jo ta delodajalec napoti v drugo državo članico“ pomeni tudi osebo, ki se jo zaposli z namenom, da bo napotena v drugo državo članico, če za zadevno

osebo takoj pred začetkom njene zaposlitve že velja zakonodaja države članice, v kateri ima njen delodajalec sedež.

2. Za uporabo člena 12(1) osnovne uredbe se besede „ki tam običajno opravlja dejavnosti“ nanašajo na delodajalca, ki običajno opravlja znaten del dejavnosti, ne le notranjih upravljaljskih dejavnosti, na ozemlju države članice, v kateri ima sedež, ob upoštevanju vseh meril za opredelitev dejavnosti, ki jih opravlja

zadevno podjetje. Ta merila morajo ustrezati posebnim značilnostim vsakega delodajalca in resničnemu značaju dejavnosti, ki jih opravlja.

3. Za uporabo člena 12(2) osnovne uredbe se besede „ki običajno opravlja dejavnost samozaposlene osebe“ nanašajo na osebo, ki navadno znaten del dejavnosti opravlja na ozemlju države članice, v kateri ima sedež. Nujno je zlasti, da je ta oseba opravljala svojo dejavnost že nekaj časa pred datumom, ko želi izkoristiti določbe navedenega člena, in da v dobi, ko v drugi državi članici začasno opravlja dejavnost, v državi članici, v kateri ima sedež, še naprej izpolnjuje zahteve za opravljanje svoje dejavnosti, da bo ob vrnitvi z njo lahko nadaljevala.

4. Za namene uporabe člena 12(2) osnovne uredbe je merilo za ugotavljanje, ali je dejavnost, ki jo samozaposlena oseba namerava opravljati v drugi državi članici, „podobna“ običajno izvajani dejavnosti samozaposlene osebe, dejanski značaj dejavnosti in ne morebitna opredelitev te zaposlitvene ali dejavnosti samozaposlene osebe, ki bi jo določila druga država članica.

5. Za uporabo člena 13(1) osnovne uredbe „oseba, ki običajno opravlja dejavnost zaposlene osebe v dveh ali več državah članicah“ pomeni zlasti osebo, ki:

- (a) ohranja dejavnost v eni državi članici in hkrati opravlja tudi ločeno dejavnost v eni ali več drugih državah članicah, ne glede na trajanje ali značaj te ločene dejavnosti;
- (b) nepretrgano opravlja izmenične dejavnosti, z izjemo postranskih dejavnosti, v dveh ali več državah članicah, ne glede na pogostost ali rednost menjavanja.

6. Za uporabo člena 13(2) osnovne uredbe „oseba, ki običajno opravlja dejavnost samozaposlene osebe v dveh ali več državah članicah“ pomeni zlasti osebo, ki hkrati ali izmenično opravlja eno ali več ločenih dejavnosti samozaposlene osebe v dveh ali več državah članicah, ne glede na značaj teh dejavnosti.

7. Za razlikovanje med dejavnostmi iz odstavkov 5 in 6 od opisa iz člena 12(1) in (2) osnovne uredbe je odločilno trajanje dejavnosti v eni ali več drugih državah članicah (ali je dejavnost stalna ali *ad hoc* ali začasna). Za te namene se presodijo vsa ustrezna dejstva, v primeru zaposlenih oseb zlasti kraj dela, kot je opredeljen v pogodbi o zaposlitvi.

8. Za namene uporabe člena 13(1) in (2) osnovne uredbe „znaten del zaposlitvene ali samozaposlitvene dejavnosti“, ki se izvaja v državi članici, pomeni, da se tam izvaja količinsko znaten

del vseh dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe, ki pa ni nujno glavni del teh dejavnosti.

Za določitev, ali se znaten del dejavnosti izvaja v državi članici, se upoštevajo naslednja okvirna merila:

- (a) v primeru zaposlitvene dejavnosti delovni čas in/ali osebni prejemki, in
- (b) v primeru samozaposlitvene dejavnosti: promet, delovni čas, število opravljenih storitev in/ali prihodki od dela.

Če je delež, ugotovljen med splošno presojo, nižji od 25 %, je to indikator, da se znaten del dejavnosti ne izvaja v zadevni državi članici.

9. Za namene uporabe člena 13(2)(b) osnovne uredbe se „središče interesa“ dejavnosti samozaposlene osebe določi ob upoštevanju vseh elementov poklicne dejavnosti te osebe, zlasti kraja, v katerem je stalni sedež dejavnosti zadevne osebe, običajnega značaja ali trajanja izvajanih dejavnosti, števila opravljenih storitev in namena zadevne osebe, kot je razviden iz vseh okoliščin.

10. Za določitev zakonodaje, ki se uporablja v skladu z odstavkom 8 in 9, zadevni nosilci upoštevajo stanje, predvideno za naslednjih 12 koledarskih mesecev.

11. Če zadevna oseba svojo zaposlitveno dejavnost opravlja v dveh ali več državah članicah v imenu delodajalca, ki ima sedež izven Unije, in če ta oseba stalno prebiva v državi članici, ne da bi tam opravljala znaten del dejavnosti, zanjo velja zakonodaja države članice stalnega prebivališča.

Člen 15

Postopki za uporabo člena 11(3)(b) in (d), člena 11(4) in člena 12 osnovne uredbe (o obveščanju zadevnih nosilcev)

1. Če v členu 16 izvedbene uredbe ni določeno drugače, delodajalec oziroma zadevna oseba sama, če ne opravlja dejavnosti kot zaposlena oseba, obvesti pristojnega nosilca v državi članici, katere zakonodaja se uporablja, o osebi, ki opravlja svojo dejavnost v državi članici, ki ni pristojna država članica v skladu z naslovom II osnovne uredbe; če je le mogoče, se o tem obvešča vnaprej. Ta nosilec da informacije v zvezi z zakonodajo, ki se v skladu s členom 11(3)(b) ali členom 12 osnovne uredbe uporablja za zadevno osebo, brez odlašanja na voljo zadevni osebi in nosilcu, ki ga imenuje pristojni organ države članice, v kateri se opravlja dejavnost.

2. Odstavek 1 se smiselno uporablja za osebe, ki jih zajema člen 11(3)(d) osnovne uredbe.

3. Delodajalec v smislu člena 11(4) osnovne uredbe, ki ima zaposleno osebo na krovu plovila, ki pluje pod zastavo druge države članice, o tem obvesti pristojnega nosilca v državi članici, katere zakonodaja se uporablja; če je le mogoče, se o tem obvešča vnaprej. Ta nosilec da informacije v zvezi z zakonodajo, ki se v skladu s členom 11(4) osnovne uredbe uporablja za zadevno osebo, brez odlašanja na voljo nosilcu, ki ga imenuje pristojni organ države članice, pod zastavo katerega pluje plovilo, na katerem bo delavec opravljal dejavnost.

Člen 16

Postopek za uporabo člena 13 osnovne uredbe

1. Oseba, ki svoje dejavnosti opravlja v dveh ali več državah članicah, o tem obvesti nosilca, ki ga je imenoval pristojni organ v državi članici stalnega prebivališča.

2. Imenovani nosilec kraja stalnega prebivališča brez odlašanja določi zakonodajo, ki se uporablja za zadevno osebo, ob upoštevanju člena 13 osnovne uredbe in člena 14 izvedbene uredbe. Ta prva določitev je začasna. Nosilec o tej začasni določitvi obvesti imenovane nosilce vseh držav članic, v katerih se dejavnost opravlja.

3. Začasna določitev zakonodaje, ki se uporablja, kot določa odstavek 2, postane dokončna v dveh mesecih potem, ko so bili nosilci, ki so jih imenovali pristojni organi zadevne države članice, v skladu z odstavkom 2 o njej obveščeni, razen če je zakonodaja že dokončno določena na podlagi odstavka 4 ali če vsaj eden izmed zadevnih nosilcev do konca tega dvomesečnega roka obvesti nosilca, ki ga je imenoval pristojni organ države članice stalnega prebivališča, da zaenkrat ne more sprejeti določitve ali da ima o tem drugačno stališče.

4. Kadar obstaja negotovost glede določitve zakonodaje, ki naj se uporablja, in morajo zato nosilci ali organi dveh ali več držav članic vzpostaviti stike, se na zahtevo enega ali več nosilcev, ki so jih imenovali pristojni organi zadevnih držav članic, ali pristojnih organov samih zakonodaja, ki naj se uporablja za zadevno osebo, določi sporazumno ob upoštevanju člena 13 osnovne uredbe in ustreznih določb člena 14 izvedbene uredbe.

Če se stališča zadevnih nosilcev ali pristojnih organov razlikujejo, se ti organi skušajo dogovoriti v skladu z zgoraj določenimi pogoji, pri čemer se uporablja člen 6 izvedbene uredbe.

5. Pristojni nosilec države članice, za zakonodajo katere se določi, da se začasno ali dokončno uporablja, o tej odločitvi brez odlašanja obvesti zadevno osebo.

6. Če zadevna oseba ne zagotovi informacij iz odstavka 1, se ta člen uporablja na pobudo nosilca, ki ga imenuje pristojni organ v državi članici stalnega prebivališča, takoj ko ta izve za okoliščine navedene osebe, morda prek drugega zadevnega nosilca.

Člen 17

Postopek za uporabo člena 15 osnovne uredbe

Pogodbena oseba Evropskih skupnosti izkoristi pravico do izbire iz člena 15 osnovne uredbe ob sklenitvi pogodbe o zaposlitvi. Organ, pooblaščen za sklepanje pogodbe, obvesti imenovanega nosilca države članice, za katere zakonodajo se je odločil pogodbeni uslužbenec Evropskih skupnosti.

Člen 18

Postopek za uporabo člena 16 osnovne uredbe

Delodajalec ali zadevna oseba zahtevo za uporabo izjem od členov 11 do 15 osnovne uredbe predloži – če je le mogoče vnaprej – pristojnemu organu ali organu, ki ga pristojni organ imenuje, v državi članici, katere zakonodaja naj bi se uporabljala na zahtevo delavca ali zadevne osebe.

Člen 19

Obveščanje zadevnih oseb in delodajalcev

1. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja se določi za uporabo na podlagi naslova II osnovne uredbe, zadevno osebo in po potrebi tudi njenega (njene) delodajalca(-ce) obvesti o obveznostih, določenih s to zakonodajo. Za izpolnitev formalnosti, ki jih narekuje ta zakonodaja, jim nudi potrebno pomoč.

2. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja se uporablja v skladu z določbo iz naslova II osnovne uredbe, na zahtevo zadevne osebe ali delodajalca potrdi uporabo te zakonodaje ter po potrebi navede datum, do katerega se uporablja, in pod kakšnimi pogoji.

Člen 20

Sodelovanje med nosilci

1. Zadevni nosilci pristojnemu nosilcu države članice, katere zakonodaja se na podlagi naslova II osnovne uredbe uporablja za osebo, sporočijo potrebne informacije za določitev datuma, ko naj se ta zakonodaja začne uporabljati, in prispevkov, ki so jih ta oseba in njen(-i) delodajalec(-lci) dolžni plačati po tej zakonodaji.

2. Pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja se na podlagi naslova II osnovne uredbe uporablja za določeno osebo, da informacije o datumu, s katerim se ta zakonodaja začne uporabljati, na voljo nosilcu, ki ga je imenoval pristojni organ države članice, katere zakonodaja je nazadnje veljala za to osebo.

Člen 21

Obveznosti delodajalca

1. Delodajalec, ki ima svoj statutarni sedež ali poslovno enoto zunaj pristojne države članice, izpolnjuje vse obveznosti iz zakonodaje, ki se uporablja za njegove zaposlene delavce, zlasti

obveznost plačevanja prispevkov, ki jih ta zakonodaja določa, kot če bi imel svoj statutarni sedež ali poslovno enoto v pristojni državi članici.

2. Delodajalec, ki nima poslovne enote v državi članici, katere zakonodaja se uporablja, in zaposleni delavec se lahko dogovorita, da slednji v imenu delodajalca izpolnjuje njegove obveznosti v zvezi s plačevanjem prispevkov, kar pa ne vpliva na osnovne obveznosti delodajalca. Delodajalec o takem dogovoru obvesti pristojnega nosilca te države članice.

NASLOV III

POSEBNE DOLOČBE ZA RAZLIČNE VRSTE DAJATEV

POGLAVJE I

Dajatve za bolezen, materinstvo in enakovredne dajatve za očetovstvo

Člen 22

Splošne izvedbene določbe

1. Pristojni organi ali nosilci zagotavljajo, da so zavarovanim osebam na voljo vsi potrebni podatki o postopkih in pogojih za odobritev storitev, kadar so te storitve zagotovljene na ozemlju države članice, ki ni država članica pristojnega nosilca.

2. Ne glede na člen 5(a) osnovne uredbe lahko država članica postane odgovorna za stroške storitev v skladu s členom 22 osnovne uredbe samo, če je zavarovana oseba predložila zahtevek za pokojnino v skladu z zakonodajo te države članice ali če v skladu s členi 23 do 30 osnovne uredbe zavarovana oseba prejema pokojnino v skladu z zakonodajo te države članice.

Člen 23

Sistem, ki se uporablja v primeru več kot enega sistema v državi članici stalnega ali začasnega prebivališča

Če zakonodaja države članice stalnega ali začasnega prebivališča vsebuje več kot en sistem zdravstvenega zavarovanja za primere bolezni, materinstva ali očetovstva za več kot eno kategorijo zavarovanih oseb, se v skladu s členi 17, 19(1), 20, 22, 24 in 26 osnovne uredbe uporabljajo določbe zakonodaje o splošnem sistemu za zaposlene delavce.

Člen 24

Stalno prebivališče v državi članici, ki ni pristojna država članica

1. Za uporabo člena 17 osnovne uredbe se morajo zavarovana oseba in/ali njeni družinski člani prijaviti pri nosilcu v kraju stalnega prebivališča. Njihova pravica do storitev v državi članici, v kateri prebivajo, se potrdi z dokumentom, ki ga izda pristojni nosilec na zahtevo zavarovane osebe ali na zahtevo nosilca v kraju stalnega prebivališča.

2. Dokument iz odstavka 1 ostane veljaven, dokler pristojni nosilec ne obvesti nosilca v kraju stalnega prebivališča o njegovem preklicu.

Nosilec v kraju stalnega prebivališča pristojnega nosilca obvesti o vsaki prijavi v skladu z odstavkom 1 in o vsaki spremembi ali preklicu te prijave.

3. Ta člen se smiselno uporablja za osebe iz členov 22, 24, 25 in 26 osnovne uredbe.

Člen 25

Začasno prebivanje v državi članici, ki ni pristojna država članica

A. Postopek in obseg pravice

1. Za uporabo člena 19 osnovne uredbe zavarovana oseba izvajalcu zdravstvene oskrbe v državi članici začasnega prebivališča predloži dokument, ki ga je izdal pristojni nosilec in ki potrjuje njeno upravičenje do storitev. Če zavarovana oseba nima takega dokumenta, se nosilec v kraju začasnega prebivališča, na zahtevo ali po potrebi, za njegovo pridobitev obrne na pristojnega nosilca.

2. Iz tega dokumenta je razvidno, da ima zavarovana oseba pravico do storitev v skladu z merili, določenimi v členu 19 osnovne uredbe, pod enakimi pogoji, kot veljajo za osebe, zavarovane v skladu z zakonodajo države članice začasnega prebivališča.

3. Storitve iz člena 19(1) osnovne uredbe obsegajo storitve, ki se zagotavljajo v državi članici začasnega prebivališča v skladu z njeno zakonodajo in so potrebne iz zdravstvenih razlogov, tako da se zavarovana oseba pred predvidenim koncem začasnega prebivanja ne bi bila prisiljena vrniti v pristojno državo članico, da bi bila deležna potrebnega zdravljenja.

B. Postopek ter načini kritja in povračila stroškov storitev

4. Če je zavarovana oseba dejansko krila stroške vseh ali dela storitev, zagotovljenih v okviru člena 19 osnovne uredbe, in zakonodaja, ki jo uporablja nosilec v kraju začasnega prebivališča, predvideva možnost povračila teh stroškov zavarovani osebi, lahko zavarovana oseba zahtevek za povračilo naslovi na nosilca v kraju začasnega prebivališča. V tem primeru ji ta nosilec neposredno povrne znesek stroškov, ki ustreza zadevnim storitvam v mejah in pod pogoji stopenj povračil, ki jih določa njegova zakonodaja.

5. Če zahteva za povračilo teh stroškov ni bila neposredno naslovljena na nosilca v kraju začasnega prebivališča, nastale stroške zadevni osebi povrne pristojni nosilec v skladu s stopnjami povračil, ki jih uporablja nosilec v kraju začasnega prebivališča, ali zneski, ki bi se povrnili nosilcu v kraju začasnega prebivališča, če bi se v zadevnem primeru uporabil člen 62 izvedbene uredbe.

Nosilec v kraju začasnega prebivališča pristojnemu nosilcu na zahtevo zagotovi potrebne podatke o teh stopnjah ali zneskih.

6. Z odstopanjem od odstavka 5 lahko pristojni nosilec nastale stroške povrne v mejah in po stopnjah, ki jih določa njegova zakonodaja, če se zavarovana oseba strinja, da se zanjo uporabi ta določba.

7. Če zakonodaja države članice začasnega prebivališča ne predvideva povračila stroškov v skladu z odstavki 4 in 5 v zadevnem primeru, lahko pristojni nosilec povračilo ustreznih stroškov opravi v mejah in stopnjah, ki jih določa njegova zakonodaja, ne da bi bilo za to potrebno soglasje zavarovane osebe.

8. Povračilo, ki ga prejme zavarovana oseba, v nobenem primeru ne sme presežati zneska stroškov, ki jih je ta oseba dejansko imela.

9. Kadar so izdatki veliki, lahko pristojni nosilec zavarovani osebi izplača ustrezen predujem takoj, ko zadevna oseba pri njem vложи zahtevo za povračilo.

C. Družinski člani

10. Odstavki 1 do 9 se smiselno uporabljajo za družinske članke zavarovane osebe.

Člen 26

Načrtovano zdravljenje

A. Postopek odobritve

1. Za namene uporabe člena 20(1) osnovne uredbe zavarovana oseba nosilcu v kraju začasnega prebivališča predloži dokument, ki ga izda pristojni nosilec. V tem členu pristojni nosilec pomeni nosilca, ki krije stroške načrtovanega zdravljenja; v primerih iz člena 20(4) in člena 27(5) osnovne uredbe, v katerih se stroški zdravstvenih storitev, ki se zagotovijo v državi članici stalnega prebivališča, povrnejo v pavšalnih zneskih, za pristojnega nosilca velja nosilec v kraju stalnega prebivališča.

2. Če zavarovana oseba v pristojni državi članici nima stalnega prebivališča, odobritev zahteva od nosilca v kraju stalnega prebivališča, ki jo brez odlašanja posreduje pristojnemu nosilcu.

V tem primeru nosilec v kraju stalnega prebivališča z izjavo potrdi, da so pogoji iz drugega stavka člena 20(2) osnovne uredbe v državi stalnega prebivališča izpolnjeni.

Pristojni nosilec lahko izdajo dovoljenja zavrne le, če v skladu z oceno nosilca v kraju stalnega prebivališča pogoji iz drugega stavka člena 20(2) osnovne uredbe v državi članici stalnega prebivališča zavarovane osebe niso izpolnjeni ali če se lahko enako zdravljenje zagotovi v pristojni državi članici, in sicer v roku, ki je sprejemljiv z medicinskega vidika, ob upoštevanju trenutnega zdravstvenega stanja in verjetnega poteka bolezni zadevne osebe.

Pristojni nosilec obvesti nosilca v državi članici stalnega prebivališča o svoji odločitvi.

Če odgovor ne prispe v roku, določenem z nacionalno zakonodajo, se šteje, da je dovoljenje izdal pristojni nosilec.

3. Če zavarovana oseba, ki nima stalnega prebivališča v pristojni državi članici, potrebuje nujno zdravljenje življenjskega pomena, v skladu z drugim stavkom člena 20(2) osnovne uredbe dovoljenja ni mogoče zavrniti, dovoljenje pa v imenu pristojnega nosilca izda nosilec v kraju stalnega prebivališča, ki o tem brez odlašanja obvesti pristojnega nosilca.

Pristojni nosilec sprejme ugotovitve in možnosti zdravljenja v kontekstu potrebe po nujnem zdravljenju življenjskega pomena, ki jih določijo zdravniki, ki jih pooblasti nosilec države članice stalnega prebivališča, ki izda odobritev.

4. Med celotnim potekom postopka za izdajo dovoljenja si pristojni nosilec pridržuje pravico, da zavarovano osebo napoti na zdravniški pregled, ki ga opravi zdravnik po njegovi lastni izbiri v državi članici začasnega ali stalnega prebivališča.

5. Nosilec v kraju stalnega prebivališča brez poseganja v odločitev glede odobritve obvesti pristojnega nosilca, če je z zdravstvenega vidika primerno dodatno zdravljenje, ki ga zajema obstoječa odobritev.

B. *Kritje stroškov zdravstvenih storitev, ki jih je imela zavarovana oseba*

6. Brez poseganja v odstavek 7 se smiselno uporablja člen 25(4) in (5) izvedbene uredbe.

7. Če je zavarovana oseba dejansko sama krila stroške ali del stroškov za odobrene zdravstvene storitve in so stroški, ki jih je pristojni nosilec obvezan povrniti nosilcu v kraju začasnega prebivališča ali zavarovani osebi v skladu z odstavkom 6 (dejanski stroški), nižji od stroškov, ki bi jih moral prevzeti za enako zdravljenje v pristojni državi članici (teoretični stroški), pristojni nosilec na zahtevo povrne stroške zdravljenja, ki jih je ta imela, do višine, za katero teoretični stroški presegajo dejanske stroške. Vendar povrnjeni znesek ne sme presegati stroškov, ki jih je zavarovana oseba dejansko imela, ter se lahko upošteva znesek, ki bi ga zavarovana oseba morala plačati, če bi bila zdravstvena storitev opravljena v pristojni državi članici.

C. *Kritje potnih stroškov in stroškov bivanja v okviru načrtovanega zdravljenja*

8. Kadar nacionalna zakonodaja pristojnega nosilca zagotavlja povračilo potnih stroškov in stroškov bivanja, ki so neločljivo povezani z zdravljenjem zavarovane osebe, te stroške za zadevno osebo in po potrebi osebo, ki ga/jo spremlja, krije ta nosilec, kadar je odobreno zdravljenje v drugi državi članici.

D. *Družinski člani*

9. Odstavki 1 do 8 se smiselno uporabljajo za družinske člane zavarovane osebe.

Člen 27

Denarne dajatve za nezmožnost za delo v primeru začasnega ali stalnega prebivališča v državi članici, ki ni pristojna država članica.

A. *Postopek, predpisan za zavarovano osebo*

1. Če zakonodaja pristojne države članice zahteva, da zavarovana oseba predloži potrdilo, da bi se ji priznale denarne dajatve v zvezi z nezmožnostjo za delo na podlagi člena 21(1) osnovne uredbe, zavarovana oseba zdravnika v državi članici stalnega prebivališča, ki je ugotovil njeno zdravstveno stanje, zaprosi za potrditev njene nezmožnosti za delo in verjetno trajanje te nezmožnosti.

2. Zavarovana oseba pošlje potrdilo pristojnemu nosilcu v roku, ki ga določa zakonodaja pristojne države članice.

3. Če lečeči zdravniki v državi članici stalnega prebivališča ne izdajajo potrdil o nezmožnosti za delo in če so ta potrdila potrebna v skladu z zakonodajo pristojne države članice, zadevna

oseba vloži zahtevek neposredno pri nosilcu v kraju stalnega prebivališča. Ta nosilec brez odlašanja poskrbi, da se zdravstveno oceni nezmožnost osebe za delo in da se sestavi potrdilo iz odstavka 1. Potrdilo se takoj posreduje pristojnemu nosilcu.

4. Predložitev dokumenta iz odstavkov 1, 2 in 3 zavarovane osebe ne odvezuje od izpolnjevanja obveznosti, določenih z zakonodajo, ki se uporablja, zlasti obveznosti do njenega delodajalca. Delodajalec in/ali pristojni nosilec lahko po potrebi zaposlenega pozove k dejavnostim, namenjenim spodbujanju in podpiranju vrnitve zavarovane osebe v delovno okolje.

B. *Postopek, predpisan za nosilca v državi članici stalnega prebivališča*

5. Na zahtevo pristojnega nosilca nosilec v kraju stalnega prebivališča opravi vse potrebne upravne preglede ali zdravstvene preglede zadevne osebe v skladu z zakonodajo, ki se zanj uporablja. Poročilo zdravnika, ki je opravil pregled – zlasti o verjetnem trajanju nezmožnosti za delo –, nosilec v kraju stalnega prebivališča brez odlašanja posreduje pristojnemu nosilcu.

C. *Postopek, predpisan za pristojnega nosilca*

6. Pristojni nosilec si pridrži pravico, da zavarovanca napoti na zdravniški pregled k zdravniku po svoji izbiri.

7. Brez poseganja v drugi stavek člena 21(1) osnovne uredbe pristojni nosilec izplača denarne dajatve neposredno zadevni osebi in po potrebi o tem obvesti nosilca v kraju stalnega prebivališča.

8. Za uporabo člena 21(1) osnovne uredbe so navedbe v potrdilu o nezmožnosti za delo zavarovane osebe, ki je bilo sestavljeno v drugi državi članici na podlagi zdravniških ugotovitev zdravnika, ki je opravil pregled, ali nosilca, enako pravno veljavne kot potrdilo, sestavljeno v pristojni državi članici.

9. Če pristojni nosilec zavrne izplačilo denarnih dajatev, o tej svoji odločitvi obvesti zavarovano osebo in tudi nosilca v kraju stalnega prebivališča.

D. *Postopek v primeru začasnega prebivanja v državi članici, ki ni pristojna država članica*

10. Določbe odstavkov 1 do 9 se smiselno uporabljajo, kadar zavarovana oseba začasno prebiva v državi članici, ki ni pristojna država članica.

Člen 28

Denarne dajatve za dolgotrajno nego v primeru stalnega ali začasnega prebivanja v državi članici, ki ni pristojna država članica

A. *Postopek, predpisan za zavarovano osebo*

1. Da bi lahko bile zavarovani osebi priznane denarne dajatve v zvezi z dolgotrajno nego na podlagi člena 21(1) osnovne uredbe, ta vloži zahtevek pri pristojnemu nosilcu. Pristojni nosilec o tem po potrebi obvesti nosilca v kraju stalnega prebivališča.

B. Postopek, predpisan za nosilca v kraju stalnega prebivališča

2. Nosilec v kraju stalnega prebivališča na zahtevo pristojnega nosilca preuči zdravstveno stanje zavarovane osebe s stališča njene potrebe po dolgotrajni negi. Pristojni nosilec posreduje nosilcu v kraju stalnega prebivališča vse potrebne informacije za zadevno preučitev.

C. Postopek, predpisan za pristojnega nosilca

3. Da bi opredelil stopnjo potrebe po dolgotrajni negi, ima pristojni nosilec pravico, da zavarovano osebo napoti na zdravniški pregled k zdravniku ali drugemu strokovnjaku po svoji izbiri.

4. Pri tem se smiselno uporablja člen 27(7) izvedbene uredbe.

D. Postopek v primeru začasnega prebivanja v državi članici, ki ni pristojna država članica

5. Odstavki 1 do 4 se smiselno uporabljajo, če zavarovana oseba začasno prebiva v državi članici, ki ni pristojna država članica.

E. Družinski člani

6. Odstavki 1 do 5 se smiselno uporabljajo za družinske člane zavarovane osebe.

Člen 29**Uporaba člena 28 osnovne uredbe**

Če država članica, v kateri je bil nekdanji obmejni delavec nazadnje zaposlen, ni več pristojna država članica in nekdanji obmejni delavec ali njegov družinski član potuje v to državo, da bi prejel storitve v skladu s členom 28 osnovne uredbe, nekdanji obmejni delavec ali njegov družinski član nosilcu v kraju začasnega prebivališča predloži dokument, ki ga je izdal pristojni nosilec.

Člen 30**Prispevki upokojencev**

Če oseba pokojnino prejema od več kot ene države članice, znesek prispevkov, ki se odtegnejo od vseh izplačanih pokojnin, nikakor ne sme presegati zneska, ki bi ga bila dolžna plačati oseba z enakim zneskom pokojnine, prejetim od pristojne države članice.

Člen 31**Uporaba člena 34 osnovne uredbe****A. Postopek, predpisan za pristojnega nosilca**

1. Pristojni nosilec zadevno osebo obvesti o določbi iz člena 34 osnovne uredbe o preprečevanju prekrivanja dajatev. Uporaba takšnih pravil mora osebi, ki nima stalnega prebivališča v pristojni državi članici, zagotavljati pravico do dajatev v obsegu, ki je najmanj enak celotnemu obsegu ali vrednosti, do katere bi bila upravičena, če bi imela v tej državi stalno prebivališče.

2. Pristojni nosilec o izplačilu denarnih dajatev za dolgotrajno nego obvesti tudi nosilca v kraju stalnega ali začasnega prebivališča, če zakonodaja, ki jo uporablja ta nosilec, predvideva storitve dolgotrajne nege, ki so vključene v seznam iz člena 34(2) osnovne uredbe.

B. Postopek, predpisan za nosilca v kraju stalnega ali začasnega prebivališča

3. Po prejemu podatkov iz odstavka 2 nosilec v kraju stalnega ali začasnega prebivališča brez odlašanja obvesti pristojnega nosilca o storitvah dolgotrajne nege, ki so predvidene za enak namen, za katerega jih odobri zadevni osebi v skladu s svojo zakonodajo, ter o stopnji povračila, ki se za to uporablja.

4. Upravna komisija po potrebi sprejme ukrepe za uporabo tega člena.

Člen 32**Posebni izvedbeni ukrepi**

1. Če je oseba ali skupina oseb na zahtevo izvzeta iz obveznega zdravstvenega zavarovanja in te osebe torej niso vključene v sistem zdravstvenega zavarovanja, za katerega se uporablja osnovna uredba, nosilec v drugi državi članici zgolj na podlagi tega izvzeta ni odgovoren za kritje stroškov storitev ali denarnih dajatev, ki so bile zagotovljene tem osebam ali njihovim družinskim članom v skladu s poglavjem I naslova III osnovne uredbe.

2. Za države članice iz Priloge 2 veljajo določbe poglavja I naslova III osnovne uredbe, ki se nanašajo na zdravstvene storitve, za osebe, ki so do storitev upravičene izključno v skladu s posebnim sistemom, ki se uporablja za javne uslužbenke, le v tam določenem obsegu.

Nosilec v drugi državi članici zgolj na podlagi tega ni odgovoren za kritje stroškov storitev ali denarnih dajatev, ki so bile zagotovljene tem osebam ali njihovim družinskim članom.

3. Če osebe iz odstavkov 1 in 2 in njihovi družinski člani stalno prebivajo v državi članici, v kateri pravica do storitev ni pogojena z zavarovanjem ali dejavnostjo zaposlene ali samozaposlene osebe, so te osebe dolžne plačati celotne stroške storitev, ki so bile zagotovljene v državi njihovega stalnega prebivališča.

POGLAVJE II**Dajatve za nesreče pri delu in poklicne bolezni****Člen 33****Pravica do storitev in denarnih dajatev v primeru stalnega ali začasnega bivanja v državi članici, ki ni pristojna država članica**

1. Postopki iz členov 24 do 27 izvedbene uredbe se smiselno uporabljajo za izvajanje člena 36 osnovne uredbe.

2. Če nosilec države članice začasnega ali stalnega prebivališča zagotovi posebne storitve zaradi nesreč pri delu in poklicnih bolezni v skladu z nacionalno zakonodajo, o tem brez odlašanja obvesti pristojnega nosilca.

Člen 34

Postopek v primeru nesreč pri delu ali poklicne bolezni, ki nastopi v državi članici, ki ni pristojna država članica

1. Kadar se nesreča pri delu prvič pripeti na ozemlju države članice, ki ni pristojna država članica, ali se poklicna bolezen zdravniško prvič ugotovi na tem ozemlju, je treba nesrečo pri delu ali poklicno bolezen prijaviti v skladu z določbami zakonodaje pristojne države članice, če seznanitev ali obvestilo v okviru nacionalne zakonodaje obstaja, ne da bi to vplivalo na druge uporabne pravne določbe, ki veljajo na ozemlju države članice, kjer se je nesreča pri delu pripetila ali kjer je bila poklicna bolezen prvič zdravniško ugotovljena, in ki se v takšnih primerih še naprej uporabljajo. Prijava ali obvestilo se naslovi na pristojnega nosilca.

2. Nosilec države članice, na katere ozemlju se je pripetila nesreča pri delu ali je bila prvič zdravniško ugotovljena poklicna bolezen, pristojnemu nosilcu pošlje zdravniška potrdila, pripravljena na ozemlju te države članice.

3. Če v primeru nesreče na poti v službo ali iz nje na ozemlju države članice, ki ni pristojna država članica, obstajajo razlogi za izvedbo preiskave na ozemlju prve države članice, da bi določili upravičenost do zadevne storitve, lahko pristojni nosilec v ta namen imenuje osebo in o tem obvesti organe te države članice. Nosilci med seboj sodelujejo, da bi preučili vse ustrezne informacije in uradna poročila ter vse druge dokumente, povezane z nesrečo.

4. Ob koncu zdravljenja se na zahtevo pristojnega nosilca pošlje podrobno poročilo, kateremu so priložena zdravniška potrdila o trajnih posledicah nesreče ali bolezni ter zlasti o trenutnem stanju poškodovane osebe in okrevanju ali stabilizaciji njenega zdravstvenega stanja. Ustrezne pristojbine plača nosilec v kraju stalnega prebivališča oziroma nosilec v kraju začasnega prebivališča po stopnji, ki jo uporablja ta nosilec, vendar se zaračunajo pristojnemu nosilcu.

5. Pristojni nosilec na zahtevo obvesti nosilca v kraju stalnega ali začasnega prebivališča o odločitvi, ki določa datum okrevanja ali stabilizacije zdravstvenega stanja, in po potrebi o odločitvi v zvezi z dodelitvijo pokojnine.

Člen 35

Dvom glede poklicne narave nesreče ali bolezni

1. Kadar pristojni nosilec izpodbija uporabo zakonodaje o nesrečah pri delu in poklicnih boleznih v okviru člena 36(2) osnovne uredbe, o tem brez odlašanja obvesti nosilca v kraju stalnega prebivališča ali nosilca v kraju začasnega prebivališča, ki je zagotovila storitve, za katere se nato šteje, da spadajo v zdravstveno zavarovanje.

2. Če je bila o tem sprejeta dokončna odločitev, pristojni nosilec brez odlašanja obvesti nosilca v kraju stalnega prebivališča ali nosilca v kraju začasnega prebivališča, ki je zagotovil storitve.

Če se ugotovi, da se nesreča ni pripetila pri delu ali da ne gre za poklicno bolezen, se storitve še naprej zagotavljajo kot zdravstvene storitve, če je zadevna oseba do njih upravičena.

Če se ugotovi, da se je nesreča pripetila pri delu ali da gre za poklicno bolezen, veljajo zdravstvene storitve, zagotovljene zadevni osebi, kot storitve zaradi nesreče pri delu ali poklicne bolezni od datuma, ko se je nesreča pri delu pripetila oziroma je bila poklicna bolezen prvič zdravstveno ugotovljena.

3. Smiselno se uporablja drugi pododstavek člena 6(5) izvedbene uredbe.

Člen 36

Postopek v primeru izpostavljenosti tveganjem za nastanek poklicne bolezni v več kot eni državi članici

1. V primeru iz člena 38 osnovne uredbe se seznanitev ali obvestilo o poklicni bolezni pošlje pristojnemu nosilcu za poklicne bolezni v zadnji državi članici, po zakonodaji katere je zadevna oseba zadnjič opravljala dejavnost, ki bi lahko povzročila zadevno bolezen.

Če nosilec, ki mu je bila poslana seznanitev ali obvestilo, ugotovi, da se je dejavnost, ki bi lahko povzročila zadevno poklicno bolezen, nazadnje izvajala po zakonodaji druge države članice, pošlje seznanitev ali obvestilo in vse spremne dokumente zadevnemu nosilcu v tej državi članici.

2. Kadar nosilec države članice, po zakonodaji katere je zadevna oseba nazadnje opravljala dejavnost, ki bi lahko povzročila zadevno poklicno bolezen, ugotovi, da ta oseba ali njeni svojci ne izpolnjujejo pogojev te zakonodaje, med drugim zato, ker zadevna oseba v tej državi nikoli ni opravljala dejavnosti, ki bi lahko povzročila zadevno poklicno bolezen, ali ker zadevna država članica ne priznava poklicne narave nesreče, nosilcu države članice, po zakonodaji katere je ta oseba opravljala dejavnost, ki bi lahko povzročila zadevno poklicno bolezen, brez odlašanja pošlje seznanitev ali obvestilo in vse spremne dokumente, tudi ugotovitve in poročila o zdravniških pregledih, ki jih je izvedel prvi nosilec.

3. Če je ustrezno, nosilci ponovijo postopek iz odstavka 2 in zadevo vrnejo vse do zadevnega nosilca v državi članici, po zakonodaji katere je zadevna oseba prvič izvajala dejavnost, ki bi lahko povzročila zadevno poklicno bolezen.

Člen 37

Izmenjava podatkov med nosilci in izplačilo predujmov v primeru pritožbe zoper odločitev o zavrnitvi zahtevka

1. V primeru pritožbe zoper odločitev o zavrnitvi zahtevka, ki jo sprejme nosilec v eni od držav članic, po zakonodaji katerih je zadevna oseba izvajala dejavnost, ki bi lahko povzročila zadevno poklicno bolezen, je ta nosilec dolžan o tem obvestiti nosilca, ki mu je bila poslana seznanitev ali obvestilo po postopku iz člena 36(2) izvedbene uredbe, in ga naknadno obvestiti, ko se sprejme dokončna odločitev.

2. Če je pravica do dajatev zagotovljena z zakonodajo, ki jo uporablja nosilec, ki mu je bila poslana zadevna seznanitev ali obvestilo, ta nosilec izplača predujme v višini zneska, ki se po potrebi določi po posvetovanju z nosilcem, ki je izdal odločitev, zoper katero je bila vložena pritožba, pri tem pa je treba paziti, da niso izplačani previsoki zneski. Ta nosilec povrne znesek izplačanih predujmov, če je v skladu z rezultatom pritožbe dolžan zagotoviti dajatve. Ta predujem se nato po postopku iz členov 72 in 73 izvedbene uredbe odšteje od zneska dajatev, do katerih je upravičena zadevna oseba.

3. Smiselno se uporablja drugi pododstavek člena 6(5) izvedbene uredbe.

Člen 38

Poslabšanje poklicne bolezni

V primerih iz člena 39 osnovne uredbe mora vlagatelj zahtevka nosilcu v državi članici, pri kateri uveljavlja pravice do dajatev, dati podrobne podatke o predhodno odobrenih dajativah za zadevno poklicno bolezen. Ta nosilec se za pridobitev vseh podatkov, za katere meni, da so potrebni, lahko obrne na vse druge predhodno pristojne nosilce.

Člen 39

Ocenitev stopnje nezmožnosti v primeru predhodne ali poznejše nesreče pri delu ali poklicne bolezni

Če je do prejšnje ali poznejše nezmožnosti za delo prišlo zaradi nesreč, ki se je pripetila, ko je za zadevno osebo veljala zakonodaja države članice, ki nezmožnosti za delo ne razlikuje glede na njihov izvor, je pristojni nosilec ali organ, ki ga je določil pristojni organ zadevne države članice:

(a) na zahtevo pristojnega nosilca druge države članice dolžan predložiti podatke o stopnji prejšnje ali poznejše nezmožnosti za delo ter, če je to mogoče, podatke, iz katerih je mogoče ugotoviti, ali je nezmožnost za delo posledica nesreče pri delu v smislu zakonodaje, ki jo uporablja nosilec druge države članice;

(b) za pridobitev pravice do dajatev in za določitev zneska dajatev v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, upošteva stopnjo nezmožnosti za delo, ki jo povzročijo ti prejšnji ali poznejši primeri.

Člen 40

Predložitev in preučitev zahtevkov za pokojnine ali dopolnilne dodatke

Da bi zadevna oseba ali njeni svojci s stalnim prebivališčem na ozemlju druge države članice, prejemali pokojnino ali dopolnilne dodatke po zakonodaji države članice, zahtevkov po potrebi naslovijo na pristojnega nosilca ali na nosilca v kraju stalnega prebivališča, ki ga pošlje pristojnemu nosilcu.

Zahtevki vsebuje informacije, potrebne v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja pristojni nosilec.

Člen 41

Posebni izvedbeni ukrepi

1. Za države članice iz Priloge 2 se določbe poglavja 2 naslova III osnovne uredbe, ki se nanašajo na zdravstvene storitve, uporabljajo v zvezi z osebami, ki so do storitev upravičene izključno v skladu s posebnim sistemom, ki se uporablja za javne uslužbenke, in le v tam določenem obsegu.

2. Smiselno se uporabljata drugi pododstavek člena 32(2) in člen 32(3) izvedbene uredbe.

POGLAVJE III

Pomoč ob smrti

Člen 42

Zahtevki za pomoč ob smrti

Za namene uporabe členov 42 in 43 osnovne uredbe je treba zahtevek za pomoč ob smrti nasloviti na pristojnega nosilca ali nosilca v kraju stalnega prebivališča vlagatelja zahtevka, ki zahtevek pošlje pristojnemu nosilcu.

Zahtevki vsebuje informacije, potrebne v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja pristojni nosilec.

POGLAVJE IV

Dajatve za invalidnost ter starostne in družinske pokojnine

Člen 43

Dodatne določbe za izračun dajatve

1. Za izračun teoretičnega zneska in dejanskega zneska dajatve v skladu s členom 52(1)(b) osnovne uredbe se uporabljajo določbe iz člena 12(3), (4), (5) in (6) izvedbene uredbe.

2. Če dobe prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja niso bile upoštevane v skladu s členom 12(3) izvedbene uredbe, nosilec v državi članici, v skladu z zakonodajo katere so bile te dobe dopolnjene, zanje izračuna ustrezní znesek v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja. Dejanski znesek dajatve, izračunan v skladu s členom 52(1)(b) osnovne uredbe, se poveča za znesek, ki ustreza dobam prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja.

3. Nosilec v vsaki državi članici v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja, izračuna izplačljivi znesek, ki ustreza dobam prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja in za katerega v skladu s členom 53(3)(c) osnovne uredbe ne veljajo določbe druge države članice o odpravi, zmanjšanju ali začasni opustitvi dajatev.

Kadar pristojni nosilec tega zneska ne more neposredno določiti zaradi zakonodaje, na podlagi katere so zavarovalnim dobam dodeljene različne vrednosti, se lahko določi fiktivni znesek. Uprava komisija predpiše načine za določitev tega fiktivnega zneska.

Člen 44

Upoštevanje dobe za vzgojo otrok

1. Za namene tega člena „doba za vzgojo otrok“ pomeni katero koli dobo, ki je v okviru pokojninske zakonodaje države članice vštevna doba ali ki izključno zaradi vzgoje otroka zagotavlja dodatek k pokojnini, ne glede na uporabljen način izračuna teh dob ter ne glede na to, ali se vštevajo med vzgojo otroka ali pa se priznajo za nazaj.

2. Če na podlagi zakonodaje države članice, ki je pristojna v skladu z naslovom II osnovne uredbe, ni upoštevana doba za vzgojo otrok, je nosilec države članice, katere zakonodaja je v skladu z naslovom II osnovne uredbe veljala za zadevno osebo, ker je ta opravljala dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe na dan, ko se je doba za vzgojo zadevnega otroka začela upoštevati, še naprej pristojen za upoštevanje te dobe kot dobe za vzgojo otrok po lastni zakonodaji, kakor da je bil otrok vzgajan na njegovem ozemlju.

3. Odstavek 2 ne velja, če zaradi opravljanja dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe za zadevno osebo začne veljati zakonodaja druge države članice.

Člen 45

Zahtevek za dajatve

A. Vložitev zahtevka za dajatve po zakonodaji vrste A v skladu s členom 44(2) osnovne uredbe

1. Da bi vlagatelj pridobil dajatve po zakonodaji vrste A v skladu s členom 44(2) osnovne uredbe, svoj zahtevek vloži pri nosilcu v državi članici, katere zakonodaja je zanj veljala, ko je nastopila nezmožnost za delo, ki ji je sledila invalidnost ali poslabšanje invalidnosti, ali pri nosilcu v kraju stalnega prebivališča, ki zahtevek posreduje prvemu nosilcu.

2. Če so bile priznane denarne dajatve za bolezen, je treba datum prenehanja obdobja prejemanja teh dajatev po potrebi upoštevati kot datum vložitve zahtevka za pokojnino.

3. V primeru iz člena 47(1) osnovne uredbe nosilec, pri katerem je bila zadevna oseba nazadnje zavarovana, nosilcu, prvotno pristojnemu za izplačilo dajatev, sporoči znesek in datum začetka zagotavljanja dajatev po zakonodaji, ki jo uporablja. Od tega datuma naprej se dajatve, priznane pred poslabšanjem invalidnosti, ukinejo ali zmanjšajo na znesek dodatka iz člena 47(2) osnovne uredbe.

B. Vložitev drugih zahtevkov za dajatve

4. V primerih, ki niso navedeni v odstavku 1, vlagatelj svoj zahtevek vloži pri nosilcu v kraju stalnega prebivališča ali pri nosilcu v državi članici, katere zakonodaja se je nazadnje uporabljala. Če za zadevno osebo nikoli ni veljala zakonodaja, ki jo uporablja nosilec v kraju stalnega prebivališča, ta nosilec zahtevek posreduje nosilcu v državi članici, katere zakonodaja se je nazadnje uporabljala.

5. Datum vložitve zahtevka velja za vse zadevne nosilce.

6. Če vlagatelj v svojem zahtevku ni navedel, da je bil zaposlen ali je prebival v drugih državah članicah, čeprav je bil k temu pozvan, se ne glede na določbe odstavka 5 kot datum vložitve zahtevka pri nosilcu, ki uporablja zadevno zakonodajo, upošteva datum, ko vlagatelj dopolni svoj prvotni zahtevek ali vloži nov zahtevek z navedbo manjkajočih dob zaposlitve ali/in prebivanja v državi članici, razen, če so določbe te zakonodaje ugodnejše.

Člen 46**Dokazila in podatki, ki jih vlagatelj priloži zahtevku**

1. Vlagatelj zahtevek vloži v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja nosilec iz člena 45(1) ali (4) izvedbene uredbe, ter mu priloži dokazila, ki se zahtevajo po tej zakonodaji. Vlagatelj predloži vse ustrezne razpoložljive podatke in dokazila, ki se nanašajo na zavarovalne dobe (nosilci, identifikacijske številke), dobe zaposlitve (delodajalci) ali samozaposlitve (vrsta in kraj opravljanja dejavnosti) ter prebivanja (naslove), ki so morda bile dopolnjene po drugi zakonodaji, in tudi trajanje teh obdobj.

2. Če vlagatelj v skladu s členom 50(1) osnovne uredbe zahteva odlog dodelitve dajatev za starost po zakonodaji ene ali več držav članic, mora to v svojem zahtevku navesti in pri tem določiti zakonodajo, po kateri zahteva odlog dodelitve dajatev. Da bi vlagatelj to pravico lahko uveljavil, mu zadevni nosilci, na njegovo zahtevo, sporočijo vse razpoložljive podatke in ga tako seznanijo s posledicami sočasne ali postopne dodelitve dajatev, ki jih lahko zahteva.

3. Če vlagatelj umakne zahtevek za dajatve, predvidene po zakonodaji določene države članice, se ta umik ne upošteva kot sočasen umik zahtevka za dajatve v skladu z zakonodajo drugih držav članic.

Člen 47**Obravnavanje zahtevkov s strani zadevnih nosilcev****A. Nosilec za stike**

1. Nosilec, pri katerem se v skladu s členom 45(1) ali (4) izvedbene uredbe vloži ali ki se mu posreduje zahtevek za dajatve, je v nadaljnjem besedilu imenovan „nosilec za stike“. Nosilec v kraju stalnega prebivališča ni nosilec za stike, če za zadevno osebo ni nikoli veljala zakonodaja, ki jo uporablja ta nosilec.

Poleg obravnave zahtevka za dajatve po zakonodaji, ki jo uporablja, ta nosilec – kot nosilec za stike – vodi izmenjavo podatkov, obveščanje o odločbah in dejavnosti, ki jih zadevni nosilci potrebujejo za obravnavo zahtevka, na zahtevo vlagatelja pa temu sporoči vse podatke, pomembne za to obravnavo z vidika Skupnosti, ter ga obvešča o poteku.

B. Obravnavanje zahtevkov za dajatve po zakonodaji vrste A v skladu s členom 44 osnovne uredbe

2. V primeru iz člena 44(3) osnovne uredbe nosilec za stike vse podatke o zadevni osebi pošlje nosilcu, pri katerem je bila ta oseba prej zavarovana in ki zadevo nato obravnava.

3. Členi od 48 do 52 izvedbene uredbe se ne uporabljajo za obravnavo zahtevkov iz člena 44 osnovne uredbe.

C. Preveritev drugih zahtevkov za dajatve

4. Razen v primerih iz odstavka 2, nosilec za stike vsem zadevnim nosilcem brez odlašanja pošlje zahtevke za dajatve in vse razpoložljive dokumente ter po potrebi dokumente, ki jih je vlagatelj predložil, da bi lahko hkrati začeli obravnavati zahtevek. Nosilec za stike drugim nosilcem sporoči zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, za katera velja njegova zakonodaja. Navede tudi dokumente, ki bodo predloženi kasneje, in zahtevek čim prej dopolni.

5. Vsak od zadevnih nosilcev nosilcu za stike in drugim zadevnim nosilcem čim prej sporoči zavarovalne dobe ali dobe prebivanja, za katera velja njihova zakonodaja.

6. Vsak od zadevnih nosilcev izračuna znesek dajatev v skladu s členom 52 osnovne uredbe ter nosilcu za stike in ostalim zadevnim nosilcem sporoči svojo odločitev, znesek priznanih dajatev in vse podatke, ki se zahtevajo za namene členov od 53 do 55 osnovne uredbe.

7. Če nosilec na podlagi podatkov iz odstavkov 4 in 5 tega člena ugotovi, da se uporablja člen 46(2) oziroma člen 57(2) ali (3) osnovne uredbe, o tem obvesti nosilca za stike in ostale zadevne nosilce.

Člen 48**Sporočanje odločitev vlagatelju**

1. Vsak nosilec vlagatelja obvesti o odločbi, ki jo je izdal v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja. V vsaki odločbi so navedena tudi pravna sredstva in roki za pritožbe. Potem ko je bil nosilec za stike obveščen o vseh odločbah, ki jih je sprejel posamezni nosilec, pošlje vlagatelju in ostalim zadevnim nosilcem povzetek teh odločb. Vzorec povzetka pripravi Upravna komisija. Povzetek se pošlje vlagatelju v jeziku nosilca oziroma, če tako zahteva vlagatelj, v katerem koli jeziku, ki ga je ta izbral in je v skladu s členom 290 Pogodbe priznan kot uradni jezik institucij Skupnosti.

2. Če vlagatelj po prejemu povzetka meni, da je imel medsebojni učinek odločb, ki sta jih sprejela dva ali več nosilcev, negativne učinke na njegove pravice, ima pravico do revizije odločb zadevnih nosilcev v rokih, ki jih določa posamezna nacionalna zakonodaja. Rok začne teči na dan prejema povzetka. Vlagatelja se o rezultatu revizije pisno obvesti.

Člen 49

Določitev stopnje invalidnosti

1. Če se uporabi člen 46(3) osnovne uredbe, je edini nosilec, pristojen za sprejetje odločitve o stopnji vlagateljeve invalidnosti, nosilec za stike, če je zakonodaja, ki jo uporablja ta nosilec, vključena v Prilogo VII k osnovni uredbi oziroma, če ta zakonodaja ni vključena v navedeno prilogo, nosilec, katerega zakonodaja je vključena v navedeno prilogo in je za vlagatelja nazadnje veljala. To odločitev nosilec sprejme takoj, ko ugotovi, ali so pogoji za pridobitev pravice, določeni z zakonodajo, ki jo uporablja, izpolnjeni, po potrebi ob upoštevanju členov 6 in 51 osnovne uredbe. To odločitev brez odlašanja sporoči drugim zadevnim nosilcem.

Če pogoji za pridobitev pravice, ki ne spadajo med pogoje v zvezi s stopnjo invalidnosti, in jih določa zakonodaja, ki jo nosilec uporablja, niso izpolnjeni, nosilec za stike ob upoštevanju členov 6 in 51 osnovne uredbe o tem brez odlašanja obvesti pristojnega nosilca v državi članici, katere zakonodaja je nazadnje veljala za vlagatelja. Ta nosilec je pooblaščen za sprejetje odločitve glede invalidnosti vlagatelja, če so izpolnjeni pogoji za pridobitev pravice, določeni z zakonodajo, ki jo nosilec uporablja. To odločitev brez odlašanja sporoči drugim zadevnim nosilcem.

Po potrebi se lahko pri ugotavljanju pogojev za pridobitev pravice iz naslova invalidnosti zadeva pod enakimi pogoji vrne nosilcu države članice, katere zakonodaja je za vlagatelja zahtevka veljala najprej.

2. Če se ne uporablja člen 46(3) osnovne uredbe, ima vsak nosilec v skladu s svojo zakonodajo možnost, da vlagatelja zahtevka napoti na zdravniški pregled k zdravniku ali drugemu izvedencu po svoji izbiri, da se tako ugotovi stopnja invalidnosti. Vendar pa nosilec v državi članici dokumentacijo in zdravniška poročila ter administrativne podatke, ki jih pridobi od nosilcev v drugih državah članicah, upošteva, kot če bi bili zbrani v njegovi državi članici.

Člen 50

Začasna izplačila in akontacije

1. Ne glede na člen 7 izvedbene uredbe vsak nosilec, ki med obravnavo zahtevka za dajatve ugotovi, da ima vlagatelj pravico do neodvisne dajatve po zakonodaji, ki jo ta nosilec uporablja v skladu s členom 52(1)(a) osnovne uredbe, to dajatev brez odlašanja izplača. To izplačilo se obravnava kot začasno, če lahko na dodeljeni znesek vpliva izid obravnave zahtevka.

2. Kadar je iz razpoložljivih podatkov razvidno, da ima vlagatelj pravico do izplačila s strani nosilca iz člena 52(1)(b) osnovne uredbe, mu nosilec izplača akontacijo, katere znesek je čim bližji znesku, ki mu bo verjetno priznan v skladu s členom 52(1)(b) osnovne uredbe.

3. Vsak nosilec, ki je dolžan izplačati začasne dajatve ali akontacijo v skladu z odstavkom 1 ali 2, o tem brez odlašanja obvesti vlagatelja ter ga pri tem izrecno opozori, da je sprejeti ukrep začasen in na pravice do pritožbe v skladu z njegovo zakonodajo.

Člen 51

Ponovni izračun dajatev

1. V primeru ponovnega izračuna dajatev ob uporabi členov 48(3) in (4), 50(4) in 59(1) osnovne uredbe se smiselno uporablja člen 50 izvedbene uredbe.

2. V primeru ponovnega izračuna, odprave ali začasne ukinitve dajatve nosilec, ki je sprejel to odločitev, o tem brez odlašanja obvesti zadevno osebo in vse nosilce, pri katerih ima zadevna oseba pravico do dajatve.

Člen 52

Ukrepi za pospešitev postopka izračuna pokojnin

1. Za lažjo in hitrejšo obravnavo zahtevkov in izplačilo dajatev, nosilci, katerih zakonodaja velja za zadevno osebo:

(a) z nosilci drugih držav članic izmenjajo ali jim zagotovijo podatke za identifikacijo oseb, ki eno nacionalno zakonodajo, ki se uporabi, zamenjajo z drugo, in skupaj poskrbijo, da se ti podatki za identifikacijo hranijo in so ustrezni, v nasprotnem primeru pa tem osebam zagotovijo sredstva za neposreden dostop do svojih identifikacijskih podatkov;

(b) dovolj zgodaj pred minimalno upokojitveno starostjo, ali pred starostjo, ki se določi z nacionalno zakonodajo, z zadevno osebo in nosilci drugih držav članic izmenjajo ali jim posredujejo podatke (dopolnjene dobe ali druge pomembne podatke) o pravici do pokojnine oseb, ki uporabo ene zakonodaje zamenjajo z drugo, v nasprotnem primeru pa te osebe obvestijo oziroma jih seznani z možnostmi pridobitve pravice v bodoče.

2. Za namene uporabe odstavka 1 Upravna komisija določi podatke, ki naj se izmenjajo ali dajo na razpolago, ter tudi ustrezne postopke in sredstva, ob upoštevanju značilnosti, administrativne in tehnične organizacije ter tehnoloških sredstev, ki so na voljo nacionalnim pokojninskim sistemom. Upravna komisija zagotovi izvajanje teh pokojninskih shem z organizacijo pregleda sprejetih ukrepov in njihove uporabe.

3. Za namene uporabe odstavka 1 bi se moralo nosilcu v prvi državi članici, v kateri oseba dobi osebno identifikacijsko številko (PIN) za namene izvajanja socialne varnosti, zagotoviti v tem členu navedene podatke.

Člen 53

Koordinacijski ukrepi v državah članicah

1. Če nacionalna zakonodaja vsebuje predpise za določitev nosilca, ki je pristojen v tem primeru, ali sistema, ki se uporabi, oziroma dodelitev zavarovalnih dob k določenemu sistemu, se brez poseganja v člen 51 osnovne uredbe uporabijo ti predpisi, pri tem pa se upoštevajo le zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji te države članice.

2. Če nacionalna zakonodaja vsebuje predpise za koordinacijo med posebnimi sistemi, ki se uporabljajo za javne uslužbenke, in splošnim sistemom za zaposlene delavce, na ta pravila ne vplivajo določbe osnovne uredbe in izvedbene uredbe.

POGLAVJE V

Dajatve za brezposelnost

Člen 54

Seštevanje dob in izračun dajatev

1. Za člen 61 osnovne uredbe se smiselno uporablja člen 12(1) izvedbene uredbe. Brez poseganja v osnovne obveznosti zadevnih nosilcev lahko zadevna oseba pristojnemu nosilcu predloži dokument, ki ga je izdal nosilec v državi članici, katere zakonodaja je veljala za zadevno osebo v času opravljanja njene zadnje dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe, in v katerem bodo navedene dobe, dopolnjene po tej zakonodaji.

2. Za uporabo člena 62(3) osnovne uredbe pristojni nosilec v državi članici, katere zakonodaja je veljala za zadevno osebo v času opravljanja njene zadnje dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe, nosilcu v kraju stalnega prebivališča na njegovo zahtevo brez odlašanja sporoči vse informacije, ki jih lahko pridobi v državi članici, kjer ima stalno prebivališče, potrebne za izračun dajatev za brezposelnost, zlasti znesek prejete plače ali prihodka od dela.

3. Za uporabo člena 62 osnovne uredbe in ne glede na člen 63 osnovne uredbe pristojni nosilec v državi članici, katere zakonodaja določa, da se izračun dajatev spreminja s številom družinskih članov, upošteva tudi družinske člane zadevne osebe, ki prebivajo v drugi državi članici, kot da bi prebivali v pristojni državi članici. Ta določba se ne uporablja, če ima v državi članici stalnega prebivališča družinskih članov druga oseba pravico do dajatev za brezposelnost, za izračun katerih se upoštevajo omejeni družinski člani.

Člen 55

Pogoji in omejitve ohranitve pravice do dajatev za brezposelno osebo, ki odhaja v drugo državo članico

1. Za uveljavljanje člena 64 osnovne uredbe brezposelna oseba, ki odhaja v drugo državo članico, o tem pred svojim odhodom obvesti pristojnega nosilca in zahteva izdajo dokumenta, ki potrjuje, da ima še naprej pravico do prejemanja dajatev pod pogoji iz člena 64(1)(b) osnovne uredbe.

Ta nosilec zadevno osebo obvesti o obveznostih, ki jih je dolžna izpolnjevati, in ji izda navedeni dokument, ki vsebuje zlasti naslednje:

- (a) datum, ko je brezposelna oseba prenehala biti na razpolago zavodom za zaposlovanje pristojne države članice;
- (b) rok, odobren v skladu s členom 64(1)(b) osnovne uredbe, za prijavo brezposelne osebe kot iskalca zaposlitve v državi članici, v katero je prišla;
- (c) najdaljše obdobje, v katerem lahko velja pravica do dajatev v skladu s členom 64(1)(c) osnovne uredbe;
- (d) okoliščine, ki bi lahko spremenile pravico do dajatev.

2. Brezposelna oseba se prijavi kot iskalec zaposlitve na zavodu za zaposlovanje države članice, v katero prihaja, v skladu s členom 64(1)(b) osnovne uredbe in nosilcu v tej državi članici izroči dokument iz odstavka 1. Če obvesti pristojnega nosilca v skladu z odstavkom 1, vendar tega dokumenta ne izroči, se nosilec v državi članici, v katero je prišla brezposelna oseba, za pridobitev potrebnih podatkov obrne na pristojnega nosilca.

3. Zavod za zaposlovanje države članice, v katero je brezposelna oseba prišla iskat zaposlitev, brezposelno osebo seznani z njenimi obveznostmi.

4. Nosilec v državi članici, v katero je prišla brezposelna oseba, pristojnemu nosilcu brez odlašanja pošlje dokument, v katerem sta datum prijave brezposelne osebe na zavodu za zaposlovanje in njen novi naslov.

Če v obdobju, ko je brezposelna oseba upravičena do dajatev, nastopijo okoliščine, ki bi lahko spremenile pravico do dajatev, nosilec v državi članici, v katero je prišla brezposelna oseba, pristojnemu nosilcu in zadevni osebi brez odlašanja pošlje dokument, ki vsebuje ustrezne informacije.

Nosilec v državi članici, v katero je prišla brezposelna oseba, na zahtevo pristojnega nosilca mesečno predloži ustrezne informacije o spremljanju položaja brezposelne osebe, in sicer zlasti o tem, ali je ta oseba še vedno prijavljena na zavodu za zaposlovanje in ali se ravna po organiziranih postopkih nadzora.

5. Nosilec v državi članici, v katero je prišla brezposelna oseba, izvaja ali poskrbi za nadzor, kot če bi šlo za brezposelno osebo, ki je upravičena do dajatev v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja. Po potrebi o kakršnih koli okoliščinah iz odstavka 1(d) brez odlašanja obvesti pristojnega nosilca.

6. Pristojni organi ali nosilci v dveh ali več državah članicah se lahko dogovorijo o posebnih postopkih in rokih za spremljanje položaja brezposelne osebe ter drugih ukrepov za pospešitev zaposlitvenih aktivnosti brezposelnih oseb, ki pridejo v eno od teh držav članic v skladu s členom 64 osnovne uredbe.

Člen 56

Brezposelna oseba, ki je stalno prebivala v državi članici, ki ni pristojna država članica

1. Kadar se brezposelna oseba v skladu s členom 65(2) osnovne uredbe odloči, da bo s prijavo kot iskalec zaposlitve v državi članici, kjer je bila nazadnje zaposlena ali samozaposlena, na razpolago tudi zavodu za zaposlovanje v tej državi, o tem obvesti nosilca in zavod za zaposlovanje v kraju stalnega prebivališča.

Na zahtevo zavoda za zaposlovanje države članice, v kateri je bila zadevna oseba nazadnje zaposlena ali samozaposlena, zavod za zaposlovanje v kraju stalnega prebivališča pošlje ustrezne podatke o prijavi brezposelne osebe in njenem iskanju zaposlitve.

2. Kadar mora brezposelna oseba v skladu z zakonodajo, ki se uporablja v zadevni državi članici, izpolniti nekatere obveznosti in/ali iskati zaposlitev, mora prednostno izpolniti obveznosti in/ali iskati zaposlitev v državi članici stalnega prebivališča.

Če brezposelna oseba ne izpolnjuje vseh obveznosti in/ali ne išče zaposlitve v državi članici, kjer je nazadnje opravljala svojo dejavnost, to ne vpliva na dajatve, dodeljene v državi članici stalnega prebivališča.

3. Za uporabo člena 65(5)(b) osnovne uredbe nosilec v državi članici, katere zakonodaja je nazadnje veljala za delavca, nosilca v kraju stalnega prebivališča na njegovo zahtevo obvesti, ali je delavec upravičen do dajatev v skladu s členom 64 osnovne uredbe.

Člen 57

Določbe za uporabo členov 61, 62, 64 in 65 osnovne uredbe glede oseb, zajetih v posebni shemi za javne uslužbenke

1. Člena 54 in 55 izvedbene uredbe se smiselno uporabljata za osebe, zajete v posebni shemi za brezposelnost za javne uslužbenke.

2. Člen 56 izvedbene uredbe se ne uporablja za osebe, zajete v posebni shemi za brezposelnost za javne uslužbenke. Brezposelna oseba, ki je zajeta v posebno shemo za brezposelnost za javne uslužbenke in ki je delno ali popolnoma brezposelna ter je med zadnjo zaposlitvijo stalno prebivala na ozemlju države članice, ki ni pristojna država, prejema dajatve v okviru sheme za brezposelnost za javne uslužbenke v skladu z določbami zakonodaje pristojne države članice, kakor da bi stalno prebivala na ozemlju te države članice. Te dajatve na svoje stroške zagotavlja pristojni nosilec.

POGLAVJE VI

Družinske dajatve

Člen 58

Prednostna pravila v primeru prekrivanja dajatev

Za uporabo člena 68(1)(b)(i) in (ii) osnovne uredbe vsaka zadevna država članica, kadar stalno prebivališče otrok ne omogoča določitve prednostnega vrstnega reda, izračuna znesek dajatev, pri čemer vključi otroke, ki ne prebivajo stalno na njenem ozemlju. Pristojni nosilec v državi članici, katere zakonodaja predvideva najvišji znesek dajatev, v primeru uporabe člena 68(1)(b)(i) dodeli celoten znesek. Pristojni nosilec v drugi državi članici mu povrne polovico navedenega zneska v okviru zneska, predvidenega po zakonodaji te države članice.

Člen 59

Pravila, ki se uporabljajo v primeru zamenjave veljavne zakonodaje in/ali pristojnosti za dodelitev družinskih dajatev

1. Če se v koledarskem mesecu uporablja zakonodaja drugih držav članic na področju dodelitve družinskih dajatev in/ali pristojnost za to področje preide na druge države članice ne glede na datume za izplačilo družinskih dajatev, določenih v zakonodaji teh držav članic, nosilec, ki je družinske dajatve izplačal ob uporabi zakonodaje, po kateri so bile dajatve na začetku tega meseca dodeljene, te stroške krije do konca tekočega meseca.

2. Nosilca v drugi državi članici ali državah članicah obvesti o datumu, ko preneha izplačevati zadevne družinske dajatve. Izplačevanje dajatev iz druge države članice oziroma zadevnih držav članic začne učinkovati na ta datum.

Člen 60

Postopek za uporabo členov 67 in 68 osnovne uredbe

1. Zahtevek za dodelitev družinskih dajatev se naslovi na pristojnega nosilca. Za uporabo členov 67 in 68 osnovne uredbe se upoštevajo okoliščine celotne družine, kot da bi vse zadevne osebe imele stalno prebivališče v zadevni državi članici in bi zanje veljala zakonodaja te države članice, zlasti kar zadeva upravičenost posameznika do zahtevka za takšne dajatve. Če oseba, ki

je upravičena zahtevati dajatve, ne uveljavlja svoje pravice, mora pristojni nosilec države članice, katere zakonodaja se uporablja, upoštevati zahtevek za dodelitev družinskih dajatev, ki ga predloži drugi roditelj ali oseba, ki se obravnava kot roditelj, ali oseba ali zavod, ki ima skrbništvo nad otrokom oziroma otroki.

2. Nosilec, ki mu je bil zahtevek predložen v skladu z odstavkom 1, ta zahtevek preuči na podlagi podrobnih podatkov, ki jih je predložil vlagatelj zahtevka, ob upoštevanju vseh dejanskih in pravnih razmer družine vlagatelja zahtevka.

Če ta nosilec sklene, da se v skladu s členom 68(1) in (2) osnovne uredbe prednostno uporablja njegova zakonodaja, mora družinske dajatve zagotavljati v skladu z zakonodajo, ki jo uporablja.

Če ta nosilec meni, da morda obstaja upravičenost do razlike v obliki dodatka na podlagi zakonodaje druge države članice v skladu s členom 68(2) osnovne uredbe, ta nosilec zahtevek brez odlašanja pošlje pristojnemu nosilcu druge države članice in obvesti zadevno osebo; nosilca v drugi državi članici obvesti tudi o svoji odločitvi glede zahtevka in znesku izplačanih družinskih dajatev.

3. Če nosilec, ki mu je bil zahtevek predložen, sklene, da se uporablja njegova zakonodaja, vendar ne kot prednostna pravica v skladu s členom 68(1) in (2) osnovne uredbe, brez odlašanja sprejme začasno odločitev o veljavnih prednostnih pravilih in v skladu s členom 68(3) osnovne uredbe zahtevek posreduje nosilcu v drugi državi članici, pri čemer o tem obvesti tudi vlagatelja zahtevka. Ta nosilec se mora v dveh mesecih izreči o sprejeti začasni odločitvi.

Če se nosilec, ki mu je bil posredovan zahtevek, ne izreče v roku dveh mesecev po prejemu tega zahtevka, velja prej omenjena začasna odločitev, ta nosilec pa izplača dajatve, določene v tej zakonodaji, in nosilca, ki posreduje zahtevek, obvesti o znesku izplačanih dajatev.

4. Če so stališča zadevnih nosilcev glede tega, katera zakonodaja naj se kot prednostna pravica uporablja, različna, se uporablja člen 6(2) do (5) izvedbene uredbe. V tem primeru je nosilec v kraju stalnega prebivališča iz člena 6(2) izvedbene uredbe nosilec v kraju stalnega prebivališča otroka oziroma otrok.

5. Nosilec, ki je začasno izplačal dajatve v znesku, ki presega znesek, ki ga je nazadnje dolžan izplačati, se za izterjavo preveč izplačanega zneska po postopku iz člena 73 izvedbene uredbe lahko obrne na prednostnega nosilca.

Člen 61

Postopek za uporabo člena 69 osnovne uredbe

Za uporabo člena 69 osnovne uredbe pripravi Upravna komisija seznam dodatnih ali posebnih družinskih dajatev za sirote iz tega člena. Če nosilcu, ki ima prednostno pravico, v skladu z določbami zakonodaje, ki jo uporablja, takšnih dodatnih ali posebnih družinskih dajatev ni treba dodeliti, vsak zahtevek za dodelitev družinskih dajatev, ki so mu priloženi vsi potrebni dokumenti in podatki, brez odlašanja pošlje nosilcu države članice, katere zakonodaja, ki zagotavlja takšne dodatne ali posebne družinske dajatve za sirote, je za zadevno osebo veljala najdlje. Po potrebi se lahko zadeva pod enakimi pogoji vrne nazaj do nosilca v državi članici, po zakonodaji katere je zadevna oseba dopolnila najkrajšo od svojih zavarovalnih dob ali dob prebivanja.

NASLOV IV

FINANČNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Povračilo dajatev ob uporabi členov 35 in 41 osnovne uredbe

Oddelek 1

Povračilo na podlagi dejanskih stroškov

Člen 62

Načela

1. Za izvajanje členov 35 in 41 osnovne uredbe pristojni nosilec povrne dejanski znesek stroškov za zagotovljene storitve, kakor je razviden iz računovodskih izkazov tega nosilca, nosilcu,

ki jih je zagotovil, razen v primeru uporabe člena 63 izvedbene uredbe.

2. Če celota ali del dejanskega zneska za storitve iz odstavka 1 ni razviden iz računovodskih izkazov nosilca, ki jih je zagotovil, se znesek za povračilo določi na podlagi pavšalnega zneska, izračunanega na podlagi vseh ustreznih referenc iz razpoložljivih podatkov. Upravna komisija oceni osnove, ki se uporabijo za izračun pavšalnih zneskov, in določi njihov znesek.

3. Stopnje, višje od stopenj, ki veljajo za storitve, zagotovljene zavarovanim osebam, za katere velja zakonodaja, ki jo uporablja nosilec, ki je zagotovil storitve iz odstavka 1, se pri povračilu zneskov ne morejo upoštevati.

Oddelek 2

Povračilo na podlagi pavšalnih zneskov

Člen 63

Identifikacija zadevnih držav članic

1. Države članice iz člena 35(2) osnovne uredbe, katerih pravne in upravne strukture so takšne, da je povračilo na podlagi dejanskih izdatkov neprimerno, so navedene v Prilogi 3 k izvedbeni uredbi.

2. Za države članice, našete v Prilogi 3 k izvedbeni uredbi, znesek za storitve, zagotovljene:

- (a) družinskim članom, ki ne prebivajo v isti državi članici kot zavarovana oseba, v skladu s členom 17 osnovne uredbe, in
- (b) upokojencem in njihovim družinskim članom v skladu s členom 24(1) ter členoma 25 in 26 osnovne uredbe,

nosilcem, ki so zagotovili navedene storitve, na podlagi pavšalnega zneska, določenega za vsako koledarsko leto, povrnejo pristojni nosilci. Ta pavšalni znesek mora biti čim bližji dejanskim stroškom.

Člen 64

Metoda izračuna mesečnih pavšalnih zneskov in skupnega pavšalnega zneska

1. Za vsako državo članico, upravičeno do terjatev, se mesečni pavšalni znesek na osebo (F_i) za koledarsko leto določi tako, da se letni povprečni strošek na osebo (Y_i) po starostni skupini (i) deli z 12 in pri rezultatu uporabi znižanje (X) po naslednji formuli:

$$F_i = Y_i * 1/12 * (1-X),$$

pri čemer:

- indeksno število ($i = 1, 2$ in 3) pomeni tri starostne skupine, ki se upoštevajo pri izračunu pavšalnih zneskov:

$i = 1$: osebe, mlajše od 20 let

$i = 2$: osebe, stare od 20 do 64 let

$i = 3$: osebe, stare 65 let in več

- Y_i pomeni povprečni letni strošek za osebe starostne skupine i , kot je določen v odstavku 2

- koeficient X (0,20 ali 0,15) pomeni znižanje, kot je določeno v odstavku 3.

2. Povprečni letni strošek na osebo (Y_i) v starostni skupini i se izračuna tako, da se letni izdatki za vse storitve, ki jih zagotovijo nosilci v državi članici, upravičeni do terjatev, vsem osebam zadevne starostne skupine, za katere velja njena zakonodaja in ki stalno prebivajo na njenem ozemlju, delijo s povprečnim letnim številom oseb te starostne skupine. Izračun temelji na izdatkih v skladu s sistemom iz člena 23 izvedbene uredbe.

3. Znižanje, ki se uporabi pri mesečnem pavšalnem znesku, je načeloma enako 20 % ($X = 0,20$). Za upokojence in njihove družinske člane znaša 15 % ($X = 0,15$), če pristojne države članice ni na seznamu iz Priloge IV k osnovni uredbi.

4. Za vsako državo članico, pristojno za izplačilo, je skupni pavšalni znesek za koledarsko leto enak vsoti zmnožkov, ki se izračunajo tako, da se določeni mesečni pavšalni zneski na osebo v vsaki starostni skupini i pomnožijo s številom mesecev, ki so jih zadevne osebe v tej starostni skupini dopolnile v državi članici, upravičeni do terjatev.

Število mesecev, ki so jih zadevne osebe dopolnile v državi članici, upravičeni do terjatev, je enako seštevku koledarskih mesecev v koledarskem letu, v katerem so bile zadevne osebe zaradi prebivanja na ozemlju države članice, upravičene do terjatev, upravičene do storitev na tem ozemlju na stroške države članice, pristojne za izplačilo. To število mesecev se določi s pomočjo seznama, ki ga v ta namen na podlagi dokazil o pravicah zadevnih oseb, ki jih predloži pristojni nosilec, vodi nosilec v kraju stalnega prebivališča.

5. Najpozneje 1. maja 2015 Upravna komisija predloži posebno poročilo o uporabi tega člena in zlasti o znižanjih iz odstavka 3. Na podlagi tega poročila lahko Upravna komisija predloži poročilo, v katerem so spremembe, ki bi se lahko izkazale za potrebne pri zagotavljanju čim boljšega približka med izračunom pavšalnih zneskov in dejanskih izdatkov ter pri preprečevanju nesaldiranih ali dvojnih plačil, ki bi jih za države članice lahko povzročila znižanja iz odstavka 3.

6. Upravna komisija določi metode in podrobna pravila za določitev elementov za izračun pavšalnega zneska, navedenih v odstavkih 1 do 5.

7. Ne glede na odstavke 1 do 4 lahko države članice za izračun pavšalnega zneska 1. maja 2015 uporabljajo člena 94 in 95 Uredbe (EGS) št. 574/72, pod pogojem, da se uporablja znižanje iz odstavka 3.

Člen 65

Obveščanje o povprečnih letnih stroških

1. Znesek povprečnega letnega stroška na osebo v vsaki starostni skupini za določeno leto se sporoči Revizijskemu odboru najpozneje do konca drugega leta po zadevnem letu. V nasprotnem primeru se upoštevajo povprečni letni stroški na osebo, ki jih je Upravna komisija nazadnje določila za preteklo leto.
2. Povprečni letni stroški, določeni v skladu z odstavkom 1, so vsako leto objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*.

Oddelek 3

Skupne določbe

Člen 66

Postopek povračila med nosilci

1. Povračilo med zadevnimi državami članicami se izvede takoj. Vsak zadevni nosilec je terjatve dolžan plačati pred iztekom rokov v tem oddelku, in sicer takoj, ko je to mogoče. Spodbijanje posamezne terjatve ne ovira plačila druge terjatve oziroma drugih terjatev.
2. Povračila v skladu s členoma 35 in 41 osnovne uredbe se med nosilci v državah članicah izvršijo prek organa za zvezo. Povračila v skladu s členoma 35 in 41 osnovne uredbe se lahko opravijo prek ločenih organov za zvezo.

Člen 67

Roki za predložitev in poravnavo terjatev

1. Terjatve na podlagi dejanskih izdatkov se pri organu za zvezo države članice, pristojne za izplačilo, predložijo v dvanajstih mesecih po koncu koledarskega polletja, v katerem so bile terjatve zabeležene v računovodskih izkazih nosilca, upravičenega do terjatev.
2. Terjatve na podlagi pavšalnih zneskov za posamezno koledarsko leto se pri organu za zvezo države članice, pristojne za izplačilo, predložijo v dvanajstih mesecih, ki sledijo mesecu, v katerem so bili v *Uradnem listu Evropske unije* objavljeni povprečni stroški za zadevno leto. Sezname iz člena 64(4) izvedbene uredbe se predložijo do konca leta, ki sledi referenčnemu letu.
3. V primeru iz drugega odstavka člena 6(5) izvedbene uredbe rok iz odstavkov 1 in 2 tega člena ne začne teči, dokler ni določen pristojni nosilec.
4. Terjatve, predložene po preteku rokov iz odstavkov 1 in 2, se ne upoštevajo.

5. Nosilec, pristojen za izplačilo, plača terjatve v 18 mesecih po koncu meseca, v katerem so bile predložene pri organu za zvezo države članice, pristojne za izplačilo, organu za zvezo države članice, upravičene do terjatev in opredeljene v členu 66 izvedbene uredbe. To ne velja za terjatve, ki jih je nosilec, pristojen za izplačilo, v tem roku iz utemeljenega razloga zavrnil.

6. Spore v zvezi s terjatvijo je treba poravnati najpozneje 36 mesecev po mesecu, v katerem je bila terjatev predložena.

7. Revizijski odbor omogoči, da se računi zaključijo tudi v primerih, kjer poravnava v roku, navedenem v odstavku 6, ni možna, ter na utemeljeno zahtevo ene od strani o sporu poda mnenje v šestih mesecih, ki sledijo mesecu, v katerem mu je bila zadeva predložena.

Člen 68

Obresti za zamujena plačila in predplačila

1. Od konca osemnajstmesečnega roka iz člena 67(5) izvedbene uredbe lahko nosilec, upravičen do terjatev, zaračuna obresti na neplačane terjatve, razen če je nosilec, pristojen za izplačilo, v šestih mesecih po koncu meseca, v katerem je bila terjatev predložena, nakazal predplačilo v višini vsaj 90 % celotne predložene terjatve na podlagi člena 67(1) ali (2) izvedbene uredbe. Za dele terjatve, ki jih predplačilo ne zajema, se obresti lahko zaračunajo le od konca 36-mesečnega roka iz člena 67(6) izvedbene uredbe.

2. Obresti se izračunajo na podlagi referenčne stopnje, ki jo Evropska centralna banka uporablja za svoje operacije glavnega refinanciranja. Uporablja se referenčna stopnja, ki velja na prvi dan v mesecu, ko plačilo zapade.

3. Noben organ za zvezo ni obvezan sprejeti predplačila iz odstavka 1. Če pa organ za zvezo odkloni tako ponudbo, nosilec, upravičen do terjatev, ni več upravičen do zaračunavanja obresti na zamujena plačila, povezana z zadevnimi terjatvami, razen v okviru določbe iz drugega stavka odstavka 1.

Člen 69

Zaključek letnih računovodskih izkazov

1. Upravna komisija določi stanje terjatev za vsako koledarsko leto v skladu s členom 72(g) osnovne uredbe na podlagi poročila Revizijskega odbora. V ta namen organi za zvezo Revizijskemu odboru v rokih in po podrobnih pravilih, ki jih odbor določi, sporočijo znesek predloženih, poravnanih ali izpodbijanih terjatev na eni strani (kreditna postavka) ter znesek prejetih, poravnanih ali izpodbijanih terjatev na drugi strani (debetna postavka).

2. Na pobudo Upravne komisije se opravi vsako preverjanje, koristno za nadzor statističnih in računovodskih podatkov, na podlagi katerih se ugotovi letno stanje terjatev iz odstavka 1, zlasti da se prepriča, ali so ti podatki v skladu s pravili, določenimi s tem naslovom.

POGLAVJE II

Povračilo dajatev za brezposelnost v skladu s členom 65 osnovne uredbe

Člen 70

Povračilo dajatev za brezposelnost

Kadar ni dogovora v skladu s členom 65(8) osnovne uredbe, nosilec v kraju stalnega prebivališča na nosilca v državi članici, katere zakonodaja je nazadnje veljala za upravičenca, naslovi zahtevo za povračilo dajatev za brezposelnost v skladu s členom 65(6) in (7) osnovne uredbe. Zahteva se predloži v roku šestih mesecev po izteku koledarskega polletja, v katerem je bilo izvršeno zadnje plačilo dajatev za brezposelnost, za katere se zahteva povračilo. V zahtevi se navedejo znesek dajatev, izplačanih v tri- ali petmesečnih obdobjih iz člena 65(6) in (7) osnovne uredbe, obdobje, za katerega so bile te dajatve izplačane, in osebni podatki brezposelne osebe. Terjatve se predložijo in plačajo prek organov za zvezo zadevnih držav članic.

Zahtev, predloženih po preteku roka iz prvega odstavka, ni treba obravnavati.

Smiselno se uporabljajo določbe členov 66(1) in 67(5) do (7) izvedbene uredbe.

Od konca osemnajstmesečnega roka iz člena 67(5) izvedbene uredbe lahko nosilec, upravičen do terjatev, zaračuna obresti na neplačane terjatve. Obresti se zaračunavajo v skladu s členom 68(2) izvedbene uredbe.

Najvišji znesek povračila iz tretjega stavka člena 65(6) osnovne uredbe je v vsakem posameznem primeru znesek dajatve, do katerega bi bila zadevna oseba upravičena v skladu z zakonodajo države članice, ki je zanjo nazadnje veljala, če je bila prijavljena pri zavodu za zaposlovanje te države članice. V odnosih med državami članicami, navedenimi v Prilogi 5 k izvedbeni uredbi, pristojni nosilci ene izmed teh držav članic, katere zakonodaja je nazadnje veljala za zadevno osebo, v vsakem posameznem primeru določijo najvišji znesek na podlagi povprečnega zneska dajatev za brezposelnost, določenega v skladu z zakonodajo te države članice v preteklem koledarskem letu.

POGLAVJE III

Povračilo izplačanih, vendar neupravičenih dajatev, povračilo začasnih izplačil in prispevkov, kompenzacija in pomoč na področju izterjav

Oddelek 1

Na čela

Člen 71

Skupne določbe

Za uporabo člena 84 osnovne uredbe in v okviru, ki ga ta določa, se izterjava terjatev, vsakokrat ko je to mogoče, opravi s kompenzacijo med nosilci zadevnih držav članic ali do zadevne fizične ali pravne osebe v skladu s členi 72 do 74 izvedbene uredbe. Kadar s to kompenzacijo ni mogoče izterjati celote ali dela terjatve, se preostali dolgovan znesek izterja v skladu s členi 75 do 85 izvedbene uredbe.

Oddelek 2

Kompenzacija

Člen 72

Neupravičeno izplačane dajatve

1. Če je nosilec v državi članici upravičencu izplačal neupravičene dajatve, lahko ta nosilec pod pogoji in v mejah zakonodaje, ki jo uporablja, od nosilca v kateri koli drugi državi članici, pristojnega za izplačilo dajatev v korist tega upravičenca, zahteva, da od zaostalih ali tekočih plačil, ki jih ta dolguje omenjenemu upravičencu, odtegne neupravičeno izplačani znesek, ne glede na vejo socialne varnosti, iz katere se dajatve plačujejo. Nosilec te države članice odtegne zadevni znesek pod pogoji in v mejah, ki jih za takšno kompenzacijo določa zakonodaja, ki jo uporablja, in sicer kot če bi preveč izplačane zneske izplačal sam, odtegnjeni znesek pa nakaže nosilcu, ki je izplačal neupravičene dajatve.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 velja naslednje: če je nosilec države članice pri dodelitvi ali ponovnem ugotavljanju pravice do dajatev za invalidnost, starost ali smrt v skladu s poglavjem 4 in 5 naslova III osnovne uredbe prejemniku dajatev izplačal neupravičeni znesek, ta nosilec lahko zahteva od nosilca katere koli druge države članice, pristojnega za izplačilo ustreznih dajatev, da temu prejemniku neupravičeno izplačani znesek odtegne od zaostalih plačil. Potem ko ta nosilec obvesti nosilca, ki je izplačal neupravičeni znesek, o svojih zaostalih plačilih, nosilec, ki je izplačal neupravičeni znesek, v roku dveh mesecev sporoči višino neupravičeno izplačanega zneska. Če nosilec, ki je dolžan plačati zaostala plačila, prejeme to sporočilo v predvidenem roku,

prenese odtegnjeni znesek nosilcu, ki je izplačal neupravičene zneske. Če rok poteče, omenjeni nosilec brez odlašanja plača zaostala plačila zadevni osebi.

3. Kadar je bila zavarovana oseba deležna socialne pomoči v državi članici v obdobju, ko je bila upravičena do dajatev po zakonodaji druge države članice, lahko subjekt, ki je nudil pomoč, če ima zakonsko pravico do povračila dajatev, izplačanih tej osebi, zahteva od nosilca v kateri koli drugi državi članici, pristojnega za izplačilo dajatev v korist te osebe, da odtegne izplačani znesek pomoči od zneskov, ki jih ta država članica plača tej osebi.

Ta določba se smiselno uporablja za družinskega člana zadevne osebe, ki je bil deležen pomoči na ozemlju države članice v obdobju, ko je bila navedena zavarovana oseba upravičena do dajatev zaradi družinskega člana, po zakonodaji druge države članice.

Nosilec države članice, ki je izplačala neupravičeni znesek pomoči, pošlje obračun dolgovane zneska nosilcu države članice, ki nato odtegne zadevni znesek pod pogoji in v mejah, ki jih za takšno kompenzacijo določa zakonodaja, ki jo uporablja, in odtegnjeni znesek takoj nakaže nosilcu, ki je izplačal neupravičen znesek.

Člen 73

Začasno izplačane denarne dajatve ali prispevki

1. Za uporabo člena 6 izvedbene uredbe nosilec, ki je začasno izplačal denarne dajatve, največ tri mesece po določitvi veljavne zakonodaje ali opredelitvi nosilca, pristojnega za izplačilo dajatev, pripravi obračun začasno izplačanega zneska in ga pošlje pristojnemu nosilcu.

Nosilec, pristojen za izplačila dajatev, dolgovani znesek iz naslova začasnega plačila odtegne od zaostalih plačil ustreznih dajatev, ki jih dolguje zadevni osebi, in brez odlašanja prenese odtegnjeni znesek nosilcu, ki je začasno izplačal denarne dajatve.

Če znesek začasno izplačanih dajatev presega znesek zaostalih plačil, ali če zaostala plačila ne obstajajo, pristojni nosilec odtegne ta znesek od tekočih plačil pod pogoji in v mejah, ki jih za takšno kompenzacijo določa zakonodaja, ki jo uporablja, in takoj prenese odtegnjeni znesek nosilcu, ki je začasno izplačal denarne prispevke.

2. Nosilec, ki je začasno prejel prispevke od pravne in/ali fizične osebe, povrne zadevne zneske osebi, ki jih je plačala, šele potem, ko pri pristojnem nosilcu ugotovi zneske, ki so mu dolgovani po členu 6(4) izvedbene uredbe.

Na zahtevo pristojnega nosilca, ki se predloži najkasneje tri mesece po tem, ko je bila ugotovljena zakonodaja, ki se uporablja, nosilec, ki je začasno prejel prispevke, te prenese temu nosilcu, da se reši stanje glede prispevkov, ki jih pravne in/ali fizične osebe dolgujejo pristojnemu nosilcu za isto obdobje. Preneseni prispevki se za nazaj upoštevajo kot prispevki, ki so bili plačani pristojnemu nosilcu.

Če znesek začasno izplačanih prispevkov presega znesek, ki ga pravna in/ali fizična oseba dolguje pristojnemu nosilcu, nosilec, ki je začasno prejel prispevke, povrne presežni znesek zadevni pravni in/ali fizični osebi.

Člen 74

Stroški, povezani s kompenzacijo

Če je terjatev izterjana s kompenzacijo iz členov 72 in 73 izvedbene uredbe, se za to ne zaračunajo nikakršni stroški.

Oddelek 3

Izterjava

Člen 75

Opredelitve pojmov in splošne določbe

1. V tem oddelku:

- „terjatev“ pomeni vse terjatve v zvezi z dajtvami ali prispevki, ki so bili plačani ali neupravičeno izplačani, vključno z obrestmi, globami, upravnimi kaznimi in vsemi drugimi pristojbinami in stroški, povezanimi s terjatvijo, v skladu z zakonodajo države članice, ki uveljavlja terjatev,
- „subjekt prosilec“ v vseh državah članicah pomeni nosilca, ki predloži zahtevo za podatke ali zahtevo za vročitev ali izterjavo glede zgoraj opredeljene terjatve,
- „zaprošeni subjekt“ v vseh državah članicah pomeni nosilca, kateremu se lahko predloži zahteva za podatke ali zahteva za vročitev ali izterjavo.

2. Zahteve in vse zadevna sporočila med državami članicami se na splošno naslovijo prek imenovanih nosilcev.

3. Upravna komisija sprejme vse praktične ukrepe za izvajanje, med drugim tudi tiste, ki so povezani s členom 4 izvedbene uredbe in z določanjem spodnje meje za zneske, za katere se lahko predloži zahteva za izterjavo.

Člen 76

Zahteva po podatkih

1. Zaprošeni subjekt na zahtevo subjekta prosilca priskrbi vse podatke, ki lahko subjektu prosilcu koristijo pri izterjavi njegovih terjatev.

Da zaprošeni subjekt pridobi te podatke, uporablja pooblastila, podeljena na podlagi zakonov in drugih predpisov, ki se uporabljajo za izterjavo podobnih terjatev, nastalih v njegovi državi članici.

2. Zahteva za podatke vsebuje ime, zadnji znani naslov in druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo zadevne pravne ali fizične osebe, na katero se nanašajo zaprošeni podatki, ter vrsto in znesek terjatve, za katero je bil podan zahtevek.

3. Zaprošeni subjekt ni dolžan dati podatkov:

- (a) ki jih ne bi mogel pridobiti za podobne izterjave terjatev v lastni državi članici;
- (b) ki bi razkrili kakršno koli poslovno, industrijsko ali poklicno skrivnost, ali
- (c) katerih razkritje bi lahko ogrozilo varnost ali bi bilo v nasprotju z javnim redom v državi članici.

4. Zaprošeni subjekt obvesti prosilca o razlogih za zavrnitev zahteve za podatke.

Člen 77

Obveščanje

1. Na zahtevo subjekta prosilca zaprošeni subjekt po veljavnih pravilih o vročitvi podobnih aktov ali odločb v svoji državi članici naslovnika obvesti o vseh aktih in odločbah, ki prihajajo iz države članice subjekta prosilca in se nanašajo na terjatev in/ali njeno izterjavo, vključno s sodnimi dokumenti in odločbami.

2. Zahteva za vročitev vsebuje ime, naslov in druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo zadevnega naslovnika, do katerih ima organ prosilec običajno dostop, vrsto in predmet akta ali odločbe, ki se vroča, po potrebi ime in naslov dolžnika in druge ustrezne podatke v zvezi z njegovo identifikacijo in terjatvijo, na katero se akt ali odločba nanaša, ter vse druge koristne informacije.

3. Zaprošeni subjekt takoj obvesti prosilca o ukrepih, sprejetih v zvezi z njegovo zahtevo za vročitev, zlasti pa mu sporoči datum, kdaj je bil akt oziroma odločba poslana naslovniku.

Člen 78

Zahteva za izterjavo

1. Zahtevi za izterjavo terjatve, ki jo subjekt prosilec naslovi na zaprošeni subjekt, se priloži uradni izvod ali overjena kopija izvršilnega naslova, izdanega v državi članici subjekta prosilca, in po potrebi izvirnik ali overjena kopija drugih dokumentov, ki so potrebni za izterjavo.

2. Subjekt prosilec lahko zahtevo za izterjavo predloži, samo če:

- (a) se terjatev in/ali izvršilni naslov za izterjavo ne izpodbija v lastni državi članici, razen v primerih, ko se uporablja drugi pododstavek člena 81(2) izvedbene uredbe;
- (b) je v svoji državi članici začel ustrezne postopke za izterjavo, ki so mu na voljo na podlagi izvršilnega naslova iz odstavka 1, vendar pa s sprejetimi ukrepi terjatve ne bo mogoče poplačati v celoti;
- (c) zastaralni rok v skladu z nacionalno zakonodajo še ni potekel.

3. Zahteva za izterjavo vsebuje:

- (a) ime, naslov in vse druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo zadevne fizične ali pravne osebe in/ali tretje osebe, ki ima njena sredstva;
- (b) ime, naslov in vse druge ustrezne podatke v zvezi z identifikacijo subjekta prosilca;
- (c) navedba izvršilnega naslova, ki ga je izdala država članica subjekta prosilca;
- (d) vrsto in znesek terjatve, vključno z glavnico, obrestmi, globami, upravnimi kaznimi in vsemi drugimi pristojbinami in dolgovanimi stroški, pri čemer je znesek izražen v valuti držav članic obeh subjektov;
- (e) datum, ko je subjekt prosilec in/ali zaprošeni subjekt naslovniku uradno vročil izvršilni naslov;
- (f) datum, od katerega, in obdobje, v katerem je mogoča izvršitev po zakonodaji, ki velja v državi članici subjekta prosilca;
- (g) vse druge ustrezne podatke.

4. Zahteva za izterjavo vključuje tudi izjavo subjekta prosilca, s katero potrjuje, da so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2.

5. Subjekt prosilec posreduje zaprošenemu subjektu vse pomembne podatke v zvezi z zadevo, na katero se nanaša zahteva za izterjavo, in sicer takoj, ko za njih izve.

Člen 79**Izvršilni naslov za izterjavo**

1. Izvršilni naslov se v skladu s členom 84(2) osnovne uredbe neposredno prizna in avtomatično upošteva kot izvršilni naslov države članice zaprosenega subjekta.

2. Ne glede na prvi odstavek se lahko izvršilni naslov, če je to ustrezno in v skladu z določbami, veljavnimi v državi članici zaprosenega subjekta, sprejme, prizna, dopolni ali nadomesti z izvršilnim naslovom, ki omogoča izterjavo na ozemlju te države članice.

Države članice si prizadevajo, da v treh mesecih od dneva prejema zahteve za izterjavo zaključijo tak sprejem, priznanje, dopolnitev ali nadomestitev izvršilnega naslova, razen v primerih, ko se uporabi tretji pododstavek tega odstavka. Takšnih postopkov ni mogoče zavrniti, če je izvršilni naslov pravilno sestavljen. Zaproseni subjekt obvesti prosilca o razlogih za prekoračitev trimesečnega roka.

Če je kateri koli od teh postopkov vzrok za spor v zvezi s terjatvijo in/ali izvršilnim naslovom, ki ga izda subjekt prosilec, se uporabi člen 81 izvedbene uredbe.

Člen 80**Načini in roki plačila**

1. Terjatve se izterjajo v valuti države članice zaprosenega subjekta. Izterjani znesek zaproseni subjekt v celoti nakaže subjektu prosilcu.

2. Zaproseni subjekt lahko – kadar to dovoljujejo veljavni zakoni in drugi predpisi lastne države članice ter po posvetovanju s subjektom prosilcem – dolžniku odobri rok za plačilo ali dovoli plačilo na obroke. Obresti, ki jih zaproseni subjekt zaračuna za čas podaljšanja roka za plačilo, se prav tako nakažejo subjektu prosilcu.

Od dneva, ko je bil izvršilni naslov za izterjavo terjatve neposredno priznan v skladu s členom 79(1) izvedbene uredbe ali sprejet, priznan, dopolnjen ali nadomeščen v skladu s členom 79(2) izvedbene uredbe, se zaračunajo obresti za vsako zamudo pri plačilu po določbah zakonov in drugih predpisov, veljavnih v državi članici zaprosenega subjekta, in se prav tako nakažejo subjektu prosilcu.

Člen 81**Izpodbijanje terjatve ali izvršilnega naslova za izterjavo ter izpodbijanje izvedbenih ukrepov**

1. Če med postopkom za izterjavo zainteresirana stran izpodbija terjatev in/ali izvršilni naslov, ki ga je izdala država članica subjekta prosilca, zainteresirana stran sproži postopek pri pristojnih organih države članice subjekta prosilca v skladu z veljavnimi pravili te države članice. Subjekt prosilec o takšnem postopku brez odlašanja obvesti zaproseni subjekt. Zainteresirana stran lahko o postopku obvesti tudi zaproseni subjekt.

2. Ko zaproseni subjekt prejme obvestilo ali podatke iz odstavka 1, bodisi od subjekta prosilca ali od zainteresirane strani, ustavi postopek za uveljavitev terjatve, dokler organ, pristojen za zadevo, ne sprejme odločitve, razen če subjekt prosilec ne zahteva drugačnega postopka v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka. Če zaproseni subjekt meni, da je to potrebno, lahko brez poseganja v člen 84 izvedbene uredbe sprejme previdnostne ukrepe za zagotovitev izterjave, če veljavni zakoni ali drugi predpisi v njegovi državi članici to dovoljujejo za podobne terjatve.

Ne glede na prvi pododstavek lahko subjekt prosilec v skladu z zakoni in drugimi predpisi, veljavnimi v državi članici subjekta prosilca, od zaprosenega subjekta zahteva, da izterja izpodbijano terjatev, kolikor ustrezni zakoni in drugi predpisi, veljavni v državi članici zaprosenega subjekta, dovoljujejo takšen postopek. Če je pozneje izid izpodbijanja ugoden za dolžnika, mora subjekt prosilec vrniti vse izterjane zneske, skupaj z ustreznim povračilom v skladu z zakonodajo, veljavno v državi članici zaprosenega subjekta.

3. Če se izvršilni naslovi izpodbijajo v državi članici zaprosenega subjekta, je treba sprožiti postopek pri pristojnem organu te države članice v skladu z njenimi zakoni in predpisi.

4. Če je pristojni organ, pri katerem se začne postopek v skladu z odstavkom 1, splošno ali upravno sodišče, se odločba tega sodišča, kolikor je ugodna za prosilca in dovoljuje izterjavo terjatve v državi članici subjekta prosilca šteje za „izvršilni naslov“ v smislu členov 78 in 79 izvedbene uredbe, izterjava terjatve pa se izvede na podlagi te odločbe.

Člen 82**Omejitve pomoči**

1. Zaproseni subjekt ni dolžan:

(a) nuditi pomoči iz členov 78 do 81 izvedbene uredbe, če bi zaradi položaja dolžnika izterjava terjatve lahko povzročila resne ekonomske ali socialne težave v državi članici zaprosenega subjekta, kolikor zakoni in drugi predpisi, veljavni v državi članici zaprosenega subjekta, dovoljujejo takšen ukrep za podobne domače terjatve;

(b) nuditi pomoči iz členov 76 do 81 izvedbene uredbe, če se prvotna zahteva iz členov 76 do 78 izvedbene uredbe nanaša na terjatve, stare več kot pet let, šteto od trenutka, ko je v skladu z zakoni in drugimi predpisi, veljavnimi v državi članici subjekta prosilca, izdan izvršilni naslov, do dneva zaprosila. Vendar pa če se terjatev ali izvršilni naslov izpodbijata, začne rok teči od trenutka, ko država članica subjekta prosilca ugotovi, da terjatve ali naloga za izvršbo terjatve ni več mogoče izpodbijati.

2. Zaprošeni organ obvesti prosilca o razlogih za zavrnitev zahteve za pomoč.

Člen 83

Zastaralni roki

1. Glede zastaralnih rokov se uporabljajo:
 - (a) predpisi, veljavni v državi članici subjekta prosilca, kolikor se ti nanašajo na terjatev in/ali izvršilni naslov, in
 - (b) predpisi, veljavni v državi članici zaprosenega subjekta, kolikor se ti nanašajo na ukrepe, sprejete za izvršitev v zaproseni državi članici.

Zastaralni roki, določeni z veljavnimi predpisi države članice zaprosenega subjekta, začnejo teči na dan neposrednega priznanja izvršilnega naslova ali na dan sprejema, priznanja, dopolnitve ali nadomestitve izvršilnega naslova v skladu s členom 79 izvedbene uredbe.

2. Za ukrepe, ki jih zaprošeni subjekt sprejme za izterjavo terjatev na podlagi zahteve za pomoč, in ki bi, če bi jih sprejel organ prosilec, imeli učinek zadržanja ali prekinitve zastaranja po predpisih, ki veljajo v državi članici, v kateri ima sedež subjekt prosilec, se šteje, da imajo isti učinek zadržanja ali prekinitve, kot da bi bili izvedeni v tej državi.

Člen 84

Ukrepi zavarovanja

Zaprošeni subjekt na podlagi utemeljene zahteve subjekta prosilca sprejme ukrepe zavarovanja, da zagotovi izterjavo terjatve, kolikor to dovoljujejo zakoni in predpisi, veljavni v državi članici zaprosenega subjekta.

Za izvajanje prvega odstavka se smiselno uporabljajo določbe in postopki iz členov 78, 79, 81 in 82 izvedbene uredbe.

NASLOV V

RAZNE PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 87

Zdravniški pregled in upravno preverjanje

1. Brez poseganja v druge določbe velja naslednje: če upravičenec ali vlagatelj zahtevka za dajatve ali njegov družinski član začasno ali stalno prebiva na ozemlju države članice, ki ni država, v kateri ima sedež nosilec, pristojen za izplačilo dajatev, opravi zdravniški pregled na zahtevo tega nosilca nosilec v kraju začasnega ali stalnega prebivališča upravičenca po postopkih, določenih v zakonodaji, ki jo uporablja ta nosilec.

Člen 85

Stroški, povezani z izterjavo

1. Zaprošeni organ od zadevne fizične ali pravne osebe izterja in obdrži zneske vseh stroškov, povezanih z izterjavo, v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki se v državi članici zaprosenega subjekta uporabljajo za podobne terjatve.
2. Vzajemna pomoč, ponujena v skladu s tem oddelkom, je praviloma brezplačna. Če pa izterjava predstavlja posebne težave ali zelo visoke stroške, se subjekt prosilec in zaprošeni subjekt lahko za vsak primer posebej dogovorita o posebnih pogojih povračila.
3. Država članica subjekta prosilca je državi članici zaprosenega subjekta odgovorna za vse stroške in izgubo, nastalo zaradi ukrepov, za katere se ugotovi, da so neupravičeni bodisi zaradi vsebine terjatve ali zaradi veljavnosti naslova, ki ga je izdal organ prosilec.

Člen 86

Klavyzula o pregledu

1. Najpozneje v četrtem celem koledarskem letu po dnevu začetka veljavnosti izvedbene uredbe upravna komisija predloži primerjalno poročilo o rokih, določenih v členu 67(2), (5) in (6) izvedbene uredbe.

Na podlagi tega poročila lahko Evropska komisija, če je ustrezno, predloži predloge za pregled rokov z namenom njihovega bistvenega skrajšanja.

2. Upravna komisija najpozneje do datuma iz odstavka 1 obenem oceni tudi pravila za pretvorbo dob, določenih v členu 13, zaradi poenostavitve teh določb, če je to mogoče.

3. Upravna komisija najpozneje do 1. maja 2015 predloži poročilo, ki posebej oceni uporabo poglavij I in III naslova IV izvedbene uredbe, zlasti glede postopkov in rokov iz člena 67(2), (5) in (6) izvedbene uredbe ter postopkov izterjave iz členov 75 do 85 izvedbene uredbe.

Evropska komisija lahko na podlagi tega poročila po potrebi predloži ustrezne predloge za večjo uravnoteženost in učinkovitost teh postopkov.

Nosilec, pristojen za izplačilo dajatev, nosilca v kraju začasnega ali stalnega prebivališča po potrebi obvesti o kakršnih koli posebnih zahtevah, ki jih je treba upoštevati, in pregledih, ki jih je treba opraviti med zdravniškim pregledom.

2. Nosilec v kraju začasnega ali stalnega prebivališča pošlje poročilo nosilcu, ki je pristojen za izplačilo in je zahteval zdravniški pregled. Tega nosilca zavezujejo ugotovitve nosilca v kraju začasnega ali stalnega prebivališča.

Nosilec, pristojen za izplačilo dajatev, si pridrži pravico, da upravičenca napoti na zdravniški pregled k zdravniku po svoji izbiri. Upravičenec je lahko pozvan v državo članico nosilca, pristojnega za izplačilo dajatev, samo, če lahko potuje brez škode za svoje zdravje in če s tem povezane potne stroške in stroške bivanja krije nosilec, pristojen za izplačilo dajatev.

3. Če upravičenec ali vlagatelj zahtevka za dajatev ali njegov družinski član začasno ali stalno prebiva na ozemlju države članice, ki ni država, v kateri ima sedež nosilec, pristojen za izplačilo dajatev, opravi administrativno preverjanje na zahtevo tega nosilca pristojni nosilec v kraju začasnega ali stalnega prebivališča upravičenca.

Odstavek 2 se uporablja tudi v tem primeru.

4. Odstavka 2 in 3 se uporabita tudi za ugotavljanje ali preverjanje ravni odvisnosti prejemnika ali vlagatelja zahtevka za dajatve za dolgotrajno nego iz člena 34 osnovne uredbe.

5. Pristojni organi ali pristojni nosilci dveh ali več držav članic se lahko dogovorijo o posebnih določbah in postopkih za doseganje popolnega ali delnega izboljšanja sposobnosti vlagateljev in prejemnikov glede vstopa na trg delovne sile ter njihovega sodelovanja v sistemih in programih, ki so v ta namen na voljo v državi članici njihovega stalnega ali začasnega prebivališča.

6. Kot izjema od načela brezplačne vzajemne administrativne pomoči iz člena 76(2) osnovne uredbe, nosilec, pristojen za izplačilo, ki je zahteval preverjanje, povrne dejanski znesek stroškov preverjanja iz odstavkov 1 do 5 nosilcu, ki je bil naprošen za preverjanje.

Člen 88

Uradna obvestila

1. Države članice Evropsko komisijo uradno obvestijo o podrobnostih glede organov iz člena 1(m), (q) in (r) osnovne uredbe ter člena 1(2)(a) in (b) izvedbene uredbe ter tudi glede nosilcev, imenovanih v skladu z izvedbeno uredbo.

2. Organi iz odstavka 1 morajo imeti elektronsko identiteto v obliki identifikacijske kode in elektronskega naslova.

3. Upravna komisija določi strukturo, vsebino in podrobna pravila, vključno z enotno obliko in vzorcem, uradnih obvestil o podrobnostih iz odstavka 1.

4. Priloga 4 k izvedbeni uredbi določa zbirko podatkov, dostopno javnosti, ki vsebuje podatke iz odstavka 1. Zbirko podatkov vzpostavi Evropska komisija, ki z njo tudi upravlja. Države članice pa so odgovorne za vnos svojih nacionalnih kontaktnih informacij v to zbirko podatkov. Poleg tega države članice zagotovijo točnost vnosa nacionalnih kontaktnih informacij v skladu z odstavkom 1.

5. Države članice zagotovijo stalno posodabljanje podatkov iz odstavka 1.

Člen 89

Informacije

1. Upravna komisija pripravi potrebne informacije, da zainteresirane strani seznani z njihovimi pravicami in upravnimi formalnostmi pri uveljavljanju teh pravic. Širjenje informacij se po možnosti zagotavlja po elektronski poti z objavo na javno dostopnih spletnih straneh. Upravna komisija zagotovi redno posodabljanje informacij ter spremlja kakovost storitev, ki se opravljajo za stranke.

2. Svetovalni odbor iz člena 75 osnovne uredbe lahko pripravi mnenja in priporočila za izboljšanje informacij in njihovega razširjanja.

3. Pristojni organi zagotovijo, da so njihovi nosilci obveščeni in izvajajo vse zakonodajne in druge določbe Skupnosti, vključno s sklepi Upravne komisije, na področjih, ki jih urejata osnovna uredba in izvedbena uredba, ter v skladu z njima.

Člen 90

Pretvorba valute

Za izvajanje osnovne uredbe in izvedbene uredbe se kot veljavni menjalni tečaj med dvema valutama uporablja referenčni menjalni tečaj, ki ga določi Evropska centralna banka. Datum, na katerega se določi menjalni tečaj, določi Upravna komisija.

Člen 91

Statistični podatki

Pristojni organi pripravljajo statistične podatke o izvajanju osnovne uredbe in izvedbene uredbe ter jih pošiljajo sekretariatu Upravne komisije. Ti podatki se zbirajo in organizirajo po načrtu in metodi, ki ju opredeli Upravna komisija. Evropska komisija zagotovi širjenje teh podatkov.

Člen 92

Sprememba prilog

Priloge 1, 2, 3, 4 in 5 k izvedbeni uredbi ter priloge VI, VII, VIII in IX k osnovni uredbi se lahko na zahtevo Upravne komisije spremenijo z uredbo Komisije.

Člen 93

Prehodne določbe

Člen 87 osnovne uredbe se uporablja za primere, ki jih zajema izvedbena uredba.

Člen 94

Prehodne določbe o pokojninah

1. Če zavarovalni primer nastopi pred dnevom začetka veljavnosti izvedbene uredbe na ozemlju zadevne države članice in zahtevku za pokojnino ni bilo ugodeno pred tem datumom, se na podlagi tega zahtevka dajatev odmeri dvakrat, če je treba na podlagi tega zavarovalnega primera priznati dajatve pred tem datumom:

- (a) za obdobje pred dnevom začetka veljavnosti izvedbene uredbe na ozemlju zadevne države članice v skladu z Uredbo (EGS) št. 1408/71 ali sporazumi, ki veljajo med zadevnimi državami članicami;
- (b) za obdobje, ki se začne na dan začetka veljavnosti izvedbene uredbe na ozemlju zadevne države članice, v skladu z osnovno uredbo.

Če pa je znesek, izračunan v skladu z določbami pod točko (a), višji od zneska, izračunanega v skladu z določbami, navedenimi pod točko (b), je zadevna oseba še naprej upravičena do zneska, izračunanega v skladu z določbami, navedenimi pod točko (a).

2. Pri zahtevku za dajatve za invalidnost, starost ali preživele družinske člane, ki je bil vložen pri nosilcu države članice, je treba po uradni dolžnosti opraviti ponovno odmero od dneva začetka veljavnosti izvedbene uredbe na ozemlju zadevne države članice, za dajatve, ki jih je za isti primer pred tem datumom dodelil nosilec ali nosilci ene ali več drugih držav članic, v skladu z osnovno uredbo. Zaradi ponovne odmere se ne sme zmanjšati znesek priznane dajatve.

Člen 95

Prehodno obdobje za izmenjavo podatkov po elektronski poti

1. Vsaka država članica lahko uveljavlja prehodno obdobje za elektronsko izmenjavo podatkov, kot je določeno v členu 4(2) izvedbene uredbe.

Prehodno obdobje ni daljše od 24 mesecev od dneva začetka veljavnosti izvedbene uredbe.

Če pa pri vzpostavitvi potrebne infrastrukture Skupnosti (elektronska izmenjava informacij socialne varnosti - EESSI) pride do občutnih zamud, se Upravna komisija, upoštevajoč začetek veljavnosti izvedbene uredbe, lahko dogovori o ustreznem podaljšanju teh obdobj.

2. Podrobna praktična pravila za vsa potrebna prehodna obdobja iz odstavka 1 določi Upravna komisija, ki zagotovi nujno izmenjavo podatkov za uporabo osnovne uredbe in izvedbene uredbe.

Člen 96

Razveljavitev

1. Uredba (EGS) št. 574/72 se razveljavi s 1. majem 2010.

Vendar pa Uredba (EGS) št. 574/72 še naprej velja in se njeni pravni učinki ohranijo za namene:

- (a) Uredbe Sveta (ES) št. 859/2003 z dne 14. maja 2003 o razširitvi določb Uredbe (EGS) št. 1408/71 in Uredbe (EGS) št. 574/72 na državljane tretjih držav, za katere navedene določbe ne veljajo le na podlagi njihovega državljanstva ⁽¹⁾, vse do razveljavitve ali spremembe navedene uredbe;
- (b) Uredbe Sveta (EGS) št. 1661/85 z dne 13. junija 1985 o tehničnih prilagoditvah predpisom Skupnosti o socialni varnosti za delavce migrante v zvezi z Grenlandijo ⁽²⁾ vse do razveljavitve ali spremembe navedene uredbe;
- (c) Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽³⁾, Sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Švicarsko konfederacijo na drugi strani o prostem pretoku oseb ⁽⁴⁾ in drugih sporazumov, ki se sklicujejo na Uredbo (EGS) št. 574/72, vse do spremembe navedenih sporazumov glede na izvedbeno uredbo.

⁽¹⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 160, 20.6.1985, str. 7.

⁽³⁾ UL L 1, 3.1.1994, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 114, 30.4.2002, str. 6.

2. V Direktivi Sveta 98/49/ES z dne 29. junija 1998 o zaščiti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja zaposlenih in samozaposlenih delavcev, ki se gibljejo v Skupnosti ⁽¹⁾, in na splošno v vseh drugih aktih Skupnosti, se sklicevanja na Uredbo (EGS) št. 574/72 štejejo kot sklicevanja na izvedbeno uredbo.

Člen 97

Objava in začetek veljavnosti

Ta uredba se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* in začne veljati dne 1. maja 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 16. septembra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednica
C. MALMSTRÖM

⁽¹⁾ UL L 209, 25.7.1998, str. 46.

PRILOGA 1

Izvedbene določbe za dvostranske sporazume, ki so še v veljavi, in nove dvostranske izvedbene sporazume

(iz člena 8(1) in člena 9(2) izvedbene uredbe)

BELGIJA – DANSKA

Izmenjava pism z dne 8. maja 2006 in 21. junija 2006 o Sporazumu o povrnitvi dejanskega zneska dajatev, ki so jih prejeli družinski člani zaposlene ali samozaposlene osebe, zavarovane v Belgiji, če družinski član prebiva na Danskem, ter upoko-jenci in/ali njihovi družinski člani, ki so zavarovani v Belgiji in prebivajo na Danskem

BELGIJA – NEMČIJA

Sporazum z dne 29. januarja 1969 o plačevanju in povračilu prispevkov za socialno varnost

BELGIJA – IRSKA

Izmenjava pism z dne 19. maja in 28. julija 1981 o členih 36(3) in 70(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (vzajemna odpoved povračilu stroškov storitev in dajatev za brezposelnost po poglavjih 1 in 6 naslova III Uredbe (EGS) št. 1408/71) in čle-nu 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (vzajemna odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov)

BELGIJA – ŠPANIJA

Sporazum z dne 25. maja 1999 o povračilu za storitve v skladu z določbami uredb (EGS) št. 1408/71 in 574/72

BELGIJA – FRANCIJA

- (a) Sporazuma z dne 4. julija 1984 v zvezi z zdravniškimi pregledi obmejnih delavcev, ki prebivajo v eni državi in delajo v drugi
- (b) Sporazum z dne 14. maja 1976 o odpovedi povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov, sprejet na podlagi člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72
- (c) Sporazum z dne 3. oktobra 1977 o izvajanju člena 92 Uredbe (EGS) št. 1408/71 (povračilo prispevkov za socialno varnost)
- (d) Sporazum z dne 29. junija 1979 o vzajemni odpovedi povračilu, predvideni v členu 70(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (stroški dajatve za brezposelnost)
- (e) Dogovor o izvajanju z dne 6. marca 1979 o postopkih za izvajanje Dodatne konvencije z dne 12. oktobra 1978 o so-cialni varnosti med Belgijo in Francijo glede določb, ki se nanašajo na samozaposlene osebe
- (f) Izmenjava pism z dne 21. novembra 1994 in 8. februarja 1995 o postopkih za poravnavo vzajemnih zahtevkov na podlagi členov 93, 94, 95 in 96 Uredbe (EGS) št. 574/72

BELGIJA – ITALIJA

- (a) Sporazum z dne 12. januarja 1974 o izvajanju člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72
- (b) Sporazum z dne 31. oktobra 1979 o izvajanju člena 18(9) Uredbe (EGS) št. 574/72
- (c) Izmenjava pism z dne 10. decembra 1991 in 10. februarja 1992 o povračilu vzajemnih terjatev po členu 93 Uredbe (EGS) št. 574/72
- (d) Sporazum z dne 21.11.2003 o pogojih poravnave vzajemnih terjatev po členih 94 in 95 Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72

BELGIJA – LUKSEMBURG

- (a) Sporazum z dne 28. januarja 1961 o izterjavi prispevkov za socialno varnost
- (b) Sporazum z dne 16. aprila 1976 o odpovedi povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov, kot je predvideno v členu 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72

BELGIJA – NIZOZEMSKA

- (a) Sporazum z dne 21. marca 1968 o pobiranju in izterjavi prispevkov za socialno varnost in Upravni dogovor z dne 25. novembra 1970, s katerim se izvaja ta sporazum
- (b) Sporazum z dne 13. marca 2006 o zdravstvenem zavarovanju
- (c) Sporazum z dne 12. avgusta 1982 o zavarovanju za primer bolezni, materinstva in invalidnosti

BELGIJA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

- (a) Izmenjava pism z dne 4. maja in 14. junija 1976 v zvezi s členom 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračila stroškov upravnih preverjanj in zdravniških pregledov)
- (b) Izmenjava pism z dne 18. januarja in 14. marca 1977 o členu 36(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (dogovor o povračilu ali odpovedi povračilu stroškov storitev, zagotovljenih pod pogoji poglavja 1 naslova III Uredbe (EGS) št. 1408/71), kot je bila spremenjena z izmenjavo pism z dne 4. maja in 23. julija 1982 (dogovor o povračilu stroškov, ki so nastali pri izvajanju člena 22(1)(a) Uredbe (EGS) št. 1408/71)

BOLGARIJA – ČEŠKA

Člen 29(1) in (3) Sporazuma z dne 25. novembra 1998 in člen 5(4) Upravnega dogovora z dne 30. novembra 1999 o oprostitvi povračila stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov

BOLGARIJA – NEMČIJA

Člena 8 in 9 Upravnega dogovora o izvajanju Konvencije o socialni varnosti z dne 17. decembra 1997 na področju pokojnin

ČEŠKA – SLOVAŠKA

Člena 15 in 16 Upravnega dogovora z dne 8. januarja 1993 o določitvi sedeža delodajalca in kraja stalnega prebivališča za uporabo člena 20 Konvencije o socialni varnosti z dne 29. oktobra 1992

DANSKA – IRSKA

Izmenjava pism z dne 22. decembra 1980 in 11. februarja 1981 o vzajemni odpovedi povračilu stroškov storitev iz zavarovanja za primer bolezni, materinstva, nesreče pri delu in poklicne bolezni ter dajatev za brezposelnost in stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov (člena 36(3), 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 in člen 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72)

DANSKA – GRČIJA

Sporazum z dne 8. maja 1986 o delni vzajemni odpovedi povračilu pri storitvah ob bolezni, materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih ter odpovedi povračilu pri upravnem preverjanju in zdravniških pregledih

DANSKA – ŠPANJA

Sporazumu z dne 11. decembra 2006 o predujmu, rokih in povračilu dejanskega zneska dajatev, ki so jih prejeli družinski člani zaposlene ali samozaposlene osebe, zavarovane v Španiji, če družinski član prebiva na Danskem, ter upokojevcem in/ali njihovim družinski članom, ki so zavarovani v Belgiji in prebivajo na Danskem

DANSKA – FRANCIJA

Dogovor z dne 29. junija 1979 in dodatni dogovor z dne 2. junija 1993 v zvezi z delno odpovedjo povračilu na podlagi členov 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 in v zvezi z medsebojno odpovedjo povračilu na podlagi člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (delna odpoved povračilu stroškov storitev v primeru bolezni, materinstva, nesreč pri delu in poklicnih bolezni ter odpoved povračilu stroškov administrativnih preverjanj in zdravstvenih pregledov)

DANSKA – ITALIJA

Sporazum z dne 18. novembra 1998 o povračilu stroškov storitev, zagotovljenih iz zavarovanja za primer bolezni, materinstva, nesreče pri delu in poklicne bolezni, stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov

DANSKA – LUKSEMBURG

Sporazum z dne 19. junija 1978 o vzajemni odpovedi povračilu, predvidenemu v členu 36(3), 63(3) in 70(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 ter členu 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (stroški storitev ob bolezni, materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih, stroški dajatev v primeru brezposelnosti ter stroški upravnega preverjanja in zdravniških pregledov)

DANSKA – NIZOZEMSKA

Izmenjava pism z dne 30. marca in 25. aprila 1979, kot je bila spremenjena s sporazumom z dne 12. decembra 2006 o povračilu stroškov storitev ob bolezni, materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih

DANSKA – PORTUGALSKA

Sporazum z dne 17. aprila 1998 o delni odpovedi povračilu stroškov storitev, zagotovljenih iz zavarovanja za primer bolezni, materinstva, nesreče pri delu in poklicne bolezni ter upravnem preverjanju in zdravniških pregledih

DANSKA – FINSKA

Člen 15 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003: Sporazum o vzajemni opustitvi povračil v skladu s členi 36, 63 in 70 Uredbe (EGS) št. 1408/71 (stroški storitev ob bolezni in materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih ter dajatvami v primeru brezposelnosti) in členom 105 Uredbe (EGS) št. 574/72 (stroški upravnega preverjanja in zdravniških pregledov)

DANSKA – ŠVEDSKA

Člen 15 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003: Sporazum o vzajemni opustitvi povračil v skladu s členi 36, 63 in 70 Uredbe (EGS) št. 1408/71 (stroški storitev ob bolezni in materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih ter dajatve v primeru brezposelnosti) in členom 105 Uredbe (EGS) št. 574/72 (stroški upravnega preverjanja in zdravniških pregledov)

DANSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Izmenjava pism z dne 30. marca in 19. aprila 1977, kot je bila spremenjena z izmenjavo pism z dne 8. novembra 1989 in 10. januarja 1990 o sporazumu o odpovedi povračilu stroškov storitev ter upravnega preverjanja in zdravniških pregledov

NEMČIJA – FRANCIJA

Sporazum z dne 26. maja 1981 o izvajanju člena 92 Uredbe (EGS) št. 1408/71 (pobiranje in izterjava prispevkov za socialno varnost)

NEMČIJA – ITALIJA

Sporazum z dne 3. aprila 2000 o pobiranju in izterjavi prispevkov za socialno varnost

NEMČIJA – LUKSEMBURG

- (a) Sporazum z dne 14. oktobra 1975 o odpovedi povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov, sprejet na podlagi člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72
- (b) Sporazum z dne 14. oktobra 1975 o pobiranju in izterjavi prispevkov za socialno varnost
- (c) Sporazum z dne 25. januarja 1990 o uporabi členov 20 in 22(1)(b) in (c) Uredbe (EGS) št. 1408/71

NEMČIJA – NIZOZEMSKA

- (a) Člen 9 Upravnega dogovora z dne 18. aprila 2001 o konvenciji z dne 18. aprila 2001 (plačilo pokojnin)
- (b) Sporazum z dne 21. januarja 1969 o izterjavi prispevkov za socialno zavarovanje

NEMČIJA — AVSTRIJA

Točka 1 oddelka II in oddelek III Sporazuma z dne 2. avgusta 1979 o izvajanju Konvencije o zavarovanju za primer brezposelnosti z dne 19. julija 1978 sta še naprej veljavna za osebe, ki so bile 1. januarja 2005 ali prej zaposlene kot obmejni delavci in so postale brezposelne pred 1. januarjem 2011

NEMČIJA – POLJSKA

Sporazum z dne 11. januarja 1977 o izvajanju Konvencije z dne 9. oktobra 1975 o starostnih pokojninah in prejemkih ob nesrečah pri delu

ESTONIJA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Dogovor, ki so ga 29. marca 2006 sklenili pristojni organi Republike Estonije in Združenega kraljestva v skladu s členoma 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71, v katerem so določeni drugi načini povračila stroškov storitev, ki jih v skladu s to uredbo zagotavljata obe državi, z učinkom od 1. maja 2004

IRSKA - FRANCIJA

Izmenjava pism z dne 30. julija 1980 in 26. septembra 1980 o členih 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (vzajemna odpoved povračilu stroškov storitev) in o členu 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (vzajemna odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov)

IRSKA – LUKSEMBURG

Izmenjava pism z dne 26. septembra 1975 in 5. avgusta 1976 glede členov 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 in člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov storitev, zagotovljenih na podlagi poglavja 1 ali 4 naslova III Uredbe (EGS) št. 1408/71, in stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov iz člena 105 Uredbe (EGS) št. 574/72)

IRSKA – NIZOZEMSKA

Izmenjava pism z dne 22. aprila in 27. julija 1987 glede člena 70(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (odpoved stroškom povračila za dajatve, dodeljene pri uporabi člena 69 Uredbe (EGS) št. 1408/71) in člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov iz člena 105 Uredbe (EGS) št. 574/72)

IRSKA – ŠVEDSKA

Sporazum z dne 8. novembra 2000 o odpovedi povračilu stroškov storitev ob bolezni, materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih ter upravnem preverjanju in zdravniških pregledih

IRSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Izmenjava pism z dne 9. julija 1975 o členih 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (dogovor o povračilu ali odpovedi povračilu stroškov storitev, zagotovljenih pod pogoji poglavja 1 ali 4 naslova III Uredbe (EGS) št. 1408/71) in členu 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved plačilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov)

GRČIJA – NIZOZEMSKA

Izmenjava pism z dne 8. septembra 1992 in 30. junija 1993 v zvezi z metodami povračila med nosilci

ŠPANJA – FRANCIJA

Sporazum z dne 17. maja 2005 o vzpostavitvi posebne ureditve za upravljanje in poravnavo vzajemnih zahtevkov glede prejemkov iz zdravstvenega varstva v skladu z uredbama (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72

ŠPANJA – ITALIJA

Sporazum o novem postopku za izboljšanje in poenostavitev povračil stroškov za zdravstveno varstvo z dne 21. novembra 1997 v zvezi s členom 36(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (povračilo stroškov storitev ob boleznih in materinstvu) in v zvezi s členi 93, 94, 95, 100 in 102(5) Uredbe (EGS) št. 574/72 (postopki za povračilo dajatev za zavarovanje za bolezen in materinstvo ter za prepozno vložene zahteve)

ŠPANJA – NIZOZEMSKA

Sporazum z dne 21. februarja 2000 med Nizozemsko in Španijo o lažji poravnavi obojestranskih zahtevkov v zvezi z datjavami iz zavarovanja za bolezen in materinstvo ob izvajanju določb uredb (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72

ŠPANJA - PORTUGALSKA

- (a) Členi 42, 43 in 44 Upravnega dogovora z dne 22. maja 1970 (izvoz dajatev za brezposelnost). Ta vnos bo veljaven dve leti po začetku uporabe Uredbe (ES) št. 883/2004
- (b) Sporazum z dne 2. oktobra 2002 med Španijo in Portugalsko o podrobnih določitvah ureditve za upravljanje in poravnavo vzajemnih zahtevkov v zvezi z zdravstvenim varstvom zaradi lažje in hitrejše poravnave teh zahtevkov

ŠPANJA – ŠVEDSKA

Sporazum z dne 1. decembra 2004 o povračilu stroškov socialnih prejemkov v naravi, določenim z uredbama (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72

ŠPANJA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Sporazum z dne 18. junija 1999 o povračilu stroškov storitev, ki se dodelijo v skladu z določbami uredb (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72

FRANCIJA – ITALIJA

- (a) Izmenjava pism z dne 14. maja in 2. avgusta 1991 o pogojih za poravnavo vzajemnih zahtevkov po členu 93 Uredbe (EGS) št. 574/72
- (b) Dodatna izmenjava pism z dne 22. marca in 15. aprila 1994 o postopkih za poravnavo vzajemnih dolgov pod pogoji iz členov 93, 94, 95 in 96 Uredbe (EGS) št. 574/72
- (c) Izmenjava pism z dne 2. aprila 1997 in 20. oktobra 1998, ki spreminja izmenjavo pism, navedeno v točkah (a) in (b), v zvezi s postopki za poravnavo obojestranskih dolgov v skladu s pogoji členov 93, 94, 95 in 96 Uredbe (EGS) št. 574/72
- (d) Sporazum z dne 28. junija 2000 o odpovedi povračilu stroškov, navedenih v členu 105(1) Uredbe (EGS) št. 574/72, za upravna preverjanja in zdravniške preglede, ki se zahtevajo v skladu s členom 51 navedene uredbe

FRANCIJA – LUKSEMBURG

- (a) Sporazum z dne 2. julija 1976 o odstopu od povračila, določenega v členu 36(3) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971, izdatkov, nastalih pri zagotavljanju storitev zdravstvenega zavarovanja in zavarovanja za materinstvo za družinske člane delavca, ki nimajo stalnega prebivališča v isti državi članici kakor on sam
- (b) Sporazum z dne 2. julija 1976 o odstopu od povračila, določenega v členu 36(3) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971, izdatkov, nastalih pri zagotavljanju storitev zdravstvenega zavarovanja in zavarovanja za materinstvo za nekdanje obmejne delavce, njihove družinske člane ali preživele družinske člane
- (c) Sporazum z dne 2. julija 1976 o odpovedi povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov iz člena 105(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972
- (d) Izmenjava pism z dne 17. julija in 20. septembra 1995 v zvezi s pogoji za ureditev medsebojnih zahtevkov v skladu s členi 93, 95 in 96 Uredbe (EGS) št. 574/72

FRANCIJA – NIZOZEMSKA

- (a) Sporazum z dne 28. aprila 1997 o odpovedi povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov v skladu s členom 105 Uredbe (EGS) št. 574/72
- (b) Sporazum z dne 29. septembra 1998 o določitvi posebnih pogojev za določanje zneskov, ki jih je treba povrniti za storitve v skladu s pogoji uredb (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72
- (c) Sporazum z dne 3. februarja 1999 o določitvi posebnih pogojev za urejanje in poravnavo obojestranskih dolgov za dajatve za bolezen v skladu s pogoji uredb (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72

FRANCIJA – PORTUGALSKA

Sporazum z dne 28. aprila 1999 o določitvi posebnih podrobnih pravil, ki urejajo administracijo in poravnavo obojestranskih zahtevkov za medicinsko zdravljenje v skladu z uredbama (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72

FRANCIJA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

- (a) Izmenjava pism z dne 25. marca in 28. aprila 1997 v zvezi s členom 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnih preverjanj in zdravniških pregledov)
- (b) Sporazum z dne 8. decembra 1998 o posebnih metodah za določitev zneskov, ki se morajo povrniti za storitve v skladu z uredbama (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72

ITALIJA – LUKSEMBURG

Člen 4(5) in (6) Upravnega dogovora z dne 19. januarja 1955 o izvajanju določb Splošne konvencije o socialni varnosti (zdravstveno zavarovanje za kmetijske delavce)

ITALIJA – NIZOZEMSKA

Sporazum z dne 24. decembra 1996/27. februarja 1997 o členu 36(3) in členu 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71

ITALIJA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Dogovor, ki so ga 15. decembra 2005 podpisali pristojni organi Republike Italije in Združenega kraljestva v skladu s členom 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71, v katerem so določeni drugi načini povračila stroškov storitev, ki jih v skladu s to uredbo zagotavljata obe državi, z učinkom od 1. januarja 2005

LUKSEMBURG – NIZOZEMSKA

Sporazum z dne 1. novembra 1976 o odpovedi povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov, sprejet na podlagi člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72

LUKSEMBURG – ŠVEDSKA

Sporazum z dne 27. novembra 1996 o povračilu stroškov na področju socialne varnosti

LUKSEMBURG – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Izmenjava pism z dne 18. decembra 1975 in 20. januarja 1976 glede člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov iz člena 105 Uredbe (EGS) št. 574/72)

MADŽARSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Dogovor, ki so ga 1. novembra 2005 sklenili pristojni organi Republike Madžarske in Združenega kraljestva v skladu s členoma 35(3) in 41(2) Uredbe (EGS) št. 883/2004, v katerem so določeni drugi načini povračila stroškov storitev, ki jih v skladu z navedeno uredbo zagotavljata obe državi, z učinkom od 1. maja 2004

MALTA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Dogovor, ki so ga 17. januarja 2007 sklenili pristojni organi Malte in Združenega kraljestva v skladu s členoma 35(3) in 41(2) Uredbe (EGS) št. 883/2004, v katerem so določeni drugi načini povračila stroškov storitev, ki jih v skladu z navedeno uredbo zagotavljata obe državi, z učinkom od 1. maja 2004

NIZOZEMSKA – PORTUGALSKA

Sporazum z dne 11. decembra 1987 glede povračila za storitve v primeru bolezni in materinstva

NIZOZEMSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

- (a) Drugi stavek člena 3 Upravnega dogovora z dne 12. junija 1956 o izvajanju Konvencije z dne 11. avgusta 1954
- (b) Izmenjava pism z dne 25. aprila in 26. maja 1986 glede člena 36(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (povračilo ali odpoved povračilu stroškov za storitve), spremenjena

PORTUGALSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Dogovor z dne 8. junija 2004 o uvedbi drugih metod povračila stroškov socialnih prejemkov v naravi v obeh državah z začetkom veljavnosti 1. januarja 2003

FINSKA – ŠVEDSKA

Člen 15 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003: Sporazum o vzajemni opustitvi povračil v skladu s členi 36, 63 in 70 Uredbe (EGS) št. 1408/71 (stroški storitev ob bolezni in materinstvu, nesrečah pri delu in poklicnih boleznih ter dajatve v primeru brezposelnosti) in členom 105 Uredbe (EGS) št. 574/72 (stroški upravnega preverjanja in zdravniških pregledov)

FINSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Izmenjava pism z dne 1. in 20. junija 1995 o členih 36(3) in 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (povračilo ali odpoved povračilu stroškov za storitve) in člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov)

ŠVEDSKA – ZDRUŽENO KRALJESTVO

Sporazum z dne 15. aprila 1997 glede člena 36(3) in člena 63(3) Uredbe (EGS) št. 1408/71 (povračilo ali odpoved povračilu stroškov storitev) ter člena 105(2) Uredbe (EGS) št. 574/72 (odpoved povračilu stroškov upravnega preverjanja in zdravniških pregledov)

PRILOGA 2

Posebni sistemi, ki se uporabljajo za javne uslužbence

(iz člena 31 in 41 izvedbene uredbe)

- A. Posebni sistemi, ki se uporabljajo za javne uslužbence, za katere ne velja poglavje 1 naslova III Uredbe (ES) št. 883/2004, ki se nanašajo na storitve.

Nemčija

Posebni sistem zavarovanja za primer bolezni, ki velja za javne uslužbence.

- B. Posebni sistemi, ki se uporabljajo za javne uslužbence, za katere ne velja poglavje 1 naslova III Uredbe (ES) št. 883/2004, z izjemo člena 19, člena 27(1) in člena 35, ki se nanašajo na storitve.

Španija

Posebni sistem socialne varnosti, ki velja za javne uslužbence.

Posebni sistem socialne varnosti, ki velja za pripadnike oboroženih sil.

Posebni sistem socialne varnosti, ki velja za sodne uradnike in administrativno osebje.

- C. Posebni sistemi, ki se uporabljajo za javne uslužbence, za katere ne veljajo poglavje 2 naslova III Uredbe (ES) št. 883/2004, ki se nanašajo na storitve.

Nemčija

Posebni sistem nezgodnega zavarovanja, ki se uporablja za javne uslužbence.

PRILOGA 3

Države članice, ki zahtevajo povračilo stroškov storitev na podlagi pavšalnih zneskov

(iz člena 63(1) izvedbene uredbe)

IRSKA

ŠPANIJA

ITALIJA

MALTA

NIZOZEMSKA

PORTUGALSKA

FINSKA

ŠVEDSKA

ZDRUŽENO KRALJESTVO

PRILOGA 4

Podrobnosti o zbirki podatkov iz člena 88(4) izvedbene uredbe1. *Vsebina zbirke podatkov*

Elektronski (URL) imenik zadevnih organov vsebuje:

- (a) nazive organov v uradnem jeziku/uradnih jezikih države članice in v angleščini;
- (b) identifikacijsko kodo in elektronsko naslavljanje EESSI;
- (c) njihove naloge glede na opredelitve v členu 1(m), (q) in (r) osnovne uredbe ter členu 1(a) in (b) izvedbene uredbe;
- (d) njihove pristojnosti glede različnih tveganj, vrst dajatev, sistemov in geografske pokritosti;
- (e) podatke o delu osnovne uredbe, ki ga uporabljajo organi;
- (f) naslednje podatke za stike: poštni naslov, telefon, telefaks, naslov elektronske pošte in ustrezní naslov URL;
- (g) vse druge potrebne podatke za uporabo osnovne uredbe in izvedbene uredbe.

2. *Upravljanje zbirke podatkov*

- (a) Elektronski imenik je nameščen v EESSI na ravni Evropske komisije.
- (b) Države članice so odgovorne za zbiranje in preverjanje potrebnih podatkov organov in za pravočasno obveščanje Evropske komisije o novih vnosih ali spremembah vnosov, za katere so odgovorne.

3. *Dostop*

Podatki, ki se uporabljajo v operativne in upravne namene, javnosti niso dostopni.

4. *Varnost*

Zabeležene bodo vse spremembe zbirke podatkov (vnosi, posodobitve, izbrisi). Uporabniki se bodo pred dostopom do imenika zaradi spreminjanja vnosov, identificirali in avtentificirali. Pred vsakim poskusom spremembe vnosa bo preverjeno, če ima uporabnik za to dovoljenje. Vse neodobrene dejavnosti so zavrnjene in zabeležene.

5. *Jezikovna ureditev*

V zbirki podatkov je kot splošni jezik uporabljena angleščina. Nazivi organov in njihovi podatki za stike naj bi bili vneseni tudi v uradnem jeziku/uradnih jezikih države članice.

PRILOGA 5

Države članice, ki medsebojno določajo najvišji znesek povračila iz tretjega stavka člena 65(6) osnovne uredbe, in sicer na podlagi povprečnega zneska dajatev za brezposelnost, določenega v skladu z zakonodajo teh držav članic v preteklem koledarskem letu

(iz člena 70 izvedbene uredbe)

BELGIJA

ČEŠKA

NEMČIJA

AVSTRIJA

SLOVAŠKA

FINSKA

UREDBA (ES) št. 988/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. septembra 2009

o spremembi Uredbe (ES) št. 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti in določitvi vsebine njenih prilog

(Besedilo velja za EGP in Švico)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti ter zlasti členov 42 in 308 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V Uredbi (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti ⁽³⁾ je predvideno, da bo vsebina prilog II, X in XI navedene uredbe določena pred datumom začetka njene uporabe.
- (2) Priloge I, III, IV, VI, VII, VIII in IX k Uredbi (ES) št. 883/2004 bi bilo treba prilagoditi, da se upoštevajo zahteve držav članic, ki so pristopile k Evropski uniji po sprejetju navedene uredbe, in nedavne spremembe v drugih državah članicah.
- (3) Člena 56(1) in 83 Uredbe (ES) št. 883/2004 določata, da se posebne določbe v zvezi z izvajanjem zakonodaje nekaterih držav članic določijo v Prilogi XI k navedeni uredbi. Namen Priloge XI je upoštevati posebnosti različnih sistemov socialne varnosti držav članic, da bi s tem poenostavili uporabo pravil o koordinaciji. Številne države članice so zaprosile, da se vnosi v zvezi z uporabo njihove zakonodaje o socialni varnosti vključijo v to prilogo, ter so Komisiji predložile pravne in praktične pojasnitve svoje zakonodaje in sistemov.
- (4) V skladu s potrebo po racionalizaciji in poenostavitvi je potreben enoten pristop, da se zagotovi, da so vnosi za različne države članice, ki so podobne narave ali imajo enak cilj, načeloma obravnavane na podoben način.

(5) Ker je namen Uredbe (ES) št. 883/2004 koordinacija zakonodaje o socialni varnosti, za katero so izključno odgovorne države članice, vnosi, ki niso združljivi z njenim namenom ali cilji, ter vnosi, namenjeni zgolj razlagi nacionalne zakonodaje, ne bi smeli biti vključeni v navedeno uredbo.

(6) Nekatere zahteve so se nanašale na vprašanja, ki so skupna več državam članicam: zato je primerno, da se ta vprašanja obravnavajo na bolj splošni ravni, in sicer z razlago v samem normativnem delu Uredbe (ES) št. 883/2004 ali v eni od njenih prilog, ki bi jo bilo zato torej treba spremeniti, ali pa z določbo v izvedbeni uredbi iz člena 89 Uredbe (ES) št. 883/2004, ne pa tako, da se v Prilogi XI k Uredbi (ES) št. 883/2004 za več držav članic vključijo podobni vnosi.

(7) Člen 28 Uredbe (ES) št. 883/2004 bi bilo treba spremeniti, da se pojasni ter razširi področje njegove uporabe in zagotovi, da so družinski člani nekdanjih obmejnih delavcev lahko še naprej deležni zdravljenja v nekdanji državi zaposlitve zavarovane osebe tudi po njeni upokojitvi, razen če je država članica, kjer je obmejni delavec nazadnje delal, na seznamu v Prilogi III.

(8) Primerno je, da se oceni pomembnost, pogostost, obseg in stroške, povezane z uporabo omejitve pravic do storitev za družinske člane obmejnih delavcev po Prilogi III Uredbe (ES) št. 883/2004 za države članice, ki so še vedno naštete v tej prilogi štiri leta po začetku uporabe navedene uredbe.

(9) Primerno je tudi, da se za zagotovitev doslednosti v prilogah k Uredbi (ES) št. 883/2004 nekatera posebna vprašanja namesto v Prilogi XI k navedeni uredbi obravnavajo v drugih prilogah navedene uredbe v skladu z njihovim namenom in vsebino.

(10) Nekateri vnosi za države članice v Prilogi VI k Uredbi Sveta (EGS) št. 1408/71 ⁽⁴⁾ so zdaj z nekaterimi splošnimi določbami zajeti v Uredbi (ES) št. 883/2004. Zaradi tega so postali številni vnosi v Prilogi VI k Uredbi (EGS) št. 1408/71 odvečni.

(1) UL C 161, 13.7.2007, str. 61.

(2) Mnenje Evropskega parlamenta z dne 9. julija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 17. decembra 2008 (UL C 33 E, 10.2.2009, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 22. aprila 2009. Sklep Sveta z dne 27. julija 2009.

(3) UL L 166, 30.4.2004, str. 1.

(4) UL L 149, 5.7.1971, str. 2.

- (11) Da bi državljanom olajšali uporabo Uredbe (ES) št. 883/2004 pri iskanju informacij ali vlaganju zahtevkov pri institucijah držav članic, bi bilo potrebno navesti sklicevanja na zakonodajo zadevnih držav članic tudi v izvirnem jeziku, kolikor je to potrebno, da bi se s tem preprečilo nesporazume.
- (12) Uredbo (ES) št. 883/2004 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (13) Uredba (ES) št. 883/2004 določa, da se uporablja od datuma začetka veljavnosti izvedbene uredbe. Zato bi se ta uredba morala uporabljati od istega datuma –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO

Člen 1

Uredba (ES) št. 883/2004 se spremeni:

1. za uvodno izjavo 17 se vstavi naslednja uvodna izjava:

„(17a) Ko se za osebo začne uporabljati zakonodaja neke države članice v skladu z naslovom II te uredbe, bi se morali pogoji za zavarovanje in upravičenost do dajatev opredeliti v skladu s to zakonodajo pristojne države članice, pri čemer se spoštuje zakonodaja Skupnosti.“;
2. za uvodno izjavo 18 se vstavi naslednja uvodna izjava:

„(18a) Načelo enotne veljavne zakonodaje je zelo pomembno in bi ga bilo treba okrepiti. To pa ne bi smelo samo po sebi pomeniti, da postane zaradi dodelitve dajatve v skladu s to uredbo, ki zajema plačilo prispevkov za zavarovanje ali zavarovalno kritje za prejemnika, za to osebo veljavna zakonodaja države članice, katere institucija je to dajatev dodelila.“;
3. v členu 1 se vstavi naslednja točka:

„(va) ‚Storitve‘ pomenijo

 - (i) za namene poglavja 1 naslova III (dajatve za bolezen, materinstvo in enakovredne dajatve za očetovstvo) storitve, predvidene v zakonodaji države članice, ki so namenjene za zagotavljanje, razpoložljivost, neposredno plačilo ali povračilo stroškov zdravstvene oskrbe, proizvodov in storitev, ki sodijo pod to oskrbo. To vključuje dolgotrajne storitve;
 - (ii) za namene poglavja 2 naslova III (nesreče pri delu in poklicne bolezni) to pomeni vse dajatve v zvezi z nesrečami pri delu in poklicnimi boleznimi, kakor je opredeljeno v točki (i) in določeno v okviru sistemov držav članic za nesreče pri delu in poklicne bolezni.“;
4. člen 3(5) se nadomesti z naslednjim:

„5. Ta uredba se ne uporablja za:

 - (a) socialno in zdravstveno pomoč ali
 - (b) dajatve, pri katerih država članica prevzame odgovornost za škodo osebam in zagotavlja nadomestilo, kot so nadomestila za žrtve vojne in vojaških akcij ali njihovih posledic, za žrtve kaznivih dejanj, atentatov ali terorističnih dejanj, za žrtve škode, ki so jo povzročili organi države članice med opravljanjem svojih nalog, ali za žrtve, ki so bile oškodovane iz političnih ali verskih razlogov ali zaradi svojega porekla.“;
5. v členu 14 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar zakonodaja države članice pogojuje dostop do prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja s stalnim prebivališčem v navedeni državi članici ali s predhodnim opravljanjem dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe, se člen 5(b) uporablja le za osebe, za katere se je v katerem koli prejšnjem obdobju uporabljala zakonodaja navedene države članice na podlagi njihove dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe.“;
6. v členu 15 se izraz „pomožni uslužbenci“ nadomesti z izrazom „pogodbeno osebje“;
7. v členu 18 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Družinski člani obmejnega delavca so upravičeni do storitev med bivanjem v pristojni državi članici.

V primeru, da je pristojna država članica na seznamu v Prilogi III, so družinski člani obmejnega delavca, ki prebivajo v isti državi članici kot obmejni delavec, upravičeni do storitev v pristojni državi članici le pod pogoji iz člena 19(1).“;
8. v členu 28 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Obmejni delavec, ki se starostno ali invalidsko upokoji, je v primeru bolezni upravičen do nadaljnjega prejemanja storitev v državi članici, v kateri je nazadnje opravljal dejavnost zaposlene ali samozaposlene osebe, kolikor gre za nadaljevanje zdravljenja, ki se je začelo v tej državi članici. „Nadaljevanje zdravljenja“ pomeni nadaljnje preiskave, diagnosticiranje in zdravljenje med celotnim trajanjem bolezni.

Prvi pododstavek se smiselno uporablja za družinske člane nekdanjega obmejnega delavca, razen če država članica, v kateri je bil nekdanji obmejni delavec nazadnje zaposlen, ni navedena v Prilogi III.“;

9. v členu 36 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Brez poseganja v morebitne ugodnejše določbe iz odstavkov 2 in 2a tega člena, se členi 17, 18(1), 19(1) in 20(1) uporabljajo tudi za dajatve v zvezi z nesrečami pri delu ali poklicnimi boleznimi.“;

10. v člen 36 se vstavi naslednji odstavek:

„2a. Pristojni nosilec zaposlenemu ali samozaposlenemu delavcu, ki je žrtev nesreče pri delu ali poklicne bolezni in je upravičen do storitev, ki jih plača ta nosilec, ne sme zavrniti izdaje dovoljenja iz člena 20(1), kadar mu ob upoštevanju njegovega trenutnega zdravstvenega stanja in verjetnega poteka bolezni na ozemlju države članice, kjer ima stalno prebivališče, z medicinskega vidika v sprejemljivem časovnem roku ni mogoče zagotoviti primernega zdravljenja.“;

11. v členu 51 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Kadar država članica v svoji zakonodaji ali v posebnem sistemu pogojuje pridobitev, ohranitev ali ponovno pridobitev pravice do dajatev s tem, da mora biti oseba ob nastopu zavarovalnega primera zavarovana, ta pogoj velja za izpolnjenega v primeru, da je bila ta oseba pred tem zavarovana po zakonodaji ali posebnem sistemu te države članice in je ob nastopu zavarovalnega primera zavarovana po zakonodaji druge države članice za enak zavarovalni primer, ali, če to ni tako, v primeru, da osebi dajatev za enak zavarovalni primer pripada po zakonodaji druge države članice. Slednji pogoj velja za izpolnjenega v primerih iz člena 57.“;

12. v členu 52 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar je zaradi izračuna na podlagi odstavka 1(a) v eni državi članici neodvisna dajatev vedno enaka ali višja od sorazmerne dajatve, izračunane v skladu z odstavkom 1(b), pristojni nosilec opusti sorazmerni račun, pod pogojem, da:

- (i) so taki primeri navedeni v delu 1 Priloge VIII;
- (ii) se za ta primer ne uporablja zakonodaja, ki določa pravila za preprečevanje prekrivanja iz členov 54 in 55, razen če so izpolnjeni pogoji iz člena 55(2), in
- (iii) se v posebnih okoliščinah posameznega primera za dobe, dopolnjene po zakonodaji druge države članice, ne uporablja člen 57.“;

13. v členu 52 se doda naslednji odstavek:

„5. Ne glede na določbe iz pododstavkov 1, 2 in 3 se sorazmerni izračun ne uporablja za sisteme, ki zagotavljajo dajatve, pri katerih časovne dobe niso pomembne za izračun, pod pogojem, da so taki sistemi navedeni v delu 2 Priloge VIII. V takih primerih zadevni osebi pripada dajatev, izračunana v skladu z zakonodajo zadevne države članice.“;

14. v člen 56(1)(c) se besedilo „po potrebi“ vstavi pred besedilom „v skladu s postopki, določenimi v Prilogi XI“;

15. v členu 56(1) se doda naslednja točka:

„(d) Kadar se ne uporablja točka (c), ker je v zakonodaji države članice določeno, da se dajatev ne izračunava na podlagi dejavnikov, kot sta zavarovalna doba ali doba prebivanja, ki niso vezani na čas, pristojni nosilec pri vsaki zavarovalni dobi ali dobi prebivanja, dopolnjeni po zakonodaji katere koli države članice, upošteva višino zbranih sredstev, sredstev, za katere se šteje, da so zbrana, ali kateri koli drugi dejavnik za izračun po zakonodaji, ki jo uporablja, deljeno z ustreznimi časovnimi enotami v zadevnem pokojninskem sistemu.“;

16. v člen 57 se doda naslednji odstavek:

„4. Ta člen se ne uporablja za sisteme, navedene v delu 2 Priloge VIII.“;

17. v členu 62(3) se izraz „obmejni delavci“ nadomesti z izrazom „brezposelne osebe“;

18. vstavi se naslednji člen:

„Člen 68a

Zagotavljanje dajatev

Kadar oseba, ki naj bi se ji družinske dajatve zagotavljale za vzdrževanje družinskih članov, teh dajatev ne uporablja v ta namen, pristojni nosilec izvrši svoje zakonske obveznosti tako, da na zahtevo in prek nosilca v državi članici njihovega stalnega prebivališča oziroma imenovanega nosilca ali ustanove, ki jo v ta namen imenuje pristojni organ države članice stalnega prebivališča, zagotavlja omenjene dajatve fizični ali pravni osebi, ki dejansko vzdržuje družinske člane.“;

19. člen 87 se spremeni:

(a) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Če zaradi te uredbe za osebo velja zakonodaja države članice, ki ni določena v skladu z naslovom II Uredbe (EGS) št. 1408/71, se ta zakonodaja še naprej uporablja, vse dokler se stanje ne spremeni in v vsakem primeru največ 10 let od datuma začetka uporabe te uredbe, razen če zadevna oseba zahteva, da zanjo velja

zakonodaja, ki se uporablja po tej uredbi. Zahteva se predloži v treh mesecih po datumu začetka uporabe te uredbe pristojnemu nosilcu države članice, katere zakonodaja se uporablja v skladu s to uredbo, če naj za zadevno osebo zakonodaja te države članice velja od datuma začetka uporabe te uredbe. Če se zahteva vloži po navedenem roku, velja sprememba uporabne zakonodaje od prvega dne naslednjega meseca.“;

(b) vstavita se naslednja odstavka:

„10a. Vnosi v Prilogi III za Estonijo, Španijo, Italijo, Litvo, Madžarsko in Nizozemsko ne bodo učinkoviti štiri leta po dnevu začetka uporabe te uredbe.

10b. Seznam iz Priloge III se pregleda najpozneje 31. oktobra 2014 na podlagi poročila upravne komisije. Poročilo vsebuje oceno učinka glede pomembnosti, pogostosti, obsega in stroškov, gledano tako absolutno

kot relativno, pri uporabi določb Priloge III. Poročilo vsebuje tudi morebitne učinke razveljavitve teh določb za tiste države članice, ki bodo še vedno navedene v tej prilogi po dnevu, navedenem v odstavku 10a. Glede na to poročilo se Komisija odloči, ali bo vložila predlog o pregledu seznama, načeloma z namenom njegove razveljavitve, razen če upravna komisija v svojem poročilu navede trdne razloge proti temu.“;

20. priloge se spremenijo v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od dneva začetka veljavnosti izvedbene uredbe iz člena 89 Uredbe (ES) št. 883/2004.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 16. septembra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednica
C. MALMSTRÖM

PRILOGA

Amendments to the Annexes to Regulation (EC) No 883/2004

A. Priloga I se spremeni:

1. v delu I (predujmi preživnin):

- (a) vnos „A. BELGIJA“ se nadomesti z „BELGIJA“;

- (b) za vnosom „BELGIJA“ se vstavi naslednji vnos:

„BOLGARIJA

Predujmi preživnin, ki jih izplača država v skladu s členom 92 Zakona o družini.“;

- (c) naslova „B. DANSKA“ in „C. NEMČIJA“ se nadomestita z „DANSKA“, „NEMČIJA“;

- (d) za vnosom pod naslovom „NEMČIJA“ se vstavita naslednja vnosa:

„ESTONIJA

Preživnine po Zakonu o preživninah z dne 21. februarja 2007.

ŠPANJA

Predujmi preživnin po kraljevem Odloku št. 1618/2007 z dne 7. decembra 2007.“;

- (e) naslov „D. FRANCIJA“ se nadomesti s „FRANCIJA“;

- (f) za vnosom pod naslovom „FRANCIJA“ se vstavita naslednja vnosa:

„LITVA

Plačilo iz otroškega preživninskega sklada v skladu z Zakonom o otroškem preživninskem skladu.

LUKSEMBURG

Predujmi in ponovna pridobitev preživnin v smislu Zakona z dne 26. julija 1980.“;

- (g) naslov „E. AVSTRIJA“ se nadomesti z „AVSTRIJA“;

- (h) za vnosom v naslovu „AVSTRIJA“ se vstavi naslednji vnos:

„POLJSKA

Dajatve iz preživninskega sklada v skladu z Zakonom o pomoči upravičencem do preživnine.“;

- (i) naslov „F. PORTUGALSKA“ se nadomesti s „PORTUGALSKA“;

- (j) za vnosom pod naslovom „PORTUGALSKA“ se vstavita naslednja vnosa:

„SLOVENIJA

Nadomestilo neplačane preživnine v skladu z Zakonom o javnem jamstvenem in preživninskem skladu Republike Slovenije z dne 25. julija 2006.

SLOVAŠKA

Nadomestna dajatev za preživnine (nadomestna preživnina) v skladu z Zakonom št. 452/2004 Coll. o nadomestnih dajatvah za preživnine, kakor je bil spremenjen s poznejšimi predpisi.“;

- (k) naslova „G. FINSKA“ in „H. ŠVEDSKA“ se nadomestita s „FINSKA“ in „ŠVEDSKA“;

2. v delu II (posebni dodatki ob rojstvu in posvojitvi otroka):

- (a) naslov „A. BELGIJA“ se nadomesti z „BELGIJA“;

- (b) za vnosom pod naslovom „BELGIJA“ se vstavijo naslednji vnosi:

„BOLGARIJA

Pavšalni znesek dodatka za materinstvo (Zakon o družinskih dodatkih za otroke).

ČEŠKA

Dodatek ob rojstvu otroka.

ESTONIJA

- (a) Dodatek ob rojstvu otroka;

- (b) dodatek ob posvojitvi otroka.“;

- (c) naslova „B. ŠPANIJA“ in „C. FRANCIJA“ se nadomestita s „ŠPANIJA“ in „FRANCIJA“;

- (d) vnos pod naslovom „ŠPANIJA“ se nadomesti z naslednjim:

„ŠPANIJA

Enkratni dodatek ob rojstvu otroka in pomoč ob posvojitvi.“;

- (e) v vnosu pod naslovom „FRANCIJA“ se doda naslednje besedilo:

„, razen kadar so izplačani osebi, za katero še naprej velja francoska zakonodaja v skladu s členom 12 ali členom 16“;

- (f) za vnosom pod naslovom „FRANCIJA“ se vstavita naslednja vnosa:

„LATVIJA

- (a) Pomoč ob rojstvu otroka;

- (b) dodatek ob posvojitvi otroka.

LITVA

Pavšalni znesek za pomoč ob rojstvu otroka.“;

- (g) naslov „D. LUKSEMBURG“ se nadomesti z „LUKSEMBURG“;

- (h) za vnosom pod naslovom „LUKSEMBURG“ se vstavijo naslednji vnosi:

„MADŽARSKA

Materinski dodatek.

POLJSKA

Enkratni dodatek ob rojstvu otroka (Zakon o družinskih dajatvah).

ROMUNIJA

- (a) Dodatek ob rojstvu otroka;

- (b) oprema za novorojenčka.

SLOVENIJA

Pomoč ob rojstvu otroka.

SLOVAŠKA

- (a) Dodatek ob rojstvu otroka;
- (b) dopolnilni dodatek ob rojstvu otroka.;
- (i) naslov „E. FINSKA“ se nadomesti s „FINSKA“.

B. Priloga II se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA II

DOLOČBE KONVENCIJ, KI OSTANEJO V VELJAVI IN KI SO PO POTREBI OMEJENE NA OSEBE, KI JIH TE DOLOČBE ZAJEMAJO (člen 8(1))**Splošne pripombe**

Treba je opozoriti, da določbe dvostranskih konvencij, ki ne spadajo v področje uporabe te uredbe in ostanejo v veljavi med državami članicami, niso navedene v tej prilogi, vključujejo pa obveznosti med državami članicami, ki izhajajo iz konvencij, ki vsebujejo, na primer, določbe za seštevane izpolnjenih zavarovalnih dob v tretjih državah.

Določbe konvencij o socialni varnosti, ki ostanejo v veljavi:

BELGIJA-NEMČIJA

Člena 3 in 4 zaključnega protokola z dne 7. decembra 1957 k splošni konvenciji istega datuma ter dopolnilni protokol z dne 10. novembra 1960 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih v nekaterih mejnih regijah pred in med drugo svetovno vojno ter po njej).

BELGIJA-LUKSEMBURG

Konvencija z dne 24. marca 1994 o socialni varnosti obmejnih delavcev (v zvezi z dopolnilnim pavšalnim povračilom).

BOLGARIJA-NEMČIJA

Člen 28(1)(b) Konvencije o socialni varnosti z dne 17. decembra 1997 (o ohranitvi konvencij, sklenjenih med Bolgarijo in nekdanjo Nemško demokratično republiko, za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996).

BOLGARIJA-AVSTRIJA

Člen 38(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 14. aprila 2005 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema navedena konvencija.

BOLGARIJA-SLOVENIJA

Člen 32(2) Konvencije o socialni varnosti z dne 18. decembra 1957 (priznavanje zavarovalnih dob, dopolnjenih do 31. decembra 1957).

ČEŠKA-NEMČIJA

Člen 39(1)(b) in (c) Konvencije o socialni varnosti z dne 27. julija 2001 (o ohranitvi konvencije, sklenjene med nekdanjo Češkoslovaško republiko in nekdanjo Nemško demokratično republiko za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996; priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih v eni od držav pogodbenic za osebe, ki so za te dobe že prejemale pokojnino 1. septembra 2002 od druge države pogodbenice, ko so prebivali na njenem ozemlju).

ČEŠKA-CIPER

Člen 32(4) Konvencije o socialni varnosti z dne 19. januarja 1999 (določanje pristojnosti za izračun obdobja zaposlitve, dopolnjenih v skladu z ustrežno konvencijo iz leta 1976); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

ČEŠKA-LUKSEMBURG

Člen 52(8) Konvencije o socialni varnosti z dne 17. novembra 2000 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih za pokojnine, za politične begunce).

ČEŠKA-AVSTRIJA

Člen 32(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 20. julija 1999 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

ČEŠKA-SLOVAŠKA

Členi 12, 20 in 33 Konvencije o socialni varnosti z dne 29. oktobra 1992 (člen 12 določa pristojnost za dodeljevanje družinskih dajatev; člen 20 določa pristojnost za izračun zavarovalnih dob, dopolnjenih do razdružitve Federativne republike Češke in Slovaške; člen 33 določa pristojnost za izplačevanje pokojnin, dodeljenih pred razdružitvijo Federativne republike Češke in Slovaške).

DANSKA-FINSKA

Člen 7 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003 (glede kritja dodatnih potnih stroškov zaradi povečanja stroškov povratnega potovanja v državo stalnega prebivališča v primeru bolezni med bivanjem v drugi nordijski državi).

DANSKA-ŠVEDSKA

Člen 7 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003 (glede kritja dodatnih potnih stroškov zaradi povečanja stroškov povratnega potovanja v državo stalnega prebivališča v primeru bolezni med bivanjem v drugi nordijski državi).

NEMČIJA-ŠPANIJA

Člen 45(2) Konvencije o socialni varnosti z dne 4. decembra 1973 (zastopanje s strani diplomatskih in konzularnih organov).

NEMČIJA-FRANCIJA

- (a) Dopolnilni sporazum št. 4 z dne 10. julija 1950 k Splošni konvenciji istega datuma ter v različici Dopolnilnega sporazuma št. 2 z dne 18. junija 1955 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih med 1. julijem 1940 in 30. junijem 1950);
- (b) naslov I navedenega dopolnilnega sporazuma št. 2 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 8. majem 1945);
- (c) točke 6, 7 in 8 Splošnega protokola z dne 10. julija 1950 k Splošni konvenciji istega datuma (upravni dogovori);
- (d) naslovi II, III in IV Sporazuma z dne 20. decembra 1963 (socialna varnost v Posarju).

NEMČIJA-LUKSEMBURG

Členi 4, 5, 6 in 7 Pogodbe z dne 11. julija 1959 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih med septembrom 1940 in junijem 1946).

NEMČIJA-MADŽARSKA

Člen 40(1)(b) Konvencije o socialni varnosti z dne 2. maja 1998 (o ohranitvi konvencije, sklenjene med nekdanjo Nemško demokratično republiko in Madžarsko za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996).

NEMČIJA-NIZOZEMSKA

Člena 2 in 3 Dopolnilnega sporazuma št. 4 z dne 21. decembra 1956 h Konvenciji z dne 29. marca 1951 (ureditev pravic, ki so jih nizozemski delavci pridobili na podlagi nemškega sistema socialnega zavarovanja med 13. majem 1940 in 1. septembrom 1945).

NEMČIJA-AVSTRIJA

- (a) Člen 1(5) in člen 8 Konvencije o zavarovanju za primer brezposelnosti z dne 19. julija 1978 ter člen 10 zaključnega protokola k tej konvenciji (o dodelitvi podpore za brezposelnost obmejnim delavcem s strani prejšnje države zaposlitve) še naprej veljajo za osebe, ki so opravljale dejavnost kot obmejni delavci na dan 1. januarja 2005 ali pred tem in ki postanejo brezposelni pred 1. januarjem 2011.
- (b) Člen 14(2)(g), (h), (i) in (j) Konvencije o socialni varnosti z dne 4. oktobra 1995 v zvezi z delitvijo pristojnosti med državama glede preteklih primerov zavarovanja in pridobljenih zavarovalnih dob; uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

NEMČIJA-POLJSKA

- (a) Konvencija z dne 9. oktobra 1975 o določbah glede starosti in poškodb pri delu v skladu s pogoji in področjem uporabe iz člena 27(2) do (4) Konvencije o socialni varnosti z dne 8. decembra 1990 (o ohranitvi pravnega statusa oseb, ki so se nastanile na ozemlju Nemčije ali Poljske pred januarjem 1991 in ki še vedno prebivajo tam, na podlagi konvencije iz leta 1975);
- (b) člena 27(5) in 28(2) Konvencije o socialni varnosti z dne 8. decembra 1990 (o ohranitvi upravičenosti do pokojnine, izplačane na podlagi konvencije iz leta 1957, sklenjene med nekdanjo Nemško demokratično republiko in Poljsko; o priznavanju zavarovalnih dob, ki so jih poljski delavci dopolnili v skladu s konvencijo iz leta 1988, sklenjeno med nekdanjo Nemško demokratično republiko in Poljsko).

NEMČIJA-ROMUNIJA

Člen 28(1)(b) Konvencije o socialni varnosti z dne 8. aprila 2005 (o ohranitvi konvencije, sklenjene med nekdanjo Nemško demokratično republiko in Romunijo, za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996).

NEMČIJA-SLOVENIJA

Člen 42 Konvencije o socialni varnosti z dne 24. septembra 1997 (o ureditvi pravic, pridobljenih pred 1. januarjem 1956 v skladu s sistemom socialne varnosti v drugi državi pogodbenici); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

NEMČIJA-SLOVAŠKA

Člen 29(1), drugi in tretji pododstavek Sporazuma z dne 12. septembra 2002 (o ohranitvi konvencije, sklenjene med nekdanjo Češkoslovaško republiko in nekdanjo Nemško demokratično republiko, za osebe, ki so že prejemale pokojnino pred letom 1996; o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih v eni držav pogodbenic za osebe, ki so že prejemale pokojnino za te dobe 1. decembra 2003 od druge države pogodbenice, med prebivanjem na njenem ozemlju).

NEMČIJA-ZDRUŽENO KRALJESTVO

- (a) Člen 7(5) in (6) Konvencije o socialni varnosti z dne 20. aprila 1960 (zakonodaja, veljavna za civilne osebe, zaposlene v vojaških silah);
- (b) člen 5(5) in (6) Konvencije o zavarovanju za primer brezposelnosti z dne 20. aprila 1960 (zakonodaja, veljavna za civilne osebe, zaposlene v vojaških silah).

IRSKA-ZDRUŽENO KRALJESTVO

Člen 19(2) Sporazuma o socialni varnosti z dne 14. decembra 2004 (v zvezi s prenosom in priznavanjem nekaterih sredstev za invalidnost).

ŠPANJA-PORTUGALSKA

Člen 22 Splošne konvencije z dne 11. junija 1969 (izvoz' dajatev za brezposelnost). Ta vnos bo veljaven še dve leti po začetku uporabe te uredbe.

ITALIJA-SLOVENIJA

- (a) Sporazum o ureditvi medsebojnih obveznosti na področju socialnega zavarovanja v povezavi z odstavkom 7 Priloge XIV k Mirovni pogodbi, sklenjen z izmenjavo not 5. februarja 1959 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 18. decembrom 1954); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema navedeni sporazum.
- (b) Člen 45(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 7. julija 1997 v zvezi z nekdanjo cono B Svobodnega tržaškega ozemlja (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 5. oktobrom 1956); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema navedena konvencija.

LUKSEMBURG-PORTUGALSKA

Sporazum z dne 10. marca 1997 (o priznavanju sklepov nosilcev iz ene pogodbene stranke o invalidnosti prosilcev za dodelitev pokojnine v drugi pogodbeni stranki).

LUKSEMBURG-SLOVAŠKA

Člen 50(5) Konvencije o socialni varnosti z dne 23. maja 2002 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih za pokojnine, za politične begunce).

MADŽARSKA-AVSTRIJA

Člen 36(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 31. marca 1999 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

MADŽARSKA-SLOVENIJA

Člen 31 Konvencije o socialni varnosti z dne 7. oktobra 1957 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 29. majem 1956); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

MADŽARSKA-SLOVAŠKA

Člen 34(1) Konvencije o socialni varnosti z dne 30. januarja 1959 (člen 34(1) konvencije določa, da so zavarovalne dobe, dodeljene pred podpisom konvencije, zavarovalne dobe države pogodbenice, na ozemlju katere je imel upravičenec prebivališče); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

AVSTRIJA-POLJSKA

Člen 33(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 7. septembra 1998 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

AVSTRIJA-ROMUNIJA

Člen 37(3) Sporazuma o socialni varnosti z dne 28. oktobra 2005 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

AVSTRIJA-SLOVENIJA

Člen 37 Konvencije o socialni varnosti z dne 10. marca 1997 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 1. januarjem 1956); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

AVSTRIJA-SLOVAŠKA

Člen 34(3) Konvencije o socialni varnosti z dne 21. decembra 2001 (o priznavanju zavarovalnih dob, dopolnjenih pred 27. novembrom 1961); uporaba te določbe ostaja omejena na osebe, ki jih zajema.

FINSKA-ŠVEDSKA

Člen 7 Nordijske konvencije o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003 (glede kritja dodatnih potnih stroškov zaradi povečanja stroškov povratnega potovanja v državo stalnega prebivališča v primeru bolezni med bivanjem v drugi nordijski državi).“

C. Priloga III se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA III

OMEJITEV PRAVIC DO STORITEV ZA DRUŽINSKE ČLANE OBMEJNEGA DELAVCA

(iz člena 18(2))

DANSKA

ESTONIJA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

IRSKA

ŠPANIJA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

ITALIJA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

LITVA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

MADŽARSKA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

NIZOZEMSKA (ta vnos bo veljal v obdobju iz člena 87(10a))

FINSKA

ŠVEDSKA

ZDRUŽENO KRALJESTVO“.

D. Priloga IV se spremeni:

1. za vnosom „BELGIJA“ se vstavi naslednja vnosa:

„BOLGARIJA

ČEŠKA“;

2. črta se vnos „ITALIJA“;

3. za vnosom „FRANCIJA“ se vstavi vnos „CIPER“;

4. za vnosom „LUKSEMBURG“ se vstavi naslednja vnos:

„MADŽARSKA

NIZOZEMSKA“;

5. za vnosom „AVSTRIJA“ se vstavi naslednja vnos:

„POLJSKA

SLOVENIJA“.

E. Priloga VI se spremeni:

1. na začetku priloge se vstavi naslednja vnos:

„ČEŠKA

Polna invalidska pokojnina za osebe, pri katerih se je popolna invalidnost pojavila pred 18 letom starosti in ki za zahtevano obdobje niso bili zavarovani (člen 42 Zakona o pokojninskem zavarovanju št. 155/1995 Coll.).

ESTONIJA

- (a) Invalidske pokojnine, dodeljene pred 1. aprilom 2000 na podlagi Zakona o državnih dodatkih, ki so ohranjene v skladu z Zakonom o državnem pokojninskem zavarovanju.

- (b) Državne pokojnine, dodeljene na podlagi invalidnosti v skladu z Zakonom o državnem pokojninskem zavarovanju.

- (c) Invalidske pokojnine, dodeljene v skladu z Zakonom o obrambnih silah, Zakonom o policiji, Zakonom o državnem tožilstvu, Zakonom o statusu sodnikov, Zakonom o plačah članov Riigikogu, pokojninah in drugih socialnih jamstvih ter Zakonom o uradnih pravicah predsednika republike.“;

2. naslova „A. GRČIJA“ in „B. IRSKA“ se nadomestita z „IRSKA“ in „GRČIJA“;

3. vnos pod naslovom „IRSKA“ se premakne in se vstavi pred vnos pod naslovom „GRČIJA“ in se nadomesti z naslednjim:

„Poglavje 17 dela 2 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005.“;

4. za vnosom pod naslovom „GRČIJA“ se vstavi naslednji vnos:

„LATVIJA

Invalidske pokojnine (tretja skupina) v skladu s členom 16(1)(2) Zakona o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996.“;

5. naslov „C. FINSKA“ se nadomesti z naslovom „FINSKA“ in ustrezní vnos se nadomesti z naslednjim:

„FINSKA

Državne pokojnine za osebe, ki se rodijo invalidne ali postanejo invalidi v zgodnjem otroštvu (Zakon o državnih pokojninah, 568/2007);

Invalidske pokojnine, določene v skladu s prehodnimi določbami in dodeljene pred 1. januarjem 1994 (Zakon o začetku veljavnosti Zakona o državnih pokojninah, 569/2007).“;

6. naslova „D. ŠVEDSKA“ in „E. ZDRUŽENO KRALJESTVO“ se nadomestita s „ŠVEDSKA“ in „ZDRUŽENO KRALJESTVO“.

F. Priloga VII se spremeni:

1. v razpredelnicah z naslovoma „BELGIJA“ in „FRANCIJA“ se črtajo vrstice, ki se nanašajo na Luksemburg;

2. tabela z naslovom „LUKSEMBURG“ se črta.

G. Priloga VIII se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA VIII

PRIMERI, V KATERIH SE SORAZMERNI IZRAČUN OPUSTI ALI SE NE UPORABLJA (člen 52(4) in 52(5))

Del 1: Primeri, v katerih se sorazmerni izračun opusti na podlagi člena 52(4)

DANSKA

Vsi zahtevki za pokojnine, omenjeni v Zakonu o socialnih pokojninah, razen za pokojnine, omenjene v Prilogi IX.

IRSKA

Vsi zahtevki za državne pokojnine (prehodno obdobje), državne pokojnine (za katere se plačujejo prispevki), pokojnine za vdove (za katere se plačujejo prispevki) in pokojnine za vdovce (za katere se plačujejo prispevki).

CIPER

Vsi zahtevki za starostne in invalidske pokojnine, pokojnine za vdove in vdovce.

LATVIJA

- (a) Vsi zahtevki za invalidske pokojnine (Zakon o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996);
- (b) Vsi zahtevki za družinske pokojnine (Zakon o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996; Zakon o pokojninah, ki jih financira država z dne 1. julija 2001).

LITVA

Vsi zahtevki za družinske pokojnine državnega socialnega zavarovanja, izračunani na podlagi osnovnega zneska družinske pokojnine (Zakon o pokojninah državnega socialnega zavarovanja).

NIZOZEMSKA

Vsi zahtevki za starostne pokojnine po Zakonu o splošnem starostnem zavarovanju (AOW).

AVSTRIJA

- (a) Vsi zahtevki za pravice po Zveznem zakonu z dne 9. septembra 1955 o splošnem socialnem zavarovanju (ASVG), Zveznem zakonu z dne 11. oktobra 1978 o socialnem zavarovanju za samozaposlene obrtnike (GSVG), Zveznem zakonu z dne 11. oktobra 1978 o socialnem zavarovanju za samozaposlene kmete (BSVG) in Zveznem zakonu z dne 30. novembra 1978 o socialnem zavarovanju za samozaposlene v svobodnem poklicu (FSVG).
- (b) Vsi zahtevki za invalidske pokojnine, ki temeljijo na pokojninskem računu na podlagi Splošnega zakona o pokojninah (APG) z dne 18. novembra 2004.
- (c) Vsi zahtevki za družinske pokojnine, ki temeljijo na pokojninskem računu na podlagi Splošnega zakona o pokojninah (APG) z dne 18. novembra 2004, če se ne uporablja povišanje dajatev glede na dodatne mesece zavarovanja na podlagi člena 7(2) Splošnega zakona o pokojninah (APG).
- (d) Vsi zahtevki za invalidske in družinske pokojnine avstrijske deželne zdravniške zbornice (Landesärztekammer) na podlagi osnovne določbe (osnovna in dodatna dajatev ali osnovna pokojnina).
- (e) Vsi zahtevki za podporo za trajno poklicno invalidnost in družinska podpora iz pokojninskega sklada avstrijske veterinarske zbornice.
- (f) Vsi zahtevki za pravice iz poklicne invalidnosti, pokojnine za vdove in vdovce ter sirote v skladu s statuti socialnih ustanov avstrijskih odvetniških zbornic, del A.

POLJSKA

Vsi zahtevki za invalidske pokojnine, starostne pokojnine po sistemih pokojninskega zavarovanja z vnaprej določenimi pravicami in družinske pokojnine.

PORTUGALSKA

Vsi zahtevki za invalidsko in starostno pokojnino ter družinsko pokojnino, razen v primerih, ko zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji več kot ene države članice, skupaj znašajo 21 ali več koledarskih let, nacionalne zavarovalne dobe skupaj znašajo 20 let ali manj, izračun pa se opravi po členu 11 Uredbe z zakonsko močjo št. 35/2002, z dne 19. februarja, ki opredeljuje pravila za določanje višine pokojnine.

SLOVAŠKA

- (a) Vsi zahtevki za družinsko pokojnino (pokojnino za vdove, vdovce in sirote), izračunani v skladu z zakonodajo, veljavno pred 1. januarjem 2004, katerih znesek izhaja iz pokojnine, ki se je predhodno izplačevala umrlemu.
- (b) Vsi zahtevki za pokojnine, izračunani na podlagi Zakona št. 461/2003 Coll. o socialni varnosti, kakor je bil spremenjen.

ŠVEDSKA

Vsi zahtevki za jamstvo pokojnin v obliki starostne pokojnine (Zakon 1998:702) in starostne pokojnine v obliki dodatne pokojnine (Zakon 1998:674).

ZDRUŽENO KRALJESTVO

Vsi zahtevki za pokojnine za upokojitev, vdovske dajatve in dajatve za ovdovelost, razen tistih, za katere je v davčnem letu, ki se začne 6. aprila 1975 ali po njem:

- (i) zadevna stranka dopolnila zavarovalne dobe oziroma dobe zaposlitve ali prebivanja po zakonodaji Združenega kraljestva in druge države članice eno davčno leto (ali več davčnih let) ni bilo ocenjeno kot leto, ki je podlaga za upravičenost, v smislu zakonodaje Združenega kraljestva;
- (ii) bi se zavarovalne dobe, dopolnjene po zakonodaji, veljavni v Združenem kraljestvu v obdobju pred 5. julijem 1948, upoštevale pri uporabi člena 52(1)(b) uredbe z uporabo zavarovalnih dob oziroma dob zaposlitve ali prebivanja, dopolnjenih po zakonodaji druge države članice.

Vsi zahtevki za dodatno pokojnino v skladu z oddelkom 44 Zakona o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 in z oddelkom 44 Zakona o prispevkih in dajatvah za socialno varnost (Severna Irska) iz leta 1992.

Del 2: Primeri, v katerih se uporablja člen 52(5)

BOLGARIJA

Starostne pokojnine iz obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja v okviru dela II naslova II Zakonika socialnega zavarovanja.

ESTONIJA

Obvezno varčevanje za starostno pokojnino.

FRANCIJA

Načrt osnovnega ali dodatnega zavarovanja, pri katerem se dajatve za starost izračunajo na osnovi upokojitvenih točk.

LATVIJA

Starostne pokojnine (Zakon o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996, Zakon o pokojninah, ki jih financira država z dne 1. julija 2001).

MADŽARSKA

Pokojninske dajatve na podlagi članstva v zasebnih pokojninskih skladih.

AVSTRIJA

- (a) Starostne pokojnine, ki temeljijo na pokojninskem računu na podlagi Splošnega zakona o pokojninah (APG) z dne 18. novembra 2004.
- (b) Obvezni dodatki na podlagi člena 41 Zveznega zakona z dne 28. decembra 2001 o splošnem plačnem skladu avstrijskih farmacevtov (Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich) (BGBl. I, št. 154).
- (c) Starostne pokojnine in pokojnine za predčasno upokožitev avstrijske deželne zdravniške zbornice na podlagi osnovne določbe (osnovna in dodatna dajatev ali osnovna pokojnina) in vse pokojninske dajatve avstrijske deželne zdravniške zbornice na podlagi dodatne določbe (dodatna ali individualna pokojnina).
- (d) Starostna podpora iz pokojninskega sklada avstrijske veterinarske zbornice.
- (e) Dajatve v skladu s statuti socialnih ustanov avstrijskih odvetniških zbornic, del A in B, z izjemo zahtevkov za dajatve iz invalidskih pokojnin ter pokojnin za vdove in sirote v skladu s statuti socialnih ustanov avstrijskih odvetniških zbornic, del A.
- (f) Dajatve socialnih ustanov združene zbornice arhitektov in inženirjev na podlagi Zakona o avstrijski inženirski zbornici (Ziviltechnikerkammergesetz) iz leta 1993 in statutom socialnih ustanov, razen dajatev na podlagi poklicne invalidnosti in družinskih dajatev, iz nazadnje omenjenih dajatev.
- (g) Dajatve v skladu s statutom socialne ustanove Zvezne zbornice poklicnih računovodij in davčnih svetovalcev na podlagi avstrijskega Zakona za poklicne računovodje in davčne svetovalce (Wirtschaftstreuhandberufsgesetz).

POLJSKA

Starostne pokojnine po sistemu vnaprej določenega prispevka.

SLOVENIJA

Pokojnina iz obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

SLOVAŠKA

Obvezno varčevanje za starostno pokojnino.

ŠVEDSKA

Pokojnina na podlagi dohodkov in premijska pokojnina (Zakon 1998:674).

ZDRUŽENO KRALJESTVO

Stopnjevanje pokojninske dajatve, plačane v skladu z oddelkom 36 in 37 Zakona o nacionalnem zavarovanju (National Insurance Act) iz leta 1965 ter z oddelkom 35 in 36 Zakona o nacionalnem zavarovanju (Severna Irska) (National Insurance Act (Northern Ireland)) iz leta 1966.“

H. Priloga IX se spremeni:

1. v delu I:

- (a) naslovi „A. BELGIJA“, „B. DANSKA“, „C. GRČIJA“, „D. ŠPANILJA“, „E. FRANCIJA“, „F. IRSKA“, „G. NIZOZEMSKA“, „H. FINSKA“ in „I. ŠVEDSKA“ se nadomestijo z „BELGIJA“, „DANSKA“, „GRČIJA“, „ŠPANILJA“, „FRANCIJA“, „IRSKA“, „NIZOZEMSKA“, „FINSKA“ in „ŠVEDSKA“;

- (b) vnos pod naslovom „IRSKA“ se prestavi za vnos z naslovom „DANSKA“ in pred vnos pod naslovom „GRČIJA“;

- (c) za vnosom pod naslovom „FRANCIJA“ se vstavi naslednji vnos:

„LATVIJA

Invalidske pokojnine (tretja skupina) v skladu s členom 16(1)(2) Zakona o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996.“;

- (d) v vnos pod naslovom „NIZOZEMSKA“ se doda naslednje:

„Zakon z dne 10. novembra 2005 o delu in plači glede sposobnosti za delo (WIA).“;

- (e) vnos pod naslovom „FINSKA“ se nadomesti z naslednjim:

„Državne pokojnine za osebe, ki so invalidi od rojstva ali postanejo invalidi v otroštvu (Zakon o nacionalnih pokojninah 568/2007).“;

Državne pokojnine in pokojnine pokojnega zakonca, določene v skladu s prehodnimi določbami in dodeljene pred 1. januarjem 1994 (Zakon o začetku veljavnosti Zakona o državnih pokojninah, 569/2007).

Dodatni znesek pokojnine za sirote ob izračunu neodvisne datjave v skladu z Zakonom o državnih pokojninah (Zakon o državnih pokojninah, 568/2007).“;

- (f) vnos pod naslovom „ŠVEDSKA“ se nadomesti z naslednjim:

„Švedsko nadomestilo za bolezen, vezano na dohodek, in nadomestilo za izpad dohodka (Zakon 1962:381).

Švedska zjamčena pokojnina in zjamčeno nadomestilo plače, ki sta nadomestila švedsko polno državno pokojnino, določeno v okviru zakonodaje o državnih pokojninah, ki se je uporabljala pred 1. januarjem 1993, in polno državno pokojnino, dodeljeno v okviru prehodnih določb zakonodaje, ki se je uporabljala od tega datuma.“;

2. v delu II:

- (a) naslovi „A. NEMČIJA“, „B. ŠPANILJA“, „C. ITALIJA“, „D. LUKSEMBURG“, „E. FINSKA“ in „F. ŠVEDSKA“ se nadomestijo z „NEMČIJA“, „ŠPANILJA“, „ITALIJA“, „LUKSEMBURG“, „FINSKA“ in „ŠVEDSKA“;

- (b) za vnosom pod naslovom „ITALIJA“ se vstavi naslednja vnosa:

„LATVIJA

Pokojnine preživelih oseb, izračunane na podlagi predvidenih zavarovalnih dob (člen 23(8) Zakona o državnih pokojninah z dne 1. januarja 1996).

LITVA

- (a) Državno socialno zavarovanje zaradi nezmožnosti za delo, izplačano po Zakonu o državnih pokojninah iz socialnega zavarovanja.

- (b) Državne pokojnine preživelih oseb in državne družinske pokojnine iz socialnega zavarovanja, izračunane na podlagi neprimernosti za pokojnino za polni delovni čas pokojnega po Zakonu o državnih pokojninah iz socialnega zavarovanja.“;

- (c) za vnosom pod naslovom „LUKSEMBURG“ se vstavi naslednji vnos:

„SLOVAŠKA

- (a) Slovaške invalidske pokojnine in iz njih pridobljene pokojnine preživelih oseb.
- (b) Invalidska pokojnina za osebo, ki je postala invalidna, ko je bila vzdrževani otrok, in za katero se vedno šteje, da je dopolnila ustrezno zavarovalno dobo (členi 70(2), 72(3) ter 73(3) in (4) Zakona št. 461/2003 o socialni varnosti, kakor je bil spremenjen).“

3. v delu III:

Vnos „Nordijska konvencija o socialni varnosti z dne 15. junija 1992“ se nadomesti z naslednjim: „Nordijska konvencija o socialni varnosti z dne 18. avgusta 2003.“

I. Priloga X se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA X

POSEBNE DENARNE DAJATVE, ZA KATERE SE NE PLAČUJEJO PRISPEVKI (člen 70(2)(c))

BELGIJA

- (a) Dodatek za nadomestilo izpada dohodka (Zakon z dne 27. februarja 1987);
- (b) zjamčen dohodek za starejše osebe (Zakon z dne 22. marca 2001).

BOLGARIJA

Socialna starostna pokojnina (člen 89 Zakonika socialnega zavarovanja).

ČEŠKA

Socialni dodatek (Zakonik o državni socialni pomoči št. 117/1995 Sb.).

DANSKA

Stanovanjski stroški za upokojece (Zakon o stanovanjski pomoči posameznikom, prečiščeno besedilo z Zakonom št. 204 z dne 29. marca 1995).

NEMČIJA

- (a) Osnovni preživninski dohodek za starejše osebe in osebe z zmanjšano sposobnostjo zaslužka v okviru poglavja 4 zvezka XII Zakonika o socialni varnosti.
- (b) Dajatve za kritje preživninskih stroškov v okviru temeljnega zagotavljanja dajatev za iskalce zaposlitve, razen če so v zvezi s temi dajatvami izpolnjene zahteve za upravičenost do začasnega dodatka po prejemu nadomestila za primer brezposelnosti (člen 24(1) zvezka II Zakonika o socialni varnosti).

ESTONIJA

- (a) Dodatek za odrasle invalidne osebe (Zakon o socialnih dajatvah za invalidne osebe z dne 27. januarja 1999);
- (b) državni dodatek za brezposelnost (Zakon o storitvah trga dela in podpori z dne 29. septembra 2005).

IRSKA

- (a) Dodatek za iskalce zaposlitve (del 3 poglavja 2 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005);
- (b) državna pokojnina (za katero se ne plačujejo prispevki) (poglavje 4 dela 3 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005);
- (c) pokojnina za vdove in vdovce (za katero se ne plačujejo prispevki) (poglavje 6 dela 3 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005);
- (d) invalidnina (poglavje 10 dela 3 Prečiščenega zakona o socialni varnosti iz leta 2005);
- (e) dodatek za mobilnost (oddelek 61 Health Act 1970 (Zakon o zdravstvu iz leta 1970));
- (f) pokojnina za slepe (poglavje 5 dela 3 P zakona o socialni varnosti iz leta 2005).

GRČIJA

Posebne dajatve za ostarele (Zakon 1296/82).

ŠPANIJA

- (a) Minimalni zjamčeni dohodek (Zakon št. 13/82 z dne 7. aprila 1982);
- (b) denarne dajatve za pomoč starejšim in invalidom, nezmožnim za delo (Kraljevi odlok št. 2620/81 z dne 24. julija 1981);
- (c)
 - (i) pokojnine za invalide in upokojene, za katere se ne plačuje prispevkov, ki se zagotavljajo po členu 38(1) prečiščenega besedila Splošnega zakona o socialni varnosti, odobrenega s Kraljevim zakonodajnim odlokom št. 1/1994 z dne 20. junija 1994, in
 - (ii) dajatve, ki so dodatek zgornjim pokojninam, kot je določeno v zakonodaji Comunidades Autónomas, če ti dodatki ob upoštevanju ekonomskih in socialnih razmer v zadevnih Comunidades Autónomas zagotavljajo minimalni dohodek;
- (d) dodatki za spodbujanje mobilnosti in za nadomestilo stroškov prevoza (Zakon št. 13/1982 z dne 7. aprila 1982).

FRANCIJA

- (a) Dopolnilni dodatki iz:
 - (i) Posebnega invalidskega sklada in
 - (ii) Solidarnostnega sklada za ostarele glede na pridobljene pravice(Zakon z dne 30. junija 1956, kodificiran v zvezku VIII Zakonika o socialni varnosti);
- (b) dodatek za odrasle invalide (Zakon z dne 30. junija 1975, kodificiran v zvezku VIII Zakonika o socialni varnosti);
- (c) posebni dodatek (Zakon z dne 10. julija 1952, kodificiran v zvezku VIII Zakonika o socialni varnosti) glede na pridobljene pravice;
- (d) starostni solidarnostni dodatek (Odlok z dne 24. junija 2004, kodificiran v zvezku VIII Zakonika o socialni varnosti) od 1. januarja 2006.

ITALIJA

- (a) Socialne pokojnine za osebe brez lastnih sredstev (Zakon št. 153 z dne 30. aprila 1969);
- (b) pokojnine in dodatki za prizadete civilne osebe ali invalide (Zakon št. 118 z dne 30. marca 1971, št. 18 z dne 11. februarja 1980 in št. 508 z dne 23. novembra 1988);
- (c) pokojnine in dodatki za gluhoneme (Zakon št. 381 z dne 26. maja 1970 in št. 508 z dne 23. novembra 1988);

- (d) pokojnine in dodatki za slepe civilne osebe (Zakon št. 382 z dne 27. maja 1970 in št. 508 z dne 23. novembra 1988);
- (e) dodatki k minimalnim pokojninam (Zakon št. 218 z dne 4. aprila 1952, št. 638 z dne 11. novembra 1983 in št. 407 z dne 29. decembra 1990);
- (f) dajatve, ki dopolnjujejo invalidske dodatke (Zakon št. 222 z dne 12. junija 1984);
- (g) socialna pomoč (Zakon št. 335 z dne 8. avgusta 1995);
- (h) socialni dodatek (člen 1(1) in (12) Zakona št. 544 z dne 29. decembra 1988 in nadaljnje spremembe).

CIPER

- (a) Socialna pokojnina (Zakon o socialni pokojnini iz leta 1995 (Zakon 25(l)/95) s spremembami);
- (b) dodatek za hudo motorično okvaro (sklepi Sveta ministrov št. 38210 z dne 16. oktobra 1992, št. 41370 z dne 1. avgusta 1994, št. 46183 z dne 11. junija 1997 in št. 53675 z dne 16. maja 2001);
- (c) posebna pomoč za slepe (Zakon o posebni pomoči iz leta 1996 (Zakon 77(l)/96) s spremembami).

LATVIJA

- (a) Državna dajatev socialne varnosti (Zakon o državnih socialnih dajatvah z dne 1. januarja 2003);
- (b) dodatek za povračilo stroškov prevoza invalidnim osebam z omejeno mobilnostjo (Zakon o socialni pomoči z dne 1. januarja 2003).

LITVA

- (a) Pokojnina iz naslova socialne pomoči (člen 5 Zakona o državnih dajatvah socialne pomoči iz leta 2005);
- (b) dodatek za pomoč (člen 15 Zakona o državnih dajatvah socialne pomoči iz leta 2005);
- (c) povračilo stroškov prevoza invalidnim osebam z omejeno mobilnostjo (člen 7 Zakona o povračilu prevoznih stroškov iz leta 2000).

LUKSEMBURG

Dohodek za težko prizadete osebe (člen 1(2) Zakona z dne 12. septembra 2003), razen oseb, ki jim je priznan status invalidnih delavcev in so zaposlene na rednem trgu dela ali v invalidskih delavnicah.

MADŽARSKA

- (a) Invalidska renta (dekret št. 83/1987 (XII 27) Ministrskega sveta o invalidski renti);
- (b) starostni dodatek, za katerega se ne plačujejo prispevki (Zakon III o ustanovah socialne varnosti in socialnih dajatvah iz leta 1993);
- (c) dodatek za prevoz (dekret vlade št. 164/1995 (XII 27) o dodatkih za prevoz za osebe s hudo telesno okvaro).

MALTA

- (a) Dopolnilni dodatek (člen 73 Zakona o socialni varnosti (Cap. 318) 1987);
- (b) starostna pokojnina (Zakon o socialni varnosti (Cap. 318) 1987).

NIZOZEMSKA

- (a) Zakon o dodatku za nezmožnost za delo za mlade invalidne osebe z dne 24. aprila 1997 (Wajong).
- (b) Zakon o dodatnih dajatvah z dne 6. novembra 1986 (TW).

AVSTRIFA

Nadomestni dodatek (Zvezni zakon o splošnem socialnem zavarovanju z dne 9. septembra 1955 – ASVG, Zvezni zakon o socialnem zavarovanju za obrtnike z dne 11. oktobra 1978 – GSVG in Zvezni zakon o socialnem zavarovanju za kmete z dne 11. oktobra 1978 – BSVG).

POLJSKA

Socialna pokojnina (Zakon o socialnih pokojninah z dne 27. junija 2003).

PORTUGALSKA

- (a) Državna starostna in invalidska pokojnina, za kateri se ne plačujejo prispevki (Uredba z zakonsko močjo št. 464/80 z dne 13. oktobra 1980);
- (b) vdovska pokojnina, za katero se ne plačujejo prispevki (Regulativni odlok št. 52/81 z dne 11. novembra 1981);
- (c) solidarnostni dodatek za starejše osebe (Uredba z zakonsko močjo št. 232/2005 z 29. decembra 2005, kakor je bila spremenjena z Uredbo z zakonsko močjo št. 236/2006 z 11. decembra 2006).

SLOVENIJA

- (a) Državna pokojnina (Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju z dne 23. decembra 1999);
- (b) varstveni dodatek (Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju z dne 23. decembra 1999);
- (c) oskrbnina (Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju z dne 23. decembra 1999).

SLOVAŠKA

- (a) Prilagoditev pokojnine, ki je bila odobrena pred 1. januarjem 2004, če je to edini vir dohodka;
- (b) socialna pokojnina, ki je bila dodeljena pred 1. januarjem 2004.

FINSKA

- (a) Stanovanjski dodatek za upokojence (Zakon o stanovanjskem dodatku za upokojence, 571/2007);
- (b) nadomestilo za primer brezposelnosti (Zakon o nadomestilih za primer brezposelnosti 1290/2002);
- (c) posebna pomoč za priseljence (Zakon o posebni pomoči za priseljence, 1192/2002).

ŠVEDSKA

- (a) Stanovanjski dodatek za prejemnike pokojnin (Zakon 2001:761);
- (b) finančna podpora za starejše (Zakon 2001:853).

ZDRUŽENO KRALJESTVO

- (a) Dodatek k državni pokojnini (Zakon o dodatku k državni pokojnini iz leta 2002 in Zakon o dodatku k državni pokojnini iz leta 2002 (Severna Irsko));
- (b) dodatki za iskalce zaposlitve odvisni od dohodka (Odlok o iskalcih zaposlitve iz leta 1995 (Severna Irsko));
- (c) podpora k dohodku (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 in Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 (Severna Irsko));
- (d) dodatek za invalide v zvezi z mobilnostjo (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 in Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost iz leta 1992 (Severna Irsko)).“

J. Priloga XI se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA XI

POSEBNE DOLOČBE ZA UPORABO ZAKONODAJE DRŽAV ČLANIC

(členi 51(3), 56(1) in 83)

BOLGARIJA

Člen 33(1) bolgarskega Zakona o zdravstvenem zavarovanju se uporablja za vse osebe, za katere je Bolgarija pristojna država članica v skladu s poglavjem 1 naslova III te uredbe.

ČEŠKA

Za namene opredelitve družinskih članov v skladu s členom 1(i) pomeni ‚zakonec‘ tudi registrirane partnerje, kakor so opredeljeni v češkem Zakonu št. 115/2006 Coll. o registrirani izvenzakonski partnerski skupnosti.

DANSKA

1. (a) Pri izračunu pokojnine se po ‚lov om social pension‘ (Zakon o socialni pokojnini) dobe zaposlitvene ali samozaposlitvene dejavnosti, ki jih po danski zakonodaji dopolni obmejni delavec ali delavec, ki se na Dansko odpravi, da bi tam opravljal delo sezonske narave, obravnavajo kot dobe prebivanja, ki jih na Danskem dopolni preživel zakonec, če je bil preživel zakonec v tem času povezan z zgoraj omenjenim delavcem z zakonsko zvezo brez ločitve od ‚mize in postelje‘ ali dejanske ločitve zaradi nezdružljivosti ter če je v teh obdobjih zakonec stalno prebival na ozemlju druge države članice. Za namene te točke pomeni ‚delo sezonske narave‘ delo, ki je odvisno od menjave letnih časov in se ponovi vsako leto.
- (b) Pri izračunu pokojnine se po ‚lov om social pension‘ (Zakon o socialni pokojnini) dobe zaposlitvene ali samozaposlitvene dejavnosti, ki jih je pred 1. januarjem 1984 po danski zakonodaji dopolnila oseba, za katero se ne uporablja točka 1(a), obravnavajo kot dobe prebivanja, ki jih na Danskem dopolni preživel zakonec, če je bil preživel zakonec v tem času s to osebo povezan z zakonsko zvezo brez ločitve od ‚mize in postelje‘ ali dejanske ločitve zaradi nezdružljivosti ter če je v teh obdobjih zakonec stalno prebival na ozemlju druge države članice.
- (c) Dobe, ki se upoštevajo v skladu s točkama (a) in (b), se ne upoštevajo, če sovpadajo z obdobji, ki se upoštevajo pri izračunu pokojnine, izplačljive zadevni osebi po zakonodaji o obveznem zavarovanju druge države članice, ali z obdobji, v katerih je zadevna oseba prejela pokojnino po taki zakonodaji. Te dobe pa se upoštevajo, če letni znesek omenjene pokojnine ne dosega polovice osnovnega zneska socialne pokojnine.

2. (a) Ne glede na določbe člena 6 te uredbe so osebe, ki niso opravljale pridobitne dejavnosti v eni ali več državah članicah, upravičene do danske socialne pokojnine le, če so na Danskem stalno prebivale vsaj tri leta, ob upoštevanju starostnih omejitev, določenih v danski zakonodaji. Ob upoštevanju člena 4 uredbe se člen 7 ne uporablja za dansko socialno pokojnino, do katere so upravičene takšne osebe.
- (b) Zgoraj omenjene določbe se ne uporabljajo za danske socialne pokojnine, do katerih so upravičeni družinski člani oseb, ki opravljajo ali so opravljale pridobitno dejavnost na Danskem, ali študenti ali člani njihove družine.
3. Začasne dajatve za brezposelne osebe, ki so bile vključene v sistem „prožne zaposlitve“ (ledighedsydelse) (Zakon št. 455 z dne 10. junija 1997), so zajete v poglavju 6 naslova III te uredbe. Za brezposelne osebe, ki odidejo v drugo državo članico, se člena 64 in 65 uporabljata, če ima ta država članica podobne programe zaposlovanja za isto kategorijo oseb.
4. Kadar je prejemnik danske socialne pokojnine upravičen tudi do družinske pokojnine iz druge države članice, se te pokojnine pri izvajanju danske zakonodaje obravnavajo kot dajatve iste vrste v smislu člena 53(1) te uredbe, pod pogojem, da je oseba, katere zavarovalne dobe ali dobe prebivanja se uporabljajo kot osnova za izračun družinske pokojnine, pridobila tudi pravico do danske socialne pokojnine.

NEMČIJA

1. Ne glede na člen 5(a) te uredbe in točko 1 člena 5(4) Sozialgesetzbuch VI (zvezek VI Socialnega zakonika) lahko oseba, ki prejema polno starostno pokojnino po zakonodaji druge države članice, zaprosi, da se jo obvezno zavaruje po nemškem sistemu pokojninskega zavarovanja.
2. Ne glede na člen 5(a) te uredbe in člen 7(1) in (3) Sozialgesetzbuch VI (zvezek VI Socialnega zakonika) lahko oseba, ki je obvezno zavarovana v drugi državi članici ali prejema starostno pokojnino po zakonodaji druge države članice, vstopi v sistem prostovoljnega zavarovanja v Nemčiji.
3. Za namen dodeljevanja denarnih dajatev po odstavku 47(1) Socialnega zakonika V, odstavku 47(1) zvezka VII Socialnega zakonika in odstavku 200(2) Reichsversicherungsordnung zavarovanim osebam, ki živijo v drugi državi članici, nemški sistemi zavarovanja izračunajo neto plačilo, ki se uporablja za oceno dajatev, kot če bi zavarovana oseba živel v Nemčiji, razen če zavarovana oseba zaprosi za oceno na podlagi neto plačila, ki ga dejansko prejme.
4. Državljanji drugih držav članic, katerih stalno prebivališče ali običajno prebivališče je izven Nemčije ter ki izpolnjujejo splošne pogoje nemškega sistema pokojninskega zavarovanja, lahko vanj vplačujejo prostovoljne prispevke le, če so bili nekoč že prostovoljno ali obvezno zavarovani po nemškem sistemu pokojninskega zavarovanja; to velja tudi za osebe brez državljanstva in begunce, katerih stalno prebivališče ali običajno prebivališče je v drugi državi članici.
5. Pauschale Anrechnungszeit (pavšalna doba všteti zavarovalnih let) v skladu s členom 253 Sozialgesetzbuch VI (zvezek VI Socialnega zakonika), se določi izključno s sklicevanjem na nemške dobe.
6. Kadar se za ponovni izračun pokojnine uporablja nemška pokojninska zakonodaja, veljavna 31. decembra 1991, se za namene financiranja nemških Ersatzzeiten (nadomestnih dob) uporablja zgolj nemška zakonodaja.
7. Nemška zakonodaja o nesrečah pri delu in poklicnih boleznih, za katere se prejme nadomestilo po Zakonu o pokojninah za tujce, in o dajatvah za zavarovalne dobe, ki se lahko financirajo po Zakonu o pokojninah za tujce na ozemljih, omenjenih iz člena 1(2)(3) Zakona o razseljenih in izgnanih osebah (Bundesvertriebenengesetz), se še naprej uporablja na področju uporabe te uredbe ne glede na določbe iz odstavka 2 Zakona o pokojninah za tujce (Fremdrentengesetz).
8. Za izračun teoretičnega zneska iz člena 52(1)(b)(i) te uredbe v pokojninskih sistemih za svobodne poklice, pristojni nosilec za vsako leto zavarovalne dobe, dopolnjeno po zakonodaji katere koli druge države članice, za osnovo vzame povprečno letno upravičenost do pokojnine, pridobljene s plačevanjem prispevkov v času vključenosti v sistem pristojnega nosilca.

ESTONIJA

Za namene izračuna starševskih dajatev se za dobe zaposlitve v državah članicah razen v Estoniji šteje, da temeljijo na enakem povprečnem znesku socialnega davka, kakor je bil plačan v obdobjih zaposlitve v Estoniji, s katerimi se združijo. Če je bila oseba v referenčnem letu zaposlena zgolj v drugih državah članicah, se za izračun dajatve šteje, da temelji na povprečnem socialnem davku, plačanem v Estoniji med referenčnim letom in porodniškim dopustom.

IRSKA

1. Ne glede na člena 21(2) in 62 te uredbe se za namene izračuna predpisanega predvidenega tedenskega zaslužka zavarovane osebe za dodelitev dajatve za bolezen ali dajatve za brezposelnost po irski zakonodaji, znesek, enak povprečni tedenski plači v navedenem letu za zaposlene osebe, pripiše zaposleni osebi za vsak teden zaposlitvene dejavnosti po zakonodaji druge države članice v predpisanem obdobju.
2. Kadar se uporablja člen 46 te uredbe, če zadevna oseba postane nezmožna za delo, čemur sledi invalidnost, v času, ko zanjo velja zakonodaja druge države članice, Irska za namene oddelka 118(1)(a) Prečiščenega zakona o socialni varnosti (Social Welfare Consolidation Act) iz leta 2005 upošteva vsako dobo, v kateri je bila v zvezi z invalidnostjo, ki je sledila navedeni nezmožnosti za delo, oseba obravnavana kot nezmožna za delo po irski zakonodaji.

GRČIJA

1. Zakon št. 1469/84 o prostovoljni vključitvi v sistem pokojninskega zavarovanja za grške državljane in tuje državljane grškega porekla velja za državljane drugih držav članic, osebe brez državljanstva in begunce, kadar je bila zadevna oseba, ne glede na njen kraj stalnega ali začasnega prebivališča, nekoč že obvezno ali prostovoljno vključena v grški sistem pokojninskega zavarovanja.
2. Ne glede na člen 5(a) te uredbe in člen 34 Zakona 1140/1981 lahko oseba, ki prejema pokojnino zaradi nesreče pri delu ali poklicne bolezni po zakonodaji druge države članice, zahteva obvezno zavarovanje po zakonodaji, ki jo uporablja sistem kmetijskega zavarovanja (OGA), v kolikor opravlja dejavnost, ki spada v področje uporabe te zakonodaje.

ŠPANIJA

1. Za namene izvajanja člena 52(1)(b)(i) te uredbe se bodo leta, ki delavcu manjkajo do upokojitvene starosti ali starosti, pri kateri je upokojitev obvezna, določena v členu 31(4) prečiščenega besedila Ley de Clases pasivas del Estado (Zakon o državnih upokojencih), upoštevala kot dejanska delovna doba državnega uslužbenca le, če je bil upravičenec v času dogodka, zaradi katerega mu pripada invalidska ali družinska pokojnina, zavarovan po posebnem španskem sistemu za državne uradnike ali če je upravičenec v času dogodka, zaradi katerega mu pripada pokojnina, opravljal dejavnost, zaradi katere je morala biti zadevna oseba obvezno vključena v poseben državni sistem za državne uradnike, oborožene sile ali sodnike, če je dejavnost opravljal v Španiji.
2. (a) Po členu 56(1)(c) te uredbe se izračun teoretične španske dajatve opravi na podlagi dejanskih prispevkov zavarovanca v letih neposredno pred plačilom zadnjega prispevka španskemu sistemu socialne varnosti. Kadar je treba pri izračunu osnovnega zneska za pokojnino upoštevati zavarovalne dobe in/ali obdobja bivanja v skladu z zakonodajo drugih držav članic, se za prej omenjene dobe uporabi osnova za prispevek v Španiji, ki je časovno najbližje referenčnim obdobjem, ob upoštevanju razvoja indeksa drobnoprodajnih cen.
(b) Znesek izračunane pokojnine se poveča za znesek zvišanj in prevrednotenj, izračunanih za vsako naslednje leto za pokojnine enake narave.
3. Dobe, dopolnjene v drugih državah članicah, ki morajo biti izračunane po posebnem sistemu za državne uradnike, oborožene sile in sodstvo, se za namene člena 56 te uredbe obravnavajo na enak način kot dobe, časovno najbližje dobam, ki jih je oseba dopolnila kot državni uradnik v Španiji.
4. Dodatni zneski na podlagi starosti iz druge prehodne določbe splošnega Zakona o socialni varnosti se uporabljajo za vse upravičence iz uredbe, ki imajo prispevke v svojem imenu po španski zakonodaji pred 1. januarjem 1967; z uporabo člena 5 te uredbe ni mogoče obravnavati zavarovalnih dob, financiranih v drugi državi članici pred omenjenim datumom, kot enake prispevke, plačane v Španiji le za te namene. Za posebni sistem za pomorščake se namesto 1. januarja 1967 uporablja 1. avgust 1970, za posebni sistem socialne varnosti za premogovništvo pa 1. april 1969.

FRANCIJA

1. Državlani drugih držav članic, katerih stalno prebivališče ali običajno prebivališče je izven Francije ter ki izpolnjujejo splošne pogoje francoskega sistema pokojninskega zavarovanja, lahko vanj vplačujejo prostovoljne prispevke le, če so bili nekoč že prostovoljno ali obvezno zavarovani po francoskem sistemu pokojninskega zavarovanja; to velja tudi za osebe brez državljanstva in begunce, katerih stalno prebivališče ali običajno prebivališče je v drugi državi članici.
2. Za osebe, ki so deležne storitev v Franciji v skladu s členi 17, 24 ali 26 te uredbe, ki prebivajo v francoskih departmajih Haut-Rhin (Gornji Ren), Bas-Rhin (Spodnji Ren) ali Moselle (Mozela), storitve, zagotovljene v imenu nosilca druge države članice, ki je odgovorna za kritje njihovih stroškov, vključujejo storitve, ki jih zagotovi splošni sistem zdravstvenega zavarovanja in lokalni sistem obveznega dodatnega zavarovanja Alzacije-Mozele.
3. Francoska zakonodaja, ki se uporablja za osebo, ki opravlja ali je opravljala zaposlitveno ali samozaposlitveno dejavnost, za uporabo poglavja 5 naslova III te uredbe, vključuje tako osnovni(-ne) sistem(-e) starostnega zavarovanja kot dodatni(-e) sistem(-e) pokojninskega zavarovanja, v katere je bila vključena zadevna oseba.

CIPER

Za namen uporabe določb členov 6, 51 in 61 te uredbe se teden zavarovanja po zakonodaji Republike Ciper za katero koli obdobje, ki se začne 6. oktobra 1980 ali po tem datumu, določi tako, da se skupni zavarovalni dohodki za ustrezno obdobje delijo s tedenskim zneskom osnovnih zavarovalnih dohodkov za ustrezno leto prispevkov, pod pogojem, da tako določeno število tednov ne preseže števila koledarskih tednov v ustreznem obdobju.

MALTA

Posebne določbe za javne uslužbenke

- (a) Osebe, zaposlene v skladu z Zakonom o oboroženih silah Malte (poglavje 220 Laws of Malta), Zakonom o policiji (poglavje 164 Laws of Malta) in Zakonom o zaporih (poglavje 260 Laws of Malta), so obravnavane kot državni uslužbenci samo za namene uporabe členov 49 in 60 te uredbe.
- (b) Pokojnine, ki se izplačujejo v skladu z zgoraj navedenimi zakoni ali v skladu z Odlokom o pokojninah (poglavje 93 Laws of Malta), so obravnavane kot 'posebni sistemi za državne uslužbenke' izključno za namene člena 1(e) uredbe.

NIZOZEMSKA

1. Zdravstveno zavarovanje

- (a) Kar zadeva upravičenost do storitev po nizozemski zakonodaji, so osebe, ki so upravičene do storitev ob uporabi poglavij 1 in 2 naslova III te uredbe:
 - (i) osebe, ki se morajo v skladu s členom 2 Zorgverzekeringswet (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) zavarovati pri ponudniku zdravstvenega zavarovanja, in
 - (ii) kolikor niso vključeni že v točko (i), družinski člani aktivnega vojaškega osebja, ki živijo v drugi državi članici, in osebe, ki imajo stalno prebivališče v drugi državi članici in so v skladu z to uredbo upravičene do zdravstvenega varstva v državi njihovega stalnega prebivališča, pri čemer stroške krije Nizozemska.
- (b) Osebe iz točke 1(a)(i) morajo v skladu z določbami Zorgverzekeringswet (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) skleniti zavarovanje s ponudnikom zdravstvenega zavarovanja, osebe iz točke 1(a)(ii) pa se morajo prijaviti pri College voor zorgverzekering (odbor za zdravstveno zavarovanje).
- (c) Določbe Zorgverzekeringswet (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) in Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Splošni zakon o posebnih zdravstvenih stroških) o odgovornosti za plačilo prispevkov se uporabljajo za osebe iz točke (a) in njihove družinske člane. V primeru družinskih članov se prispevki obračunajo osebi, od katere izvira pravica do zdravstvenega varstva, razen za družinske člane vojaškega osebja, ki živijo v drugi državi članici, ki se jim prispevki obračunajo neposredno.

- (d) Določbe Zorgverzekeringswet (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) o prepozni sklenitvi zavarovanja se smiselno uporabljajo v primeru prepozne prijave oseb iz točke 1(a)(ii) pri College voor zorgverzekeringen (odbor za zdravstveno zavarovanje).
- (e) Ob upoštevanju člena 11(1), (2), (3) in člena 19(1) Zorgverzekeringswet (Zakon o zdravstvenem zavarovanju) so osebe, upravičene do storitev na podlagi zakonodaje države članice, ki ni Nizozemska, s stalnim ali začasnim prebivališčem na Nizozemskem, upravičene do storitev v skladu z zavarovalno polico, ki jo zavarovancem na Nizozemskem zagotavlja ustanova v kraju stalnega ali začasnega prebivališča, ter do storitev, določenih v Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Splošni zakon o posebnih zdravstvenih stroških).
- (f) Za namene členov 23 do 30 te uredbe se (poleg pokojnin, ki so zajete v poglavjih 4 in 5 naslova III te uredbe) kot pokojnine, ki se jih izplača v skladu z nizozemsko zakonodajo, obravnavajo naslednje dajatve:
- pokojnine, dodeljene po Zakonu z dne 6. januarja 1966 o pokojninah za državne uslužbenke in njihove preživele družinske člane (Algemene burgerlijke pensioenwet) (nizozemski Zakon o pokojninah v javni upravi),
 - pokojnine, dodeljene po Zakonu z dne 6. oktobra 1966 o pokojninah za vojaško osebje in njihove preživele družinske člane (Algemene militaire pensioenwet) (Zakon o vojaških pokojninah),
 - dajatve v primeru nezmožnosti za delo v skladu z Zakonom z dne 7. junija 1972 o dajatvah v primeru nezmožnosti vojaškega osebja za delo (Wetarbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen) (Zakon o nezmožnosti vojaškega osebja za delo),
 - pokojnine, dodeljene v okviru Zakona z dne 15. februarja 1967 o pokojninah za zaposlene pri Nizozemskih železnica (NV Nederlandse Spoorwegen) in njihove preživele družinske člane (Spoorwegpensioenwet) (Zakon o pokojninah za zaposlene pri železniški družbi),
 - pokojnine, dodeljene v okviru Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen (uredbe, ki ureja pogoje za zaposlitev pri Nizozemskih železnica),
 - dajatve, dodeljene upokojenim osebam pred dopolnjeno upokojitveno starostjo 65 let v okviru pokojninskega sistema, ki predhodno zaposlenim osebam zagotavlja dohodek v njihovi starosti, ali dajatve, ki se v primeru prezgodnjega odhoda s trga dela zagotovijo v okviru sistema, ki ga oblikuje država, ali po kolektivni pogodbi za osebe, stare 55 let ali več,
 - dajatve, dodeljene vojaškemu osebju in državnim uradnikom v skladu s sistemom v primeru odpusta, upokojitve pred dopolnitvijo polne starosti zaradi narave dela in v primeru predčasne upokojitve.
- (g) Za namene poglavij 1 in 2 naslova III te uredbe se šteje, da je povračilo dajatev, za katere zahtevki niso bili vloženi, ki ga za primer omejene uporabe storitev zdravstvenega varstva predvideva nizozemski pokojninski sistem, denarna dajatev za bolezni.

2. Uporaba Algemene Ouderdomswet (AOW) (nizozemska zakonodaja o splošnem starostnem zavarovanju)

- (a) Zmanjšanje iz člena 13(1) Algemene Ouderdomswet (AOW) (nizozemska zakonodaja o splošnem starostnem zavarovanju), se ne uporablja za koledarska leta pred 1. januarjem 1957, v katerih je prejemnik, ki ne izpolnjuje pogojev, po katerih se lahko ta leta obravnavajo kot zavarovalne dobe:
- stalno prebival na ozemlju Nizozemske med 15. in 65. letom starosti ali
 - med stalnim prebivanjem na ozemlju druge države članice bil zaposlen na Nizozemskem pri delodajalcu s sedežem na Nizozemskem ali
 - bil zaposlen v drugi državi članici v obdobjih, ki se po nizozemskem sistemu socialne varnosti obravnavajo kot zavarovalne dobe.

Z odstopanjem od člena 7 AOW se tudi osebe, ki so stalno prebivale ali delale na Nizozemskem v skladu z omenjenimi pogoji le pred 1. januarjem 1957, prav tako obravnavajo kot upravičene do pokojnine.

- (b) Zmanjšanje iz člena 13(1) AOW se ne uporablja za koledarska leta pred 2. avgustom 1989, v katerih oseba med 15. in 65. letom starosti, ki je oziroma je bila poročena, ni bila zavarovana po zgoraj omenjeni zakonodaji, medtem ko je stalno prebivala na ozemlju države članice, razen Nizozemske, če ta koledarska leta sovpadajo z zavarovalnimi dobami, ki jih je zakonec te osebe dopolnil po navedeni zakonodaji, ali s koledarskimi leti, ki se upoštevajo v skladu s točko 2(a), pod pogojem, da je zakonska zveza obstajala med navedenim časom.

Z odstopanjem od člena 7 AOW se ta oseba obravnava kot upravičena do pokojnine.

- (c) Zmanjšanje iz člena 13(2) AOW se ne uporablja za koledarska leta pred 1. januarjem 1957, v katerih je zakonec upokojenca, ki ne izpolnjuje pogojev, po katerih bi se mu lahko ta leta obravnavala kot zavarovalne dobe:

- stalno prebival na ozemlju Nizozemske med 15. in 65. letom starosti ali
- med stalnim prebivanjem na ozemlju druge države članice bil zaposlen na Nizozemskem pri delodajalcu s sedežem na Nizozemskem ali
- bil zaposlen v drugi državi članici v obdobjih, ki se po nizozemskem sistemu socialne varnosti obravnavajo kot zavarovalne dobe.

- (d) Zmanjšanje iz člena 13(2) AOW se ne uporablja za koledarska leta pred 2. avgustom 1989, v katerih je upokojenčev zakonec med 15. in 65. letom starosti stalno prebival v drugi državi članici, kot je Nizozemska, in ni bil zavarovan po zgoraj omenjeni zakonodaji, če ta koledarska leta sovpadajo z zavarovalnimi dobami, ki jih je upokojenec dopolnil po navedeni zakonodaji, ali s koledarskimi leti, ki se upoštevajo v skladu s točko 2(a), pod pogojem, da je zakonska zveza obstajala v tem času.

- (e) Točke 2(a), 2(b), 2(c) in 2(d) se ne uporabljajo za obdobja, ki sovpadajo z:

- obdobji, ki se lahko upoštevajo pri izračunu pokojninskih pravic po zakonodaji o starostnem zavarovanju države članice, ki ni Nizozemska, ali
- dobami, za katere je zadevna oseba prejela starostno pokojnino po takšni zakonodaji.

Dobe prostovoljnega zavarovanja po sistemu druge države članice se za namene te določbe ne upoštevajo.

- (f) Točke 2(a), 2(b), 2(c) in 2(d) se uporabljajo samo, če je zadevna oseba po starosti 59 let šest let stalno prebivala v eni ali več državah članicah in zgolj za toliko časa, kolikor ta oseba stalno prebiva v eni od navedenih držav članic.

- (g) Z odstopanjem od poglavja IV AOW je vsaka oseba s stalnim prebivališčem v drugi državi članici, kot je Nizozemska, katere zakonec je vključen v sistem obveznega zavarovanja po navedeni zakonodaji, upravičena skleniti prostovoljno zavarovanje po navedeni zakonodaji za dobe, v katerih je zakonec obvezno zavarovan.

Oseba je do tega še vedno upravičena, če se obvezno zavarovanje zakonca izteče zaradi njegove smrti in če preživeli družinski član prejema le pokojnino po Algemene nabestaandenwet (nizozemska zakonodaja o splošnem zavarovanju preživelih vzdrževanih družinskih članov).

V vsakem primeru upravičenost do prostovoljnega zavarovanja preneha na dan, ko oseba doseže starost 65 let.

Prispevek, ki se plačuje za prostovoljno zavarovanje, se določi v skladu z določbami o določitvi prispevkov za prostovoljno zavarovanje po AOW. Vendar se v primeru, da prostovoljno zavarovanje sledi zavarovalni dobi iz točke 2(b), prispevek določi v skladu z določbami o določitvi prispevka za obvezno zavarovanje po AOW, pri čemer se upošteva dohodek, ki naj bi bil prejet na Nizozemskem.

- (h) Upravičenost iz točke 2(g) se ne prizna osebam, zavarovanim po zakonodaji druge države članice o družinskih pokojninah ali dajatvah.

- (i) Vsakdo, ki želi skleniti prostovoljno zavarovanje po točki 2(g), mora zanj zaprositi pri banki socialnega zavarovanja (Sociale Verzekeringsbank) najpozneje eno leto po datumu izpolnitve pogojev za vključitev.

3. Uporaba Algemene nabestaandenwet (ANW) (nizozemski Splošni zakon o zavarovanju preživelih vzdrževanih družinskih članov)

- (a) Kadar je preživel zakonec po Algemene Nabestaandenwet (ANW) (Splošni zakon o preživelih svojcih) v skladu s členom 51(3) te uredbe upravičen do družinske pokojnine, se navedena pokojnina izračuna v skladu s členom 52(1)(b) te uredbe.

Za uporabo teh določb se zavarovalne dobe pred 1. oktobrom 1959 obravnavajo tudi kot zavarovalne dobe, dopolnjene po nizozemski zakonodaji, če je v teh obdobjih zavarovana oseba po dopolnjenem 15. letu:

- stalno prebivala na Nizozemskem ali
 - med stalnim prebivanjem v drugi državi članici bila zaposlena na Nizozemskem pri delodajalcu s sedežem na Nizozemskem ali
 - bila zaposlena v drugi državi članici v obdobjih, ki se po nizozemskem sistemu socialne varnosti obravnavajo kot zavarovalne dobe.
- (b) Dobe, ki se upoštevajo v skladu s točko 3(a) in ki sovpadajo z dobami obveznega zavarovanja, dopolnjenimi po zakonodaji druge države članice, se pri družinski pokojnini ne upoštevajo.
- (c) Za namene člena 52(1)(b) te uredbe se kot zavarovalne dobe upoštevajo zgolj zavarovalne dobe, dopolnjene v skladu z nizozemsko zakonodajo po dopolnjenem 15. letu starosti.
- (d) Z odstopanjem od člena 63a(1) ANW je oseba s stalnim prebivališčem v drugi državi članici, kot je Nizozemska, katere zakonec je obvezno zavarovan po ANW, upravičena skleniti prostovoljno zavarovanje po tej zakonodaji, pod pogojem, da je takšno zavarovanje že začelo teči z dnem začetka uporabe te uredbe, vendar zgolj za obdobja, v katerih je zakonec obvezno zavarovan.

Ta upravičenost preneha na dan izteka obveznega zavarovanja zakonca po ANW, razen če zakončevo obvezno zavarovanje preneha zaradi njegove smrti in če preživi družinski član prejema le pokojnino po ANW.

V vsakem primeru upravičenost do prostovoljnega zavarovanja preneha na dan, ko oseba doseže starost 65 let.

Prispevek, ki se plačuje za prostovoljno zavarovanje, se določi v skladu z določbami o določitvi prispevkov za prostovoljno zavarovanje po ANW. Vendar se v primeru, da prostovoljno zavarovanje sledi zavarovalni dobi iz točke 2(b), prispevek določi v skladu z določbami o določitvi prispevka za obvezno zavarovanje po AOW, pri čemer se upošteva dohodek, ki naj bi bil prejet na Nizozemskem.

4. Uporaba nizozemske zakonodaje o nezmožnosti za delo

- (a) Kadar je v skladu s odstavkom 51(3) te uredbe zadevna oseba upravičena do nizozemske dajatve za invalidnost, se znesek iz člena 52(1)(b) te uredbe za izračun navedene dajatve določi:
- (i) kadar je oseba pred pojavom nezmožnosti za delo opravljala zaposlitveno dejavnost v smislu člena 1(a) te uredbe:
 - v skladu z določbami Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO) (Zakon o nezmožnosti za delo), če je nezmožnost za delo nastopila pred 1. januarjem 2004, ali
 - v skladu z določbami Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen (WIA) (Zakon o delu in dohodku glede na delovno zmožnost), če je nezmožnost za delo nastopila 1. januarja 2004 ali kasneje.
 - (ii) kadar je v skladu z določbami, določenimi v Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ) (Zakon o zavarovanju samozaposlenih za primer nezmožnosti za delo), zadevna oseba pred nastopom nezmožnosti za delo nazadnje opravljala samozaposlitveno dejavnost v smislu člena 1(b) te uredbe, če je nezmožnost za delo nastopila pred 1. avgustom 2004.

(b) Pri izračunu dajatev v skladu z WAO, WIA ali WAZ nizozemske nosilci upoštevajo:

- dobe plačane zaposlitve in dobe, ki se obravnavajo kot take, dopolnjene na Nizozemskem pred 1. julijem 1967,
- zavarovalne dobe, dopolnjene po WAO,
- zavarovalne dobe, ki jih zadevna oseba dopolni po 15. letu starosti po Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW) (Splošni zakon o nezmožnosti za delo), če te ne sovpadajo z zavarovalnimi dobami, dopolnjenimi po WAO,
- zavarovalne dobe, dopolnjene po WAZ,
- zavarovalne dobe, dopolnjene po WIA.

AVSTRIJA

1. Za namene pridobitve dobe v pokojninskem zavarovanju se šolanje v šoli ali primerljivi izobraževalni ustanovi v drugi državi članici obravnava kot enakovredno šolanju v šoli ali izobraževalni ustanovi v skladu s členoma 227(1)(1) in 228(1)(3) Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG) (Splošni zakon o socialni varnosti), členom 116(7) Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG) (Zakon o socialnem zavarovanju za obrtnike) in členom 107(7) Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG) (Zakon o socialnem zavarovanju za kmete), če je za zadevno osebo kdaj veljala avstrijska zakonodaja, ker je opravljala zaposlitveno ali samozaposlitveno dejavnost, in so plačani posebni prispevki, določeni v členu 227(3) ASVG, členu 116(9) GSVG in členu 107(9) BSVG za dokup takih izobraževalnih obdobij.
2. Za izračun sorazmerne dajatve iz člena 52(1)(b) te uredbe se posebna zvišanja prispevkov za dodatno zavarovanje in dodatne dajatve za rudarje po avstrijski zakonodaji ne upoštevajo. V teh primerih se sorazmerna dajatev, izračunana brez teh prispevkov, po potrebi poveča za nezmanjšana posebna zvišanja prispevkov za dodatno zavarovanje in dodatno dajatev za rudarje.
3. Kadar so bile v skladu s členom 6 te uredbe nadomestne dobe dopolnjene po avstrijskem sistemu pokojninskega zavarovanja, vendar ne morejo biti osnova za izračun v skladu s členoma 238 in 239 Allgemeines Sozialversicherungsgesetz (ASVG) (Splošni zakon o socialni varnosti), členoma 122 in 123 Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz (GSVG) (Zakon o socialnem zavarovanju za obrtnike) in členoma 113 in 114 Bauern-Sozialversicherungsgesetz (BSVG) (Zakon o socialni varnosti za kmete), se za dobe varstva otrok uporabi osnova za izračun v skladu s členom 239 ASVG, členom 123 GSVG in členom 114 BSVG.

FINSKA

1. Za določitev upravičenosti in za izračun zneska finske nacionalne pokojnine v skladu s členi 52 do 54 te uredbe se pokojnine, pridobljene po zakonodaji druge države članice, obravnavajo na enak način kot pokojnine, pridobljene po finski zakonodaji.
2. Kadar se za izračun dohodka za fiktivno dobo po finski zakonodaji o pokojnini, vezani na zaslužek, uporablja člen 52(1)(b)(i) te uredbe in je zadevna oseba dobe pokojninskega zavarovanja na podlagi zaposlitvene ali samozaposlitvene dejavnosti med delom referenčnega obdobja po finski zakonodaji pridobila v drugi državi članici, je dohodek za fiktivno dobo enak vsoti dohodkov, pridobljenih med delom referenčnega obdobja na Finskem, deljeni s številom mesecev, pridobljenih na Finskem v referenčnem obdobju, za katere se prizna zavarovalna doba.

ŠVEDSKA

1. Kadar se dodatek za starševski dopust izplača v skladu s členom 67 te uredbe družinskemu članu, ki ni zaposlen, se ta dodatek izplača v višini, ki ustreza osnovni ali najnižji stopnji.
2. Za namen izračuna dodatka za starševski dopust v skladu z odstavkom 6 poglavja 4 Zakona o zavarovanju (Lag (1962:381) om allmän försäkrings) se za osebe, upravičene do dodatka za starševski dopust v zvezi z zaposlitvijo, uporablja naslednje:

Za starša, katerega dohodek, na podlagi katerega je upravičen do dajatve za bolezen, se izračuna na podlagi dohodka od redne zaposlitve na Švedskem, se zahteva, da je zavarovan za omenjeno dajatev za bolezen nad najnižjo stopnjo vsaj 240 zaporednih dni pred rojstvom otroka, šteje za izpolnjeno, če je ta oseba v navedenem obdobju prejela dohodek od redne zaposlitve v drugi državi članici, ki ustrezajo zavarovanju nad najnižjo stopnjo.

3. Določbe te uredbe o seštevanju zavarovalnih dob in dob prebivanja se ne uporabljajo za prehodne določbe v švedski zakonodaji o upravičenosti do zajamčene pokojnine v primeru oseb, ki so bile rojene leta 1937 ali prej in so pred vložitvijo zahtevka za pokojnino določeno obdobje imele stalno prebivališče na Švedskem (Zakon 2000:798).
4. Za izračun dohodka za nadomestilo za čas bolezni, vezano na fiktivni dohodek, ter nadomestilo za dejavnost, vezano na dohodek, v skladu s poglavjem 8 Lag (1962:381) om allmän försäkrings (Zakon o nacionalnem zavarovanju), se uporablja naslednje:
 - (a) kadar je za zavarovano osebo v referenčnem obdobju veljala tudi zakonodaja ene ali več drugih držav članic na osnovi opravljanja dejavnosti kot zaposlena ali samozaposlena oseba, se šteje, da dohodek v zadevni(-h) državi(-ah) članici(-ah) ustreza zavarovančevemu povprečnemu bruto dohodku na Švedskem v delu referenčnega obdobja v tej državi, ki se izračuna tako, da se dohodek na Švedskem deli s številom let, v katerih je bil ta dohodek pridobljen;
 - (b) kadar so dajatve izračunane v skladu s členom 46 te uredbe in osebe niso zavarovane na Švedskem, se referenčno obdobje določi v skladu z odstavkom 2 in 8 poglavja 8 navedenega zakona, kot da bi bile zadevne osebe zavarovane na Švedskem. Kadar zadevna oseba v skladu z Zakonom o starostni pokojnini, vezani na dohodek (1998:674), v tem obdobju nima dohodkov, ki bi ji zagotavljali pravico do pokojnine, se za začetek referenčnega obdobja lahko določi predhodni datum, ko je zavarovanec imel dohodek iz pridobitne dejavnosti na Švedskem.
5. (a) Za namen izračuna fiktivne vrednosti za družinsko pokojnino, vezano na dohodek (Zakon 2000:461), se v primeru, da ni izpolnjen pogoj iz švedske zakonodaje za upravičenost do pokojnine glede vsaj treh od petih koledarskih let pred smrtjo zavarovanca (referenčno obdobje), v enaki meri, kot če bi bile dopolnjene na Švedskem, upoštevajo tudi zavarovalne dobe, dopolnjene v drugih državah članicah. Šteje se, da zavarovalne dobe v drugih državah članicah temeljijo na povprečni švedski pokojninski osnovi. Če ima zadevna oseba na Švedskem zgolj eno leto s pokojninsko osnovo, se vsaka zavarovalna doba v drugi državi članici obravnava, kot da predstavlja enak znesek.
- (b) Če zahteva v švedski zakonodaji za pokojninska sredstva glede vsaj dveh od štirih let neposredno pred smrtjo zavarovane osebe (referenčno obdobje) ni izpolnjena in so bile zavarovalne dobe med referenčnim obdobjem dopolnjene v drugi državi članici, se za izračun nacionalnih pokojninskih sredstev za vdovsko pokojnino, povezano s smrtjo 1. januarja 2003 ali po tem datumu, navedena koledarska leta obravnavajo kot temelječa na enakih pokojninskih sredstvih kot švedsko leto.

ZDRUŽENO KRALJESTVO

1. Kadar je v skladu z zakonodajo Združenega kraljestva oseba lahko upravičena do starostne pokojnine, če:
 - (a) se prispevki nekdanjega zakonca upoštevajo, kot če bi bili lastni prispevki te osebe, ali
 - (b) ustrezne pogoje glede prispevkov izpolnjuje zakonec ali nekdanji zakonec te osebe, se pod pogojem, da zakonec ali nekdanji zakonec opravlja oziroma je opravljal zaposlitveno ali samozaposlitveno dejavnost, in je zanj veljala zakonodaja dveh ali več držav članic, za določitev upravičenosti po zakonodaji Združenega kraljestva vedno uporabljajo določbe poglavja 5 naslova III te uredbe. V tem primeru se sklicevanja na 'zavarovalne dobe' v omenjenem poglavju 5 razlagajo kot sklicevanja na zavarovalne dobe, ki jih dopolni:
 - (i) zakonec ali nekdanji zakonec, kadar zahtevek vloži:
 - poročena ženska ali
 - oseba, katere zakon je prenehal drugače kot s smrtjo zakonca, ali
 - (ii) prejšnji zakonec, če zahtevek vlaga:
 - vdovec, ki neposredno pred dopolnitvijo starosti za upokojitev ni upravičen do dodatka za ovdovelega starša, ali
 - vdova, ki neposredno pred dopolnitvijo starosti za upokojitev ni upravičena do dodatka ovdovele matere, ovdovelega starša ali vdovske pokojnine, ali je upravičena le do starostne vdovske pokojnine, izračunane v skladu s členom 52(1)(b) te uredbe; za ta namen pomeni 'starostna vdovska pokojnina' vdovsko pokojnino, ki se izplača po znižani stopnji v skladu z oddelkom 39(4) Social Security Contributions and Benefits Act (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost) iz leta 1992.

2. Za namene uporabe člena 6 te uredbe za določbe, ki urejajo upravičenost do dodatka za pomoč in postrežbo, dodatka za negovalca in nadomestila za invalidne osebe, se dobe zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, dopolnjene na ozemlju države članice, ki ni Združeno kraljestvo, upoštevajo, kolikor je to potrebno za izpolnitev pogojev v zvezi z zahtevanim obdobjem prisotnosti v Združenem kraljestvu pred dnem, ko prvič nastopi upravičenost do zadevne dajatve.
3. Za namene člena 7 te uredbe se v primeru denarnih dajatev za invalidnost, starost ali za preživele osebe, pokojnin zaradi nesreč pri delu ali poklicnih bolezni in pomoči ob smrti vsak upravičenec po zakonodaji Združenega kraljestva, ki začasno prebiva na ozemlju druge države članice, med tem bivanjem obravnava, kot da bi stalno prebival na ozemlju te druge države članice.
4. Kadar se uporablja člen 46 te uredbe, če zadevna oseba postane nezmožna za delo, čemur sledi invalidnost, v času, ko zanjo velja zakonodaja druge države članice, za namene oddelka 30A (5) Social Security Contributions and Benefits Act (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost) iz leta 1992 Združeno kraljestvo upošteva vsako dobo, v kateri je zaradi nezmožnosti za delo oseba prejela:
 - (i) denarne dajatve za bolezen oziroma plačo namesto njih ali
 - (ii) dajatve v smislu poglavij 4 in 5 naslova III te uredbe, odobrene zaradi invalidnosti, ki je sledila navedeni nezmožnosti za delo, po zakonodaji druge države članice, kot da bi bile to dobe dajatev za kratkoročno nezmožnost za delo, izplačanih v skladu z oddelki 30A (1)–(4) Social Security Contributions and Benefits Act (Zakon o prispevkih in dajatvah za socialno varnost) iz leta 1992.

Pri uporabi te določbe se upoštevajo zgolj dobe, v katerih je bila oseba nezmožna za delo v smislu zakonodaje Združenega kraljestva.

5. (1) Pri izračunu faktorja zaslužka za določitev upravičenosti do dajatev po zakonodaji Združenega kraljestva se za vsak teden, med katerim je za zaposleno osebo veljala zakonodaja druge države članice in ki se je začel med ustreznim dohodninskim letom v smislu zakonodaje Združenega kraljestva, zadevna oseba obravnava, kot da je plačevala prispevke kot zaposlen prejemnik dohodkov ali imela dohodke, za katere je plačevala prispevke na podlagi zaslužka, ki ustreza dvema tretjinama zgornje meje zaslužka za navedeno leto.
- (2) Za namene člena 52(1)(b)(ii) te uredbe, če:
 - (a) v katerem koli dohodninskem letu, ki se začne 6. aprila 1975 ali pozneje, oseba, ki opravlja dejavnost kot zaposlena oseba, dopolni zavarovalne dobe, dobe zaposlitve ali dobe prebivanja izključno v državi članici, ki ni Združeno kraljestvo, in je posledica uporabe točke 5(1) zgoraj ta, da se navedeno leto šteje kot leto za upravičenost do dajatve v smislu zakonodaje Združenega kraljestva za namene člena 52(1)(b)(i) te uredbe, se za to osebo šteje, da je bila v navedenem letu v drugi državi članici zavarovana 52 tednov;
 - (b) se katero koli dohodninsko leto, ki se začne 6. aprila 1975 ali pozneje, ne šteje kot leto za upravičenost do dajatve v smislu zakonodaje Združenega kraljestva za namene člena 52(1)(b)(i) te uredbe, se zavarovalne dobe, dobe zaposlitve ali dobe prebivanja, dopolnjene v tem letu, ne upoštevajo.
- (3) Za pretvorbo faktorja dohodka v zavarovalne dobe se faktor dohodka, dosežen v ustreznem dohodninskem letu v smislu zakonodaje Združenega kraljestva, deli s spodnjo mejo dohodka za navedeno leto. Rezultat je izražen kot celo število, preostanek se zanemari. Tako izračunano število se obravnava, kot da predstavlja število tednov zavarovanja, dopolnjenih po zakonodaji Združenega kraljestva v navedenem letu, pod pogojem, da takšno število ne presega števila tednov, v času katerih je v navedenem letu za osebo veljala ta zakonodaja.“

Cena naročnine 2009 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 000 EUR na leto (*)
Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na mesec (*)
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	700 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	70 EUR na mesec
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	40 EUR na mesec
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	500 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	360 EUR na leto (= 30 EUR na mesec)
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

(*) Prodaja po številki: — do 32 strani: 6 EUR
— od 33 do 64 strani: 12 EUR
— več kot 64 strani: cena se določi glede na posamezen primer

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Plačljive publikacije, ki jih izdaja Urad za publikacije, so na voljo pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. Ta spletna stran omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletno stran <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

SL